

EMPERYALİZME, FAŞİZME ve HER TÜRDEN GERİCİLİĞE KARŞI

MÜCADELE

Sayı: 212 • Haziran 2011 • Masrafı: 2€

ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) Yayın Organı • İnternet: www.atik-online.net

AVRUPA'DA DERİNLEŞEN KRİZE KARŞI EMEKÇİLERİN ÖFKESİ YÜKSELİYOR!

Avrupa'daki ekonomik krizin yıkıcı sonuçları, işçi ve emekçilerin sokağa çıkarak öfkelerini tetiklemiş durumda. Emperyalistlerin, işçi ve emekçilere yönelik saldırı programı başta Yunanistan, Fransa, İtalya, Portekiz, İspanya olmak üzere diğer, Avrupa ülkelerindeki işçi ve emekçilerin, gençlerin, kadınların ayağa kalkmasını sağla-

mıştır. Avrupa'nın birçok ülkesini; genel grevler, kitle gösterileri, sokak çatışmaları, meydan işgalleri ve direnişler sarmış durumda. Özellikle Yunanistan'daki işçi ve emekçilerin başlattığı direniş, Avrupa'daki bütün işçi ve emekçilere moral olurken, saldırılara karşıda bir set oluşturmuş durumda.

→ sayfa 3'te

BASYAZI

Avrupa Kıtası Grev ve Direnişlerle Sarsılıyor, Seyircimi Kalacağız, Müdahil mi Olacağız!

"Refah ve sosyal devletler" kıtası, işçi ve emekçilerin grev ve direnişi ile sarsılıyor. İki bin sekizde başlayan, mali çıkışlı ekonomik krizin yarattığı deprem şiddetini artırarak büyük yıkım yaratmaya devam ediyor. Son üç yıldır büyük bir hızla devam eden, her türlü pansuman önlemlerine karşın, hız kesmeyen ekonomik kriz, yarattığı yıkımlardan dolayı birçok ülkeyi iflaslar eşiğine getirmiş durumda. Kapitalist üretimin doğasında var olan yapısal kriz, beli periyotlar aralığı ile büyük krizlere dönüşmektedir.

→ sayfa 2'de

ÖLÜM SAÇAN EHEC

Aylardır mikrobik bir salgın olarak yayılan ve yaşlı, genç, çocuk olmak üzere onlarca insanın feci şekilde ölümüne yol açan E.koli (EHEC) salgını geline aşamada daha fazla kontrol altında tutulsa da ölüm saçmaya devam ediyor. Yakın zamanda Almanya sağlık bakanlığı tarafından yapılan açıklamada, ülkeyi etkisi altına alan ölümcül E.koli salgınının kaynağının salatalık, domates, marul gibi sebzeler değil, soya fasülyesi filizi olduğu teyit edildi.

→ sayfa 4'te

KADINLAR KİMİLDADI VE İSVİÇRE SOKAKLARI KADIN RENKLERİYLE DONANDI

14 Haziran'da sendikaların, sol partilerin ve kadın kurumlarının önderliğinde, emekçi kadınlar; "Haydi Kadınlar İleri" sloganıyla, İsviçre sokaklarında "eşit işe eşit ücret" talebini bir kez daha yükselttiler.

→ sayfa 7'de

BAŞYAZI**Avrupa Kıtası Grev ve Direnişlerle Sarsılıyor, Seyirci mi Kalacağız, Müdahil mi Olacağız!**

“Refah ve sosyal devletler” kıtası, işçi ve emekçilerin grev ve direnişi ile sarsılıyor. İki bin sekizde başlayan, mali çıkışlı ekonomik krizin yarattığı deprem şiddetini artırarak büyük yıkım yaratmaya devam ediyor. Son üç yıldır büyük bir hızla devam eden, her türlü pansuman önlemlerine karşın, hız kesmeyen ekonomik kriz, yarattığı yıkımlardan dolayı birçok ülkeyi iflaslar eşiğine getirmiş durumda. Kapitalist üretimin doğasında var olan yapısal kriz, bel periyotlar aralığı ile büyük krizlere dönüşmektedir.

Avrupa ülkelerini sarmalamış bu kriz keskinleşmiş durumda, bu durumu atlatmak isteyen kapitalistler, krizin faturasını işçi ve emekçilere yüklemek istiyorlar. Kapitalistlerin içinde buldukları mali çıkışlı ekonomik krizin bazı Avrupa ülkelerinde keskinleşmesi, işçi sınıfını öfkelenmiş, ayağa kaldırmış durumda. Bu durumu kabul etmeyecek isyan bayrağını kaldıran işçi ve emekçiler, bu kriz, kapitalizmin krizidir faturasını da biz ödemeyeceğiz sloganı ile grev ve direnişleriyle Avrupa’yı sarsıyor durumda.

Krizin vurduğu Avrupa Birliği ülkelerinin tamamında, gerek ticarete, gerekse sanayi üretiminde yoğun düşüşleri de beraberinde getirmiştir. İlk önce İzlanda’da iflas yaşanmış, ardından borç krizine giren Yunanistan iflasını ilan etmiştir. Yine Avrupa Birliği’nin bankacılık merkezi olarak bilinen İrlanda, bu krizle sarsılmıştır. Bu yılın başında ise Avrupa Birliği’nin ekonomik olarak zayıf ülkelerinden biri olan Portekiz borç krizi içine düşmüştür. İflasın eşiğine gelen bu ülke, Avrupa Birliği merkez bankası ve IMF’den “acil yardım” talep etmiştir. Devam eden mali çıkışlı ekonomik krizin dalgası diğer Avrupa ülkelerini de sarmalamaya devam ediyor.

Emperyalist tekelerin küresel

ekonomik krizi, Avrupa ülkesi olan İspanya’yı da sarsmış durumda. Avrupa Birliği içinde, Yunanistan’dan sonra ekonomik olarak en kötü durumda olan İspanya’dır. Bu durumu farkında olan İspanya hükümeti, bankalara ve kapitalist tekellere vergi muafiyeti, mali destekler sunarken, faturayı da, işçi ve emekçilere kemer sıkma politikaları adı altında yüklemek istiyor.

İşsizliğin yüzde 20’nin üzerinde olduğu İspanya’da, gençlerde işsizlik oranı çok daha yüksek seviyede seyrediyor. Yaşanan bu durum, gençlerin başını çektiği işçi ve emekçileri; her yer Tahrir Meydanıdır sloganı adı altında sokakları zapt etmeye yönlendirmiştir. On binlerce emekçi alanları zapt ederek hükümetin ekonomik ve mali yıkım politikalarını geri çekmesini talep etmektedirler.

Yine Hollanda devleti, Emperyalist küresel krizden kaynaklı, kemer sıkma politikasının bir tezahürü olan tasarruf paketlerini uygulamaya koymuş durumda. Bu uygulamalara karşın uzun dönemdir cılız olarak başlayan işçi ve emekçilerin direnişi yükselerek devam ediyor. Ülkenin büyük şehirlerinde başlayan grevler çeşitli miting ve gösterilerle hız kazanmış durumda. Uzun dönemdir zaman zaman iş bırakarak taleplerini dile getiren taşıma işçileri, günlük yaptıkları grevleri, haftalığa dönüştürmek için bağlı oldukları sendikada talep ederek direnişlerini yükseltmek istiyorlar.

Yunanistan ve Fransa işçi sınıfının başını çektiği ve Avrupa ülkelerini sarsan dalga, İspanya, Portekiz, İtalya’da keskinleşerek devam ederken, diğer ülkelerde de dalga dalga yayılmaya başlamış durumda. Bu yıl içinde ikinci genel grevini gerçekleştiren Yunanistan işçi sınıfı yeni genel grevlere hazırlanırken,

bu yıl içinde birçok genel grev ve eylemler yapan Fransa işçi sınıfı, diğer Avrupa ülkelerindeki işçi ve emekçilere örnek olup cesaretlendirirken önemli pratik deneyimler sunmaktalar.

Avrupa’nın hegemonyasına oynayan Almanya’da ekonomik krizin pençesi altında kurtulmaya çalışıyor. Alman hükümeti, sermaye lehine çıkardığı birçok karardan dolayı bu ülkede sermaye sahiplerinin pervasız saldırılarına kolaylık sağlanmıştır. Ekonomik krizi bahane eden büyük tekeler işten çıkarmalar üzerine Alman devleti ile sürekli pazarlık halindedir, yapılan pazarlıklar sonucu binlerce kişi işten çıkarılmış, binlerce işçide çıkarılma tehditleri ile karşı karşıya. Alman devleti ile yaptığı anlaşmalar sonucu işçi çıkarma tehdidini erteleyen bazı tekeler bugün yine bu tehditlerini devreye koymuş durumda, Tissen ve Opel sermayedarları en kısa zaman içinde binlerce işçiyi işten çıkartma hesabı içindeler.

Bugüne kadar yaşanan ekonomik krizin faturasını işçi ve emekçilere kesen Alman hükümeti, aldığı sözde ekonomik tedbirler nedeniyle yoksulluk ve işsizliği hayli yükseltmiştir. Bu duruma karşın çeşitli sendika ve ilerici örgütlerin yıllarca karşı koyuşları devam ederken, diğer Avrupa ülkelerindeki gelişmeler Alman işçi sınıfını üzerinde de pozitif bir etki yaratmaktadır.

Avrupa’daki yaşanan bu gelişmelerde ortaya çıkan bu direniş ve grevler ilerici ve devrimci muhalefetin mayalandığı toplumsal pratiklerdir. Bu tür pratik adımlar işçi ve emekçilerin egemen sisteme karşı çıkış yapmasını, sistemde kopuşunu ve örgütlenmesini güçlendirir. Kapitalizmin bugünkü ekonomik krizinden dolayı devreye koyduğu pervasız saldırılardan kaynaklı, sınıflar arasındaki çelişkiyi artırdığı

gibi kitlelerin kolektif hareket etme gücünü ortaya çıkarmıştır. Yunanistan işçi ve emekçilerinin son bir yıldır ortaya koydukları eylem ve genel grevler, İspanya’daki gençlerin önderliğinde yaşanan gelişmeler, diğer ülkelerdeki yaşanan hareketlenmelerde ortaya çıkan direnişler, uluslararası arenada dikkatleri muazzam bir şekilde üzerine çekmiştir.

Kuzey Afrika ülkelerinde Tunus’un başını çektiği, beklenilmeyen bir şekilde diğer Arap ülkelerini sarsan halk ayaklanmaları, Avrupa’daki işçi ve emekçilerin grev ve direnişleri, diğer birçok ülke işçi ve emekçilerine moral ve isteklendirme olacağı muhakkak. En son İspanya’daki yaşanan gelişmeler başka Avrupa ülkelerine sıçrayacağı ön görülmektedir.

Dolayısıyla, içinde bulunduğumuz süreçte göçmen işçi ve emekçiler bu durumda muaf olmadıkları için, kendi üzerine düşen payı fazlasıyla almaktadırlar. Bize düşende bu gelişmelere kayıtsız kalmadan, göçmen işçi ve emekçiler içerisinde faaliyet çitasını yükselterek onları örgütlemektir. Muazzam derecede biriken bu enerjiyi açığa çıkarıp örgütleyebiliriz.

Ya seyirci kalarak, tedavisi mümkün olmayan hastalıklara kapıyı tam açacağız, yada müdahil olup kapı arasında girmiş olan hastalıkları dışarı edip kapıyı kapatma olacağını yakalamış olacağız. Birçok Avrupa ülkesinde sınıf hareketleri yetersiz ve zayıf olsa da yaşanan bu gelişmelerde ortaya çıkan direniş ve grevlerde sınıf hareketi mayalanacaktır. **Şimdi bir adım daha ileri atma zamanı gelmiştir.**

ATİK
AHM - ATİK Haber Merkezi

**Internet: www.atik-online.net
e-mail: atik2@atik-online.net**

Impressum:

V.i.S.d.P
I. Yildirim

Postapart nummer 15809
6802 JX Arnhem - Nederland

Yazışma Adresleri:

Nelson Mandela plein 1
2575 T.H. Den-Haag - Nederland

haber göndermek için:

mucadele1976@yahoo.de

Internet: www.atik-online.net

e-mail: atik2@atik-online.net

AVRUPA'DA DERİNLEŞEN KRİZE KARŞI EMEKLİLERİN ÖFKESİ YÜKSELİYOR!

Avrupa'da son dönemde en çok duyduğumuz kavram ekonomik krizdir. 2008'de ABD'de patlak veren konut kredilerinde yaşanan krizin tüm dünyaya yayılmasıyla birlikte bu kavram daha çok kullanılmaya ve günlük yaşamımızın bir parçası olma-

Kapitalist sistemin özünde var olan yapısal krizin yol açtığı son dönemsel bunalım, Avrupa kıtasını vurmuş durumda. 2008 de ABD patentli mali çıkışlı ekonomik krizin boyutlarını daha net anlamış olacağız. Avrupa'da birçok ülkeyi iflasa

Gelinen aşamada ekonomik kriz yanında siyasal krizi de yaşayan Yunanistan, İktidardaki hükümet revizyona gideceği açıklaması yaptı. Ülke'nin protestolarla çalkalanmasına rağmen istifa etmeyeceğini ve kısıtlama politikalarına devam edeceğini açıklayan hükümet, 28 milyar kısıtlama yapmak için, ikinci bir özelleştirme dalgasını da başlatmanın peşinde.

kolaylaştırmış durumdadır. Güvensizleştirme artmış, ücretler kolayca aşağı çekilebilir hale gelmiş gözüküyor. Kamu harcamalarında önemli kısıtlamalara gidilerek, bu alanda çalışanların ücretleri ortalama yüzde 5 oranında azaltma kararı verilmiştir. Eğitim ve sağlık alanında önemli kısıtlamalar devreye konulmuş durumdur.

Avrupa'nın ekonomik olarak en geri ülkelerinde biri olan Portekiz ekonomik kriz sarmalı içindeki yerini aldı. Bütçe açığını en fazla veren ülkelerde biri olan Portekiz, krizin en çok etkilediği ülkeler arasında. İki yıl önce Portekiz'de başlayan yaklaşık yüzde üçlük ekonomik daralma, içinde bulunduğumuz bu yılda yaklaşık olarak on milyar Euro'luk borç ödeme zorunluluğu, bütçe açığı ile para sıkıntısına yol açmıştır. Ödenemeyen borç ve yaşanan nakit para sıkıntısı bu ülkeyi iflasın eşiğine getirmiş durumda. IMF ve Avrupa Merkez Bankasına başvurarak yardım alma talebinde bulunan Portekiz, 78 milyar yardım Euro'luk anlaşma yapmış durumda. Bu anlaşmanın gereklerini yerine getirmek zorunluluğunda olan Portekiz hükümeti, "kemer sıkma" paketlerini devreye koymuş durumda. Bu paketlerin hiç biri parlamentoda kabul edilmemesi üzerine istifa eden sosyalist partisi başkanı Socrates, Haziranın ikinci haftası yapılan seçimlerde oy kaybına uğradığı için iktidarını kaybetti.

Ekonomik krizin faturasını emekçilere kesmek isteyen sözde "sosyalist" parti iktidarı; bankalara ve büyük kapitalist tekelere vergi muafiyeti, mali destekler getirirken, işçi ve emekçilere ise kemer sıkma politikalarını uygulayacaklarını açıkladı. İşçi ve emekçilerin tepkisini dikkate almayan, "sosyalist" parti, Mayıs ayının son haftasında yapılan seçimlerde, yüzde onlara varan oy kaybına uğramış, hiçbir bölgede kazanamadıkları gibi büyük şehirlerde de seçimleri kaybetmişlerdir.

devam ediyor. Emperyalizmin ekonomik özü incelenip bilinince çıkarılmadıkça bugünkü krizin neden ve sonuçlarını anlamak mümkün olmayacaktır.

götüren, birçok ülkeyi de iflasın eşiğine getiren bu kriz, Avrupa'daki ülkelerin çoğunluğunun, ticaretini ve sanayi üretimini düşürmüştür. İlk önce, İzlanda'dayı iflas ettirdi, Peşinde Yunanistan iflasını ilan etti. Sonrasında, İrlanda, ekonomik krize girdi, bu yılın başında Portekiz bu krize dâhil oldu. Gelinen aşamada, İspanya krizden kaynaklı devreye koyduğu ekonomik politikalarla sarsılıyor ve başka ülkelerle bu kriz devam ederek yeni iflaslar ortaya çıkacak.

Avrupa kıtasında yakıcı hızıyla devam eden mali çıkışlı ekonomik kriz, İspanya'ya da kafese almış durumda. Avrupa Birliği'nin en büyük ülkelerinde biri olan İspanya, Yunanistan'dan sonra ekonomik olarak en çok sıkıntılı durumda olan ül-

Bu saldırılar karşısında başlayan isyan, ülkenin yüzden fazla ilinde çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu kitleler, meydanları işgal edip kamp kurarak, yaşanan toplumsal adaletsizliğe, işsizlik ve sefaletin ortadan kaldırılmasını talep etmişlerdir. Haftalarca direniş çadırları kurarak, İspanya sokaklarında protestolar yapan göstericiler, ülkedeki yolsuzluk, ekonomik krizin faturasını ödememe, kemer sıkma ve özelleştirme politikalarıyla halka çıkarılmak istenmesi ve yüksek düzeydeki işsizliğe karşı seslerini tüm dünyaya duyurmuşlardır.

Birçok irili ufaklı bankalar da bir birlerini yutarak, az sayıda bankanın kalmasına neden oldu. Sanayi ve bankacılıkta tekelleşme karşılıklı ilişkiler ve bağımlılık nedeniyle bu iki alandaki tekeli sermaye, kaynaşmaya ve iç içe geçmeye başladı. Böylece bu iki alandaki sermayelerin kaynaşması ve iç içe geçmesinden oluşan mali-sermaye ortaya çıktı. Yaşanan bu gelişmelerle birlikte, kapitalizmin serbest rekabetçi dönemi sona ererek, kapitalist mali-sermayenin egemen olduğu tekeli evresi, yani emperyalizm doğdu.

Son iki yıl içinde Yunanistan'da gerçekleşen çok sayıda genel grev, Avrupa emperyalistlerinin bünyesinde önemli tartışmalara yol açmış durumda. Başta IMF olmak üzere Avrupa Birliği ülkeleri, başta Almanya, Yunanistan'a yardımın devam etmesi için sunulan programı bir bütün olarak hayata uygulamasının gerektiğinin altını çizip, bu programın uygulanmasında hiçbir problem istemiyoruz diyorlar. Bu durumda Yunanistan hükümeti Mayıs ayında 6 milyar, Haziran ayında da 28,5 milyar Euro'luk "kemer sıkma" paketlerini devreye koyacağını açıkladı. IMF ve AB Merkez Bankası, Yunanistan'a vereceği 110 milyar Euro'luk "destek" paketinin üçüncü bölümünü serbest bırakmak için, bütçe açığının kapatılması için yapılacak düzenlemeler ile, özelleştirmelerin bir an önce yapılmasını istiyor. Bu anlamda Yunanistan hükümeti bu direktifleri yerine getirip bütçe açığının kapatılması için sosyal yıkım paketleri olan özelleştirmeleri en hızlı bir şekilde gerçekleştirilmesi gerekiyor. Birkaç ay önce de AB ve IMF baskılarıyla, sigara, alkol ve gıda vergilerinin yanı sıra KDV de arttırılmış, emeklilik yaşı yükseltilmiş ve memurların maaşlarının yüzde 15'i kesilmişti.

Bu anlamda, kapitalist-emperyalist sistemin bunalımı aşırı üretimde gelmektedir. Bu aşamanın en belirgin özelliği, üretilen metallerin pazar bulamaması, satış oranlarının düşmesi, metallerin depolarda birikmesi, ard arda gelen iflaslar, borsaların iflasları, artan işsizlik kapitalist bunalımın sonuçları olarak ortaya çıkar. Kapitalist aşırı üretim bunalımı herhangi bir üretim dalında başlasa da, hızla tüm her şeyi kapsar. Bu durum bir ya da birkaç ülkede oluşsa da, tüm kapitalist dünyayı sarmalar hale gelir, bugün Avrupa'nın birçok ülkesinde bu durum somut yaşanmaktadır. Daha önceden de ortaya konulduğu gibi, emperyalizm çağında kapitalist ülkelerin ekonomik gelişim eşitsizliği, bu ülkelerde sosyal devrimlerin olgunlaşmasına ön ayak olmaktadır.

350 Milyar Euro borcu olan Yunanistan, ekonomisinin iflas etmesini önleyerek, döndüre bilmesi için, 110 milyara Euro'ya acilen ihtiyaç duymaktadır. Aksi durum Dünya bankasının yaptığı son açıklaması gibi küresel krize neden olabilir.

kedir. Avrupa kıtasında en fazla işsizler ordusuna sahip olan İspanya'da işsizlik yüzde 21'i bulmaktadır. Bu sayı genç kesim içerisinde ise yüzde 45'i bulmaktadır. İspanya'daki bu ekonomik krize karşı alınan tüm önlemler, emekçileri vuracaktır. Gayrimenkul krizinden kaynaklı binlerce kişi işsiz kaldı. Banka kredi ödemelerinde yaşanan yüksek artış, binlerce insanın evlerini kaybetmesine neden oldu. Bu durumu her zamanki gibi kendi çıkarları için kullanan patronlar, hükümet üzerinde baskılar kurarak, işten çıkarma mevzuatını

programı başta Yunanistan, Fransa, İtalya, Portekiz, İspanya olmak üzere diğer, Avrupa ülkelerindeki işçi ve emekçilerin, gençlerin, kadınların ayağa kalkmasını sağlamıştır. Avrupa'nın birçok ülkesini, genel grevler, kitle gösterileri, sokak çatışmaları, meydan işgalleri ve direnişler sarmış durumda. Özellikle Yunanistan'daki işçi ve emekçilerin başlattığı direniş, Avrupa'daki bütün işçi ve emekçilere moral olurken, saldırılara karşıda bir set oluşturmuş durumda.

Ölüm Saçan E.koli (EHEC) epidemik krizi..

Aylardır mikrobik bir salgın olarak yayılan ve yaşlı, genç, çocuk olmak üzere onlarca insanın feci şekilde ölümüne yol açan E.koli (EHEC) salgını gelinen aşamada daha fazla kontrol altında tutulsada ölüm

E.koli, ölümle sonuçlanabilecek hemolitik üremik sendrom HÜS'e yol açıyor. HÜS, bir çok vakada, mide bağırsak enfeksiyonu, böbreklerde sorun yaratıyor, kanlı ishale yol açıyor. E.koli, ölümle sonuçlan-

değil, soya filizinde rastlandı. Bu durum araştırmada bütün dikkatleri soya fasulyesi filizine çekti doğal olarak. Soya fasulyesi filizi salatalarda ve asya tarzı yemeklerde oldukça bol kullanılmaktadır.

Bugünlerde herkes 'spargel' yani kuşkonmaz satın alıyor. Şimdi, kuşkonmaz mevsimi üstelik. Almanlar beyaz kuşkonmazlarıyla büyük gurur duyuyorlar. Her türlü yeni yiyor Almanya'da kuşkonmazın... Jambona sarıllı kuşkonmaz, soslu kuşkonmaz, kuşkonmaz çorbası ya da sade kuşkonmaz. Her lokanta kuşkonmaz münüsüyle övünüyor. Neredeyse Alman sosisiyle boy ölçüşecek kadar iddialı Alman kuşkonmazı.

saçmaya devam ediyor. Yakın zamanda Almanya sağlık bakanlığı tarafından yapılan açıklamada, ülkeyi etkisi altına alan ölümcül E.koli salgınının kaynağının salatalık, domates, marul gibi sebzeler değil, soya fasulyesi filizi olduğu teyit edildi.

Almanya salgın kontrol merkezi, soya filizi yiyenlerin hastalanma riskinin yemeyenlere oranla dokuz kat daha fazla olduğunu açıkladı. Yetkililer, salatalık, domates ve marul yenmemesi yönündeki uyarılarını geri çekti ancak soya filizi yenmemesi çağrısını yinelemeye devam ediyorlar.

Salgın (epidemi) nedeniyle Almanya'da şimdiye kadar en az 39 kişi hayatını kaybetti. Salgın idare merkezi olarak işlev gören Robert Koch Enstitüsü (RKE) ölenlerden 25'inin böbrekleri tahriş eden ve sinir sistemlerini bozan ve en ağır salgın biçimi olan HUS sendromuna yakalanarak can verdiklerini duyurdu.

Mayıs ayından beri salgın Almanya'da 3304 kişide bulunmuş ve bunlardan 786'sına en ağır sendrom olan HÜS teşhisi konulmuş. Ancak sön dönemlerde alınan bazı önlemler ve uyarılar sayesinde salgının yayılması önemli oranda azalmış bulunmaktadır. Fakat yine de mezve ve sebze türü yiyeceklerin bol su ile yıkanması, ellerin yemekten önce sabunlanarak yıkanması uyarısı sürekli yapılmaktadır.

bilecek hemolitik üremik sendrom HÜS'e yol açıyor.

RKE, daha önceki yıllarda 800 ile 1200 arası bir sayıda HÜS (hämolytisch-urämisches Syndrom) sendromunun görüldüğü ve 2001 yılından beri uygulanan bu salgının bildirimini uygulamasından beri ise senede ortalama 2-3 insanın yaşamını yitirdiğini duyurdu.

Tıp uzmanları ve otoriteleri HUS'a yakalanan insanların kalıcı böbrek hastalıklarına yakalanacakları ve bu yönlü şikayetlerin artacağını söylüyorlar. Bu hastalar bilindiği gibi dializ (makineye bağlanarak böbreğin temizleyemediği kanın temizlenmesi) tedavisine veya böbrek nakline gereksinim duyuyorlar. Ayrıca psikologlar hastalığın aynı zamanda korku, panik atak ve depresyon gibi ağır ruhsal hastalıklara yol açabileceği uyarısını yapmaktalar.

Bu epidemik salgının kaynağının tam teşhis edilememesi birazda tecrübesizlikle alakalı. Çünkü daha önceki yıllarda cüzi oranlarda görülen EHEC salgını örneklerinin kaynağı tam bulunamamıştı. Son dönemlerde salatalık ve marul gibi sebzelerden gelebileceği tahmini yeterli kanıtlarla pekişmemişti. Salatalık ve marul üzerine yapılan araştırmalarda EHEC tetikleyicisi bulgulara rastlansada HUS sendromuna yol açan en ağır biçimine bu bitkilerde

İspanya'dan E.koli tazminatı talebi!

İlk günlerde ölümcül bakterinin İspanya'da üretilen salatalıklardan geçtiği bildirilmişti; ancak daha sonra bu salatalıkların söz konusu bakteriyi taşımadığı anlaşıldı. Ancak daha sonra bu salatalıkların söz konusu bulaşıcı bakteriyi taşımadığı anlaşıldı. Bakterinin İspanya salatalıklarından kaynaklanmadığı bilgisi, üreticiler açısından çok gecikmeli geldi, İspanya'nın güneyinde binlerce ton yeni toplanmış salatalıklar imha edilmiş bile.

Bu nedenle Avrupa Komisyonu, E.koli salgınından etkilenen çiftçilere 220 milyon dolarlık yardım yapılması önerisinde bulundu. Tazminat önerisi, AB üyesi ülkelerin tarım bakanlarının Lüksemburg'da yaptığı acil toplantıda gündeme gelmişti. Tarımdan sorumlu Avrupa Komisyonu üyesi Dacian Ciolos, tazminatın Mayıs sonu ile Temmuz sonu arasını kapsayacağını söyledi. Sebze satışları bu süre boyunca önemli oranda geriledi ve üreticiden tüketiciye kadar bir çok kesim mali zarar da gördü.

Tüketiciler açıklık bekliyor:

E.koli bakterisiyle ilgili soruna açıklık getirilmesi, belki karmaşık bilimsel araştırmalar ve bulgular sonucunda mümkün olacak ama, eski usul dedektiflikle de bilinmeyene ulaşılabılır. Yani insanlara nerede ne yemiş oldukları sorularak; sonra o mağazaya gidip söz konusu sebzelerin nereden gelmiş olduğu saptanarak; geriye gide gide bakterinin kaynaklandığı tarla veya ithalatın yapıldığı ülke bulunabiliyor.

Laboratuvarlardaki bilim adamları açısından sorun, insanları etkileyen bu E.koli bakterisinin ender görülen ve çok tehlikeli bir tür olması. Bir başka esrarengiz nokta da, bakteriden ölenlerin hemen hemen hepsinin kadın olması. İlk ortaya atılan tezlerden biri, kadınların erkeklerden

İspanya'daki meyve ve sebze ihracatçıları derneği, haftalık zararın yaklaşık 225 milyon euro olduğunu belirtiyor.

Bakteriden İspanya salatalıklarından kaynaklanmadığı bilgisi, İspanyol üreticiler açısından çok gecikmeli geldi, ülkenin güneyinde tonlarca yeni toplanmış salatalık imha edildi. İspanya hükümeti, sebze üreticileri için tazminat talep ederken, Başbakan Yardımcısı Alfredo Perez Rubalcaba, Hamburg yetkililerine karşı yasal girişimde bulunabileceklerini açıklamıştı.

Almanya'da patlak veren E.koli vakalarının yarattığı korku yüzünden halk tedbiri elden bırakmayarak salatalık, domates, marul, soya fasulyesi almaktan önemli oranda vazgeçmişti; halk kitleleri daha 'güvenli' olduğunu tahmin ettiği patates, lahana, soğan, batlıcan, kabak ve kuşkonmaz gibi diğer sebzelere yöneldiler.

Yeni gözde sebze: Kuşkonmaz.

daha sağlıklı beslendiği; erkekler sosis yerken, kadınların düşük kalorili, ekolojik tarım yöntemiyle yetiştirilen salatalıkları tercih ettikleri yolundaydı.

Ama kısa sürede bu tez, geçersiz ilan edildi. Bilim adamları, E.koli bakterisinin bu türünün, kadın vücudunu daha uygun bulduğunu düşünüyor. Bazı etnik grupların kimi bakterilere daha fazla eğilimli olması gibi, kadınların bu bakteriye daha açık olabileceği belirtiliyor.

Belki de öyledir... Bulvar basınında "ölümcül sağlıklı besinler", "ölümcül organik besinler" gibi başlıklar yer almıştı. Ama gerçek şu ki, gerçeği kimse bilmiyor. Ve hem bakterinin esrarı, hem de belirsizlik ve karışıklık sürüp gidiyor... Tabii bu da Almanya'daki pazarlara çok kötü yansıyor.

E.koli ile mücadele için kan bağıışı çağrısı:

Almanya'da ölümcül E.koli virüsünün etkilediği kişi sayısının binleri bulması ve kannstoklarının çok ciddi oranda azalması nedeniyle, klinikler kan bağıışı çağırısı yaptı. Hastaların yaklaşık dörtte biri, E.koli virüsü ile bağlantılı olarak böbrek rahatsızlıkları yaşıyor.

Kan değişimi:

Tüm Avrupa'yı etkileyen salgın, Almanya'nın kuzey bölgesinde yoğunlaşıyor ve oradan yayılıyor. Bu artık kesin. Çok ağır vakalarda, doktorlar hastaların kanını değiştirmek zorunda kalıyorlar. Hamburg kan bağıışı servisinin başı olan Lutz Schmidt, "Kan ve plazmaya ihtiyacımız var. Stokları yenilememiz lazım" dedi.

Dünya Sağlık Örgütü, Almanya'da

ları inandırıcı değildir. Kuşkusuz E.koli salgınının olduğu doğru, ancak kaynağı diye hedef göstermelerden samimiyet yoktur. Ortaya "çıkarcıkılmaz" hemen İspanya'yı-İspanyalı üreticileri göstermeleri masum veya tesadüfüdür. **Yunanistan tarımını ve ekonomisini çökerttikleri gibi, İspanya ekonomisini çökertmeye yönelik bilinçli bir hedef gösterme olduğu anlaşılıyor.** AB'nin belkemiğini oluşturan Almanya ve Fransa başta olmak üzere "birlik"tenlik içinde öne çıkanlar hem ekonomik olarak hem de siyasal temsil yet bakımından zayıf ve küçük olanları çöktürüp teslim alma hesapları yeni değildir, bu eskiden beri vardır ve "AB" ne ilişkin çeşitli anlaşmalar da bu gözlenebiliyor.

Ve konumuza dönersek, E.koli, ölüm-

ölümcül zehirlenmelere neden olan salgına E.koli virüsünün daha önce bilinmeyen bir türünün yol açtığını açıkladı. Örgüt, bunun iki farklı bakterinin bileşiminden oluştuğunu düşünüyor.

İthalat yasağı:

Öte yandan Rusya hükümeti, Almanya'da görülen E.koli salgınına takiben Avrupa Birliği'nden tüm sebze ithalatını ve satışını yasakladı. Rus yetkili Genadi Onişenko, E.koli salgınından ölümlerin Avrupa'daki sıhhi düzenlemelerin işlemediğini gösterdiğini söyledi. AB ülkelerinden ihraç edilen sebzelerin dörtte biri Rusya'ya gönderiliyor. AB, Rusya'nın birlikten tüm sebze ithalatına yasak koymasını orantısız diye niteledi. Öte yandan

le sonuçlanabilecek hemolitik üremik sendrom HÜS'e yol açıyor.

HÜS, bir çok vakada, mide bağırsak enfeksiyonu, böbreklerde sorun yaratıyor.

Hastalıktan korunmak için asgari kurallar:

- Sebze ve meyveleri yemeden önce bol su ile yıkayın.
- Buzdolaplarını düzenli haftada bir-iki defa temizleyin.
- Mutfak hijyenine çok dikkat edin. Mutfak bezlerinin sık sık değiştirin.
- Mutfakta ortam ve bulaiş temizliği esnasında bol sıcak su kullanın.
- Günde bir kaç defa ve özellikle yemekten önce ellerinizi sabunla iyice yıkayın.

Alman ulusal sağlık enstitüsü Robert Koch RKI'nin başkanı, ölümcül E.koli salgınıyla mücadelenin aylar sürebileceğini bildirdi. Enstitünün başkanı Reinhard Burger, ayrıca BBC'ye yaptığı açıklamada, "salgının kaynağını asla bulamayabileceklerini de" vurguladı. Burger, İspanyol çiftçilerin, ürettikleri salatalıkların haksız yere suçlanmasından duyduğu üzüntüyü de dile getirdi.

Ancak bu "üzüntü" de samimi olduk-

- Alışveriş yaptığınız yerlerden aldığınız malzemenin kaynağını ve nereden getirildiğini sorun.
- Soya fasulyesi ürünlerini bu ara tüketmeyin. Sebze alışkanlıklarınızı değiştirin.
- Kendinizde ve yakınlarınızda kanlı ishal, mide ve bağırsak enfeksiyonları farkettilerinde derhal en yakın bir hastaneye başvurun.

GENETİĞİ DEĞİŞTİRİLMİŞ GIDALAR VE EHEC

Ayşe Sönmez

Biyoteknoloji özellikle son 15-20 yılda büyük atılım yapan bir bilim alanı olarak her türlü canlının genetik materyalini (DNA'sını veya RNA'sını) ayrıştırabilmekte, yapısını ayrıntılı olarak belirleyebilmektedir. Hatta canlıların genetik özelliklerini dışarıdan yani başka bir canlıdan aldığı gen parçalarını ekleme yoluyla değiştirebilmekte, canlıları kopyalayabilmektedir.

Görünüşte insanlığa hizmet ediyor gibi görünmesine karşın gerçekte emperyalizmin insanlık dışı amaçlarına hizmet etmektedir. Biyoteknolojinin en çok kullanıldığı alan şüphesiz tarım olarak karşımıza çıkmaktadır. Bir canlının gen diziliminin değiştirilmesi ya da ona kendi doğasında bulunmayan bambaşka bir karakter kazandırılması yoluyla elde edilen canlı organizmalara "Genetiği Değiştirilmiş Gıda" adı verilmektedir (GDO). Bir canlıdan diğerine gen aktarımı bir çeşit kesme yapıştırma ve çoğaltma işlemi olup genetik mühendisler tarafından uygulanmaktadır. Aktarılabilecek gen önce bulunduğu canlının DNA'sından kesilerek çıkarılmakta sonra da vektör adı verilen taşıyıcı virüs ile bu DNA molekülüne yapıştırılmaktadır. Frankeştayn Gıda olarak da nitelenen GDO'lar bugün kolera bakterisi geni taşıyan yonca, akrep geni taşıyan pamuk, tavuk genli patates, balık genli domates gibi gıdalar şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Canlılar üzerinde yapılan bu değişiklikler; canlı sağlığı, biyolojik çeşitlilik, ekolojik dengelerin bozulması, ekonomik bağımlılık, canlıların yaşam hakkının elinden alınması ve canlılar üzerinde mülkiyet hakkı tanınması açısından önemli tehdit ve riskler taşımaktadır.

Gen aktarımına neden ihtiyaç duyulmaktadır? Çok uluslu şirketlerin iddiasına göre gen teknolojisi yolu ile Dünyadaki açlık tehlikesine çözüm bulunacaktır. Verim artacak, gıda bollaşacak, besleyici değeri daha yüksek, çevreye daha az zararlı, raf ömrü yüksek, dayanıklı ürünler elde edilecek. Ne kadar masumane saf ve temiz düşünceler! Halbuki açlığın nedeni; doğrudan doğruya emperyalist sömürüdür. Kapitalist aşırı kâr hırsı içinde yapılan, aşırı ve plansız-programsız üretimdir, üretim anarşisidir. Patent alan şirketler ABD kökenli çokuluslu şirketlerdir. GDO'lu ürün ve tohumun küresel kontrolü, **DuPont, Monsanto, Calgene Inc., Aventis CropScience, Florigene Pty Ltd, Asgrow-Seminis Inc.** gibi çoğu uluslararası şirketlerinin elinde bulunmaktadır. GDO teknolojisi üzerinde çalışma yapan bu şirketler Dünya üzerinde Türkiye büyüklüğünde ekim alanlarında GDO'lu ekim yaptırmaktadırlar. Bu alanlar **ABD, Arjantin, Kanada, Çin ve Brezilya'da** bulunmaktadır. Üretilen bitkilerin çoğu soya, mısır, kolza, pamuktur. Bunların yanında patates, domates, pirinç, buğday da GDO'lu olarak üretilmektedir. GDO'lu ürünlere kapılarını açanlar üreme yeteneğinden yoksun hale getirilmiş tohumları her yıl yeniden almak zorundadırlar. Sömürücü şirketler için tam bir para makinesi. Üreticinin eli mahkûm edilmiştir. Çünkü alternatif tohumluklar ya yasaklatılmış, ya çeşitli yöntemlerle ortadan kaldırılmış veya rekabet edemez hale getirilmiştir. Sömürücü şirketler için bu da yetmez. Bu ürünler için üretilmiş kimyasallara bağımlıdır. Tohum üreten şirketler ile kimyasalları üreten şirketler arasında ortaklıklar çoktan kurulmuştur. Tam bir deli gömleği geçirilmiştir üreticinin üzerine. Kıpırdaması imkânsızdır. GDO teknolojisi üretici için tam bir bağımlılık sarmalidir.

Genetik mühendisliği uygulanmış ürünler potansiyel olarak toksik olup insan sağlığını tehdit edici bir konumdadır. Dünyada her geçen gün artan sayıda bilim adamı genetik manipülasyonun besinlerde doğal olarak bulunan bitki toksinlerinin seviyesini arttıracaklarını veya yeni toksinler yaratacağı konusunda ikazlarda bulunmaktadırlar. Bütün bunlara rağmen yeterli denetim olmadığı için tüketiciler kobay olarak kullanılmak durumundadırlar.

Bu bahsi edilen durumun bir sonucu da onlarca insanın ölümüne ve de yüzlercesinin hastalanmasına neden olan EHEC-Enfeksiyonu, olarak karşımıza çıkmaktadır. **Dünya Çevre Örgütü çalışanları WOFTEW, EHEC bakterisi ile ilgili yaptıkları araştırmanın tamamladığını ve yapılan araştırmalar sonucu GDO'lu tüm sebzelerde EHEC bakterisine rastlandığını açıkladılar.**

Örgütün açıklamasında, EHEC bakterisi bileşenlerinin güçlü bir yapıya kavuşmasını sağlamakta ve bu güçlü yapı karşısında bir savunma gördüğünde daha da direnç kazanabilmektedir buna en iyi örnek ise hastalardan antibiyotik alanlar ile almayanlar arasındaki yaşam uzunluğu gösterilmektedir.

Örgütün iddiasına göre EHEC bakterinin tek sebebi GDO, çünkü bakteri, genetiği ile oynanmış bu organizmalarda kendiliğinden güçlenebilmekte, normal organizmalarda ise hemen yok edilebilmektedir. EHEC Bakterisi eğer GDO'lu bir üründe güçlenerek normal organizmaya geçmişse, artık onu normal organizma da durduramamaktadır.

EHEC-Bakterisini durdurmanın en kısa yolu derhal GDO dan vazgeçilmesi ve GDO'lu ürün üreten tüm tesislerin kapatılması ve yetmiş organizmalar ve yetmiş organizmaların derhal imha edilmesidir. Alman yetkililer bu durumdan tabii ki başından beri haberdarlar. Bunu kamuoyundan gizleyerek, GDO'lu gıda üretimine ve de ürettiklerini pazarlamaya devam etmek istemektedirler. Yani emperyalizm savaşlarla, nükleer santrallerle, küresel ısınmaya sebep olmakla, v.b. birçok yöntemle dünyayı, doğayı azgınca tahrip etmekte ve de salgın hastalıklara, ölümlere sebep olmaktadır, bunlara karşı geliştirdiği ilaç ve asillerle kendisine yine pazarlar yaratmakta ve de bunların ekonomik yükü yine yoksul halkların sırtına bindirilmektedir.

Mücadelenin içinden

Baskı ve İşgal İnsanları Yaşadığı Topraklardan Göç Ettirmektedir

Batı-Avrupa'da geliştirilen göçmen karşıtlığı burada yaşayan çeşitli uluslardan göçmenleri olumsuz etkiliyor. Göçmenliğin suçlulukla eşdeğer görüldüğü Batı-Avrupa'da ırkçı, ayrımcı saldırılarda son dönemlerde artış görülmektedir. En yakıcı örnekler: Yunanistan'da göçmenlere yönelik sokak saldırıları, Kuzey-Afrika ve Arap yarımadasındaki halk isyanları sonrası Kuzey-Afrika'dan Avrupa'ya sığınmak için derme çatma gemilerle Akdeniz'e açılanların ölümle burun buruna gelmelerine karşın NATO güçlerinin takındığı tavırlardır.

İnsanlar neden göç ederler? Neden doğup büyüdükleri evlerini, köylerini, vatanlarını, sevdiklerini bırakıp başka yerlerde yaşam aramaya koyulurlar?

Günümüzde göç denilen olgunun birinci derecede sorumlusu emperyalist savaş ve işgallerdir. ABD'de 11 Eylül'de ikiz kulelere yapılan saldırının hemen ardından "önleyici savaş stratejisi"ni yaşama geçiren ABD emperyalistleri 7 Ekim 2001'de Afganistan'ı işgal etti. Bu işgal sırasında 30.000'in üzerinde sivil yaşamını yitirmiş, yüzbinlerce Afganlı ülkesinden göç etmiştir. 20 Mart 2003'de "barış, demokrasi, özgürlük" götürmek, Irak halkını Saddam diktatörlüğünden kurtarmak adına Irak'ı işgal eden ABD ve Avrupalı emperyalistler Mart 2003 ile Temmuz 2006 arasında 655.000 Irak'lıyı öldürmüşlerdir. Körfez savaşından beri ise 1,3 milyondan fazla Irak'lı katledilmiştir. 18.900 Iraklı hapisanelere doldurulmuştur. Yalnızca Ebu-Garip hapisanesinde yapılan işkenceler ABD askerlerinin Irak'a niçin gittiklerini anlatmaya yeterlidir.

Irak'ın emperyalistlerce işgal edilmesinin başlamasıyla birlikte 2,2 milyon Irak'lı (ülke nüfusunun %10'una) çevre ülkelere göç etmiştir. Bu göç edenlerin 30.000 fazlası ise doktordur. Yine ülkede emperyalistler tarafından kışkırtılan mezhep çatışmaları nedeniyle ülke içerisinde göç edenlerin sayısı 1,9 milyondur.

Libya'dan yola çıkıp Avrupa'ya gitmek isteyen göçmenlerin umutlarını gerçekleştiremedikleri örneğinde olduğu gibi göç eden insanların bazen gitmek istedikleri yerlere ulaşmaları mümkün olmamaktadır!

8 Mayıs'ta Libya'dan Malta'ya gütmek için yola çıkan içerisinde 600 göçmenin bulunduğu tekne Libya'nın başkenti Trabluz açıklarında battı. 61'i göçmen NATO'nun Libya'nın hava ve deniz sahasını denetleyen uçaklarının ve gemilerinin gözleri önünde boğularak can verdiler. Yine Mart sonlarında İtalya'nın Lampedusa adasına gitmek için Kuzey-Afrika kıyılarından yola çıkan yolcu teknesi 16 gün boyunca akıntıda sürüklenmişti. Libya'ya yönelik emperyalistlerin ambargosunu, hava sahasını denetleyen NATO gemilerine ve İtalya sahil güvenliğine ulaşip yardım istemelerine rağmen NATO güçleri sadece geminin batmasını seyretmekle yetinmiştir. 62 göçmen açlık, susuzluk sonucu yaşamını yitirmiştir.

Libya'daki isyancıları, Libya halkını Kaddafi diktatörlüğünden korumak ve insani yardım için Libya açıklarına demirleyen gemiler ve Libya hava sahasını denetleyen NATO uçakları bu göçmenlerin yaşamlarını kurtarmak gibi bir çabaya girmemişlerdir her nedense!

Halbuki Uluslar arası Deniz Hukuku askeri birimleri dahil tüm gemilerin yakındaki teknelerinden yardım çağrılarını cevaplamak ve mümkünse yardım sunmayı zorunlu kılmaktadır. Bu olayla ilgili Mülteci Hakları savunucuları soruşturma talep etmişlerdir. BM Mülteciler Yüksek Komiserliği ticari ve askeri gemiler arasında daha sıkı işbirliği çağrısı yaparak işi geçiştirmişlerdir.

Kuzey-Afrika ve Arap yarımadasında ekmek, özgürlük talepleriyle başlayan halk isyanları Tunus, Mısır'dan sonra Libya'ya da sıçradı. Libya halkı 42 yıllık Kaddafi diktatörlüğüne karşı ayaklandı. Bu halk isyanını Libya'ya müdahale etmek için kullanan emperyalistler BM'i işin içine sokarak Libya'ya yönelik emperyalist saldırganlık politikasını uygulamaya koydular. Başta ABD, Fransa, İngiltere emperyalistleri "sizi diktatörden kurtarmaya geliyoruz" naraları eşliğinde Libya halkının başına bombalar yağdırdılar. Kaddafi güçlerine yönelik bombalamalarla ülkeyi harabeye çevirirken 'yanlışlık oldu' masallarıyla Libya halkının evlerini bombalamalarla başlarına yıkmaya devam ediyorlar.

İnsanlara kendi evlerini, ülkelerini güvenli bir yaşam alanı olmaktan alıkoyan emperyalizm göçmenlere güvenli başka bir yaşam alanı sunulmasının da önüne geçmektedir.

İşte insan haklarından, özgürlüklerden çokça bahseden emperyalistlerin özgürlük ve İNSANLIK anlayışı budur.

Alman Polisi Tarafından Öldürülen Christy Anıldı

İş ve işçi bulma kurumunda (Jobcenter) 19 Mayıs günü Alman polisi tarafından öldürülen Christy Schwundek için bir anma yürüyüşü gerçekleştirildi. Aralarında YDG aktivistlerinin bulunduğu 350 dolayından yerli ve göçmen olayın aydınlatılmasını talep etti.

Şehir merkezinde yapılan ve iki saat süren protesto etkinliğinde onlarca insan, Alman polisi tarafından katledilen göçmenlerin posterlerini taşıdılar ve Almanca 'warum?' (Neden?) sloganını haykırdılar.

Bir Ay Önce Katledilmişti

İşsizlik başvurusunda bulunan Nijerya kökenli Christy Schwundek; başvurusuna rağmen sosyal yardımın aksamasından kaynaklı, 19 Mayıs günü ilgili iş ve işçi bul-

katledilmeden de olayın çözümlenebileceğini savunan bir çok kurumum ortak görüşü ve açılan soruşturmanın takipçisi olacaklarını duyurdular.

İnisiyatif Kuruldu

Savcılığın ve polis sendikasının polisi aklama çabalarına karşın Schwundek vakası oluşturulan bir inisiyatif tarafından takip ediliyor. Bir inisiyatif temsilcisi, konu aydınlatılınca kadar eylemlerine devam edeceklerini vurguladı ve Hartz yasaları ile zaten yoksulluk ile boğuşanların birde polis kurşunlarına hedef olduğunu belirtti. İnisiyatif yaptığı yazılı açıklamada ise, özellikle göçmenlere karşı Alman polisinin sicilinin bozuk olduğunu, Halim Dener (1994), Dominique Kumadio (2008), Mariame N'Deye Sarr (2001), Oury Jalloh gibi

katliamların hala aydınlatılmadığı ve adaletin sağlanmadığı belirtildi.

Yapılan açıklamada ayrıca Christy Schwundek'in basında, agresif, akli dengesi bozuk, ve adı uyuşturucu ile birlikte anıldığı belirtildi ve basının kurbanı teşhir ettiği, polisin tavrının sorgulanmadığı sözlerine yer verildi.

Yetkililerden adalet, açıklama ve yakınlarına tazminat talep eden inisiyatif, mücadelelerine devam edeceklerini belirtti.

'Olay Çarpıtılıyor!'

Konuyla ilgili Junge

Welt gazetesine demec veren İşsizler İnisiyatifi temsilcisi Bernhard Schülke, Nijeryalı göçmen kadından bir korkuluk yaratıldığını, olayın arka planı olan sosyal standartlarının düşüklüğü ve Hartz yasalarının fazlaca sorgulanmadığını belirterek basını ve yetkilileri eleştirdi. Katledilen Schwundek'in Nijerya kökenli bir Alman olduğuna dikkat çeken Schülke; işsizlerin ve özellikle Hartz yasası kapsamında yer alanların yoksulluğa karşı yaşam mücadelesini verdiklerini dile getirerek, olaydan yasaları belirleyenleri sorumlu tuttu.

ma kurumunda ilgililerle tartışma yaşamış ve orada bulunan bir polis tarafından öldürülmüştü.

Alman Polisi Aklama Peşinde

Polis sendikası konuya ilişkin açıklamasında öldürülen Schwundek'in aşırı taşkınlığına, çalışanlara ve polise bıçakla saldırdığını vurgulamış, bir anlamda katliamı meşru kılmaya çalışmıştı. Ancak olay sırasında Schwundek'in direk karnından ölümcül kurşunla katledilmesi ise tepkilere neden olmuştu. Eğitimli güvenlik görevlilerinin ve polisin, Christy Schwundek'in

Viyana'da Dünya Ekonomi Forumu protesto edildi

WEF'in (World Economic Forum) Avrupa ve Orta Asya konulu bölgesel zirvesi 7-9 Haziran'da Viyana'da gerçekleşti. Forumu protesto etmek için, aralarında ATİGF ve YDG'nin de bulunduğu birçok kurum biraraya geldi.

Bu zirveye karşı bir ay öncesinden

ATİGF, YDG, ADGH ve RKJV gibi örgütler bir eylem birliği kurdu. Eylem birliği adına afişler basıldı, yapılacak eylemlere katılım sağlanması için çalışmalara başlandı.

Zirveye karşı asıl eylem 7 Haziran Salı

günü 700 kişinin katılımı ile gerçekleştirildi. Yppenplatz'da saat 15'den itibaren toplanmaya başlayan kalabalık, saat 16 civarında yürüyüşe geçti. Eylemde ATİGF ve ATİK - YDG taraftarları demokratik kurumların oluşturduğu 'devrimci bloğ' katılarak yürüyüşe geçti. Renkli bir kitleye sahip olan eylem Westbahnhof'a doğru ilerledi, orada kısa konuşmalar gerçekleştirildikten sonra 'devrimci blok' kitleleri ile Volkstheater'ya doğru yürüldü. Burada yapılan konuşmalarla eylem sona erdi.

WEF'in bu buluşması özel bir davet ile uluslararası büyük tekellerin ve bankaların temsilcilerinin ve sanyileşmiş ülkelerin siyasetçilerinin katılımı ile gerçekleşti. Dünya Ekonomik Forumu'da dünya çapındaki para akımı ve siyasi anlamda etkilemelerin nasıl daha iyi sağlanabileceği tartışılarak, sömürü ve baskı düzeni nasıl daha da etkin bir hale getirebileceği konuşuluyor.

KADINLAR KIMILDADI VE İSVİÇRE SOKAKLARI KADIN RENKLERİYLE DONANDI

14 Haziran'da sendikaların, sol partilerin ve kadın kurumlarının önderliğinde, emekçi kadınlar; "Haydi Kadınlar İleri" sloganıyla, İsviçre sokaklarında "eşit işe eşit ücret" talebini bir kez daha yükselttiler.

➤ Yasalarda eşit işe eşit ücret yer almasına rağmen, kadınlar İsviçre genelinde aynı işi yaptıkları erkeklerden %20 daha az ücret almaktadırlar.

➤ 400.000 den fazla çalışan; 3500 franktan az ücret almakta ve bunun 300.000 ini kadınlar oluşturmaktadır.,

➤ Kadınlar, genel olarak çalışma şartları kötü, düşük ücretli, esnek zamanlı işlerde çalışmaktalar.

➤ Kreş sorunu; çalışan annelerin hala en önemli sorunlarından biri olmaya devam etmektedir.

İşte tüm bunlara "HAYIR" demek için, 14 Haziran'da kadınlar İsviçre sokaklarındaydılar..

NEDEN 14 HAZİRAN?

➤ 40 yıl önce 14 Haziran 1971'de kadınlar oy hakkını elde ettiler.

➤ 30 yıl önce 14 Haziran 1981'de yapılan halk oylaması ile eşit işe eşit ücret prensibi Anayasa'ya girdi.

➤ 20 yıl önce 14 Haziran 1991'de eşitlik yasasının yürürlüğe girmesi için kadınlar greve çıktılar. Kadınların gerçekleştirdiği grevden sonra eşitlik yasası yürürlüğe girdi ve kadınlar önemli

kazanımlar elde ettiler.

Bu nedenlerden dolayıdır ki; 2010'da UNIA sendikasının Kadın Kongresinde, 14 Haziran 2011'de, kadınların sokakları renklendireceği ve şenlendireceği bir eylemin gerçekleştirilmesi kararı alınmıştı.

"Eşit işe eşit ücret" talebi ve "Haydi Kadınlar İleri" şiarıyla, İsviçre genelinde tüm kantonlarda kadın grevi adı altında çeşitli etkinlikler düzenlendi, NEUCHATEL

Saat 11.00 ila 14.06 arasında şehir meydanında piknik ve animasyon gösterileri düzenlendi. Bütün caddeler ve alan kadın renkleriyle donanmıştı. Saat 14,06 da çalışanların bir dakika sembolik olarak iş bırakma eylemine destek amaçlı düdüklere çalındı. İş çıkışına rastlayan saatte oluşturulan korteje 100 civarında katılım oldu, Sloganlar ve dans gösterileriyle coşkulu şekilde yapılan yürüyüşten sonra şehir meydanında akşam yemeği verildi.

LA CHAUX DE FONDS

Etkinliğin aylar önce başlatılan hazırlık çalışmalarında, Yeni Kadın olarak aktif şekilde yerimizi aldık. Eylem öncesinde hafta sonları açılan stantlara ilgi yüksekti. İşçi semti olarak bilinen bu şehirdeki fabrika önlerinde, yoğun bir şekilde broşürler dağıtıldı. Bazı işverenler, sendikacıların fabrika önünde broşür dağıtmasına karşı çıktıyla

da; 14 Haziran sabahı, işçi kadınların bir kısmı eflatun, pembe tişörtleriyle iş başındaydı. Saat 11.00 – 14.06 arasında şehir merkezinde yapılan piknikte dostça ve coşkulu bir ortam vardı. İşten çıkıp gelen işçi kadınlar, yaşlı kadınlar, çocuklar, erkekler ve eflatun, pembe renklerle, kadın figürleriyle donanan alanda günün anlamına yönelik konuşmalar ve müziklerle bir bayram havası vardı. Birçok fabrikaların önünde de kadınlar piknik organize etmişti.

Saat 14.06'da sokaklar, işlerini bir dakika bırakanlara destek amaçlı düdüklere ve klakson sesleriyle doldu. Saat 17,00 da başlayan yürüyüşe ilgi oldukça yoğundu. Kadını ve erkeğiyle coşkuyla başlayan yürüyüş, 14 Haziran alanında sona erdi. Etkinliklerin yapıldığı alanın adının 14 Haziran olması anlamlıydı.

Saat 21.00'e kadar süren akşam programında, müzik ve animasyon gösterileri yapıldı. Kadınların mücadeleleriyle elde ettikleri haklarının kâğıt üzerinde kalmasına tepkinin böyle bir coşkuya dönüşmesi anlamlıydı. Yürüyüş alanında Yeni Kadın bayrağı ilgi topladı.

BASEL

Basel'deki etkinlik te oldukça coşkulu geçti. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı eylemde biz de, Yeni Kadın fla-

malarımız, broşürlerimiz ve almanca bildirilerimizle yerimizi aldık. Yoğun bir şekilde bildirilerimizi ve Almanca "eşit işe eşit ücret" broşürlerimizi dağıttık. Greve çıkan emekçi kadınlarla dayanışma maksatlı coşkuyla çalınan düdüklere yürüyüş başladı. Baslar Kantonalbank önünde hep bir ağızdan Enternasyonal marş söylenildi. Enternasyonal Marş'ın ve hep bir ağızdan söylenen işçi marşlarının ardından basın açıklaması okunup, banka yöneticisine talepler iletildikten sonra alkışlarla Baslar Kantonalbank'ın önünden ayrıldık. Yürüyüş güzergâhı 3 önemli işletmeye daha gidildi ve bu işletmelerin önünde de açıklama yapılarak eylem sona erdirildi.

ZÜRİCH

Zürih'te 14 Haziran günü her yer kadınların "eşit işe eşit ücret" sloganlarıyla, coşkulu marşları ve sloganları ile çınladı.

Biz de Yeni Kadın olarak, alanda "Bütün Dünyada Emek Özgürleşinceye Kadar Kadınlar Yürüyecek, Eşit İşe Eşit Ücret" imzalı pankartımız, flamalarımız ve özenle hazırladığımız dövizlerimiz ile yerimizi aldık. Yürüyüş geçirmeden önce günün anlam ve önemine ilişkin açıklamalar yapıldı, Kadınlardan oluşan koro, enternasyonal işçi marşlarını okurken, alandaki biz eylemciler de coşkulu bir şekilde marşlara eşlik ettik.

Yaklaşık 2 bin kişinin katıldığı kortej, rengârenk pankartları ve flamaları ile yürüyüşe geçtiğinde, coşku daha da doruklara tırmandı. Kortejde yer alan farklı uluslara mensup birçok insanın yüreği aynı talepler doğrultusunda aynı sloganlarda birleşti. Yürüyüş esnasında özellikle İsviçre basını ve çevredekiler tarafından kortejimiz, pankartımız, bayraklarımız ve işçi tulumlu arkadaşlarımız oldukça ilgi gördü. 1 saatlik yürüyüşün ardından eylemcilerin ellerindeki balonları ısıklar ve sloganlar eşliğinde aynı anda gökyüzüne bırakması ile alkışlar eşliğinde eylem sona erdirildi.

Eylem boyunca yoğun bir şekilde bildirilerimizi ve bültenlerimizi dağıttık.

Kadınlardan 'Eşit İşe Eşit Ücret!' Talebi ve Örgütlenme Çağrısı

Yeni Kadın Frankfurt komitesi 12 Haziran'da 'eşit işe eşit ücret!' başlığı altında bir etkinlik düzenledi. Panel ve kültürel bölümden oluşan etkinliğin ilk bölümüne Darmstadt Teknik üniversitesi öğretim üyesi ve ver.di sendika üyesi Dr.

önemi hakkında bilgiler verildi.

'Kadınlar Daha Az Maaş Alıyor'

Panelde ilk sözü alan İsaf Gün, günümüzde kadının bir çok noktada hakları olduğunu ve geçmişe oranla kadın hakları konusunda elbette ilerleme olduğuna dik-

lara sahip olmadığını belirten IG Metall temsilcisi, eşit iş değerine sahip olunmasına rağmen bir erkek hayvan bakıcısının, bir kadın çocuk bakıcısından daha fazla kazandığını belirtti. İş yaşamının geneline ilişkin bir bilgi veren İsaf Gün, kadınların erkeklere oranla aynı iş değerine karşılık %23 daha az kazandıklarını vurguladı ve toplumda adı konmamış görev bölümünün yapıldığını dile getirdi.

'Yeni Erkeğe Gerek Sinim Var'

Ardından söz alan Dr. Olga Zitzelsberger ise nelerin bilindiği, bu bilinen şeylerden nasıl dersler çıkarılması gerektiği ve ne yapmalı sorunlarını ele aldı. Konuşmasına istatistik bilgileri aktararak başlayan Zitzelsberger, erkeklere oranla daha kazanan kadınlar arasında da ayrımcılığın yapıldığını belirtti ve göçmen ve göçmen kökenli kadınların, yerli kadınlara göre daha az kazandıklarını belirtti. Yönetenlerin buna gerekçe olarak, kadınların eğitim seviyelerinin düşük olduğunu gerekçe olarak öne sürmelerinin gerçeği yansıtmadığını belirten Dr. Zitzelsberger, firmaların daha fazla kar elde etmek için erkek çalışanlara yatırım yapıldığını ve bunun toplumda kanıksandığını söyledi ve Kadın mücadelesinde 'Yeni Kadın' gibi 'Yeni Erkek'

de gereksinim olduğunu belirtti.

'Emekçi Kadın Örgütlenmelidir'

Son olarak, Yeni Kadın MYK üyesi Filiz Çelik kadınların iş yaşamında ki geçmişine ve emekçi kadın mücadelesinin tarihçesine değindi ve ardından „Eşit İşe Eşit Ücret“ mücadelesinin önemine ve kampanyanın hakkında bilgiler verdi. İşçi ve emekçilerin tarih boyunca kazanılan haklarda önemli paylarının olduğunu ve buna rağmen toplumda hakettiği yeri olmadığını belirtti. Avrupa ülkelerinde varolan emekçi kadınların durumları hakkında bilgiler veren Çelik, Avrupa'da dahi erkeklerin eğitime kadınlardan daha fazla önem verildiğini belirtti. Özellikle göçmen emekçi kadınların örgütlenmeleri gerektiğini vurguladı ve kadınların politik yaşamda yer almalarının bir zorunluluk olduğunu belirtti.

Etkinliğin kültürel bölümüne ise tiyatro ile devam edildi. Çalışmalarını Kültürlerarası Gençlik Forumu bünyesinde yürüten Gökkuşuğu Sanat Atölyesi tiyatro ekibi tarafından 'kadıncıklar' isimli oyun seğilendi. Şiir dinletisinin ardından Atölyenin gitar grubu tarafından türküler seslendirildi ve şiirlerinde okunduğu etkinlik kapanış konuşması ile son buldu.

Olga Zitzelsberger, IG Metall Yönetim Kurulu üyesi İsaf Gün ve Yeni Kadın Merkezi Yönetim Kurulu üyesi Filiz Çelik konuşmacı olarak katıldı.

Yeni Kadın adına yapılan açılış konuşmasıyla, kadınların iş yaşamına ilişkin yaşadıkları baskı ve ayrımcılığı ve etkinliğin

kat çekti. Ancak günümüzde kadının hala azırmıcılığa uğradığının altını çizen Gün, günümüz toplumunda bu ayrımcılığın, horlanmanın ve baskılanmanın daha ince yürütüldüğünü, bunun tespitinin de zorlaştığını belirtti. Kadın ve erkeklerin her alanda olduğu gibi iş alanında da, eşit hak-

Hollanda ve İngiltere'de Kadınlar SlutWalk Yürüyüşü Düzenledi!

Kanada'da başlayıp, dünyayı saran SlutWalk (kaltak yürüyüşü) 6 Haziran günü Hollanda'nın Amsterdam kentinde yapıldı. Westermarkt'da bini aşkın kadın bir araya gelerek cinsel şiddete, kadın bedeni üzerindeki sömürü ve cinsel tercihler üzerindeki baskıları protesto etmek için yürüyüş gerçekleştirdi.

Platform adına konuşan Mirjam van Heugten, "Biz bu yürüyüşle; toplumda her geçen gün artan 'normal' baskılara karşı duruşumuzu göstermek istiyoruz" diyerek, Hollanda'da da erkekler kasılarak 'erkekliklerini' muhafaza ederlerken; biz kadınlar, 'kaltak, sürtük' olmamak için dikkat etmek zorundayız. Cinsel şiddete ve tacize uğrayanlar bizler olduğumuz halde, giyim tarzımız ve tercihlerimizden dolayı 'tahrik edici' ve 'tabiat dışı' olarak görülüyor ve suçlu biz oluyoruz" dedi.

Oldukça renkli geçen yürüyüşte 'Biz; kaltak değiliz, köle değiliz, kendi bedenimizin sahibiyiz', 'Bedenimiz meta değildir' yazılı döviz ve pankartlar taşındı.

Yürüyüşe Türkiyeli göçmen örgütlerden SKB ve ATIK-Yeni Kadın olarak bizler de flamalarımızla katıldık.

Bugün neredeyse tüm dünyayı saran SlutWalk (Kaltak Yürüyüşü) fenomenine, emniyet müdürlüğünden bir görevlinin, Toronto Üniversitesi'nde yapılan bir paneldeki konuşmasında sarf ettiği sözler neden oldu.

Panelin konusu "cinsel suçlar, tacizden kaçınma yöntemleri, emniyet güçlerinin bu suçlarla mücadelesi" idi. Sanguinetti'nin konuşmasında; "Kadınlar cinsel tacizden kurtulmak istiyorsa, kaltak gibi giyinmemeli...", demesinin ardından salonda

büyük bir tartışma yaşandı. Ertesi gün Toronto Emniyet Binası'nın önünde üniversitenin kadın öğrencilerinden oluşan 30-40 kişilik bir grup eylem yaptı. Beklenen özür geldi ama Toronto'da "tacize ve erkek egemen söyleme" karşı yeni bir hareket başlamıştı.

4 Nisan'da üniversite kampusunda ya-

pılacak protesto eylemi çağrısına 3000'in üzerinde öğrenci katıldı. Eyleme "SlutWalk" adını verdiler. 9 Nisan'da bir kez daha bir araya geldiklerinde sayıları daha da artmıştı. Bir gün sonra Londra'dan ve Ottawa'dan destek geldi. Ardından Amerika Birleşik Devletleri'nde Orlando, North Carolina, Arizona State University, Dallas'ta, Kanada'da Waterloo ve Vancouver'de SlutWalk yürüyüşleri yapıldı. Dünyanın değişik coğrafyalarında yürüyüş planları hala devam ediyor.

Türkiye'de de Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Anabilim Dalı Başkanı Orhan Çeker aynı ayda "Dekolte giyenin tecavüze uğraması sürpriz değil" sözlerini kullanmış ve protestolarla karşılaşmıştı. Ama bir farkla; Sanguinetti olayın ertesi günü hemen kadınlardan özür dilemişti. Buna

rağmen protesto eylemleri tüm dünyayı sarmıştır. Türkiye'de ise; suç duyurularını, feminist grupların basın açıklamaları, medyanın birkaç gün süren haberleri sonrasında başka gündem maddelerine geçildi. Sonuçta Türkiye'de kadına yönelik şiddetle ilgili çok sorun vardı. Kimse kırık dökük de olsa bir özür duymadı.

Ve Kanada ile Türkiye arasındaki son fark: Mersin'de Akdeniz Kız Teknik ve Meslek Lisesi öğrencileri, sürekli yaşadıkları tacizlere karşı 27 Nisan günü eylem yaptı. Toronto'daki eylem dünyaya yayılırken, Mersin'deki, okulun disiplin yönetmeliğine takıldı

SlutWalk hareketinin çığ gibi büyüdüğü bu süreçte Türkiye'de erkekler, 2010'da en az 217 kadın ve üç çocuğu öldürdü, 164 kadın ve 4 çocuğu yaraladı. Yüzlerce tecavüz, taciz vakası oldu. Hiçbir önlem alınmadı. Oysa öldürülen, şiddete maruz kalanların çoğu dekolte de giymemişti ama!

İngiltere'nin çeşitli şehirlerinde de, SlutWalk yürüyüşü yapıldı

SlutWalk' hareketi Britanya'da, Edinburg, Manchester, Cardiff ve son olarak Londra olmak üzere 4 ayrı şehirde binlerce insanı sokaklara döktü. 11 Haziran Cumartesi günü gerçekleşen 'SlutWalk London' yürüyüşünde 5 bin civarında kadın ve erkek, kadına yönelik şiddetin en

ağır biçimi olan taciz ve tecavüzün, kadının suçu olarak gösterilmesine karşı seslerini yükseltti. Yürüyüş boyunca 'Kadının Kısa Eteğinin Değil, Tecavüzcünün Tecavüzü Gerçekleştirdiği' dillendirildi.

Bu tepki hareketine katılmakla kalmayıp örgütleyenlerden olmalıyız. Ancak burjuva egemen sınıfların ve onların güvenlik güçlerinin kadınlara yönelik aşağılayıcı sıfatlarla ifade ettiği kavramlarla karşı hareketimizi ifade etmenin de doğru olmadığını, yani SlutWalk adıyla kendimizi ifade etmenin uygun olmadığını de belirtmeliyiz. Tepki göstermenin özüne ve içeriğine uygun bir adla kendimizi, mücadelemizi ve hareketimizi ifade etmeliyiz.

Söz konusu adla anılmayı kabul etmek ve kullanmamak gerekir. Kendimizi o adlandırmayla ifade edemeyeceğimiz gibi, tepki gösterme veya kadınlara yönelik baskı ve aşağılanmaya yönelik kullanılan ifadelerle kendini ifade edenlere de o adları yakıştıramayız ve onları öyle çağıramayız. Bu nedenle, söz konusu kadın hareketi çevrelerini, kadınlara karşı baskı ve aşağılanmak için kullanılan bir adla, kendilerini adlandırmanın uygun olmadığını, bu baskılara karşı tepki gösterip, mücadele yürütmek isteyenler olarak öz, içerik ve misyonlarına uygun bir adla kendilerini ifadelendirmeyi arzuladığımızı söylemeliyiz. Sadece egemen sınıfların sınıf egemenliğine, onların anlayış ve yaklaşımlarına karşı mücadeleyle yetinmeyiz ve ufkumuzu sınırlayamayız. Bunun yanısıra bu mücadelenin içeriğini boşaltan, özünden ve esas hedeflerinden yoksun bırakan, mücadeleye zarar veren anlayışlara vb karşı da mücadele vermek gerektiğini unutmamalıyız....

IRKÇI VE FAŞİST PARTİLER AB EMPERYALİSTLERİN CAN SİMİDİ OLMAYA DEVAM EDİYOR.

Avrupa coğrafyasında, son 15 yıllık dönem içerisinde, gelişen işsizlik, yoksulluk ve ekonomideki istikrarsızlık, egemen sermayeyi çıkmaza sokmuş, egemenleri göçmenlere yönelik ayrımcı politikalarını derinleştirmeye yöneltmiştir. Bu yönelim gelinen aşamada somut olarak, hayat hakkı bulmuş ve günümüzde 27 üyeli AB coğrafyasında, ırkçı partilerin bu süreçten yararlanarak parlamento seçimlerini fırsata çevirerek oy patlamasını beraberinde getirmiştir. AB'nin ırkçı ve faşist partilerin en öne çıkan 15 ülkesinde, İsviçre'yi de bu coğrafyanın bir parçası olarak ele alırsak, Avrupa'nın 16 ülkesinde özellikle, Ortadoğu, Afrika, kuzey Afrika ve Türkiye gibi daha çok Müslüman kökenli göçmenlere yönelik din ve inanç olguları üzerinden yapılan dışlayıcı, aşağılayıcı ve ırkçı söylem ve propagandayla birlikte, bir taraftan AB'nin içinde göçmenler günah keçisi ilan edilmiş, diğer yandan ise, faşist partiler parlamentolarda kendilerine yer edinerek, toplumsal bir meşruiyet kazanmışlardır.

Günümüzde Avrupa'nın 16 ülkesinde, ırkçı ve faşist partiler seçim barajını geçerek, parlamentoda temsilyet hakkı kazanmış durumdadır. Fransa, İtalya, Avusturya ve İsviçre'de uzun bir dönemdir zaten parlamentoda yer alıyordu. Ayrıca, AB'nin doğu bloğu ülkelerinde de bu duruma benzer gelişmeler yaşanmaktadır. Özellikle, AB'nin doğu bloğu ülkelerinde göçmen halklarının sayısı olarak görece, az olması nedeniyle, ırkçılık daha çok Romen göçmenler üzerinden hedef gösterilerek yapılmaktadır. Batı Avrupa'da ise, Fransa'nın Romenler üzerinde estirdiği terör nedeniyle baş aktör durumundadır. AB'nin doğu bloğundaki faşist ve ırkçı partilerin durumuna bakacak olursak nesnel zemin daha açıklayıcı olacaktır.

Macaristan'daki ırkçı parti olan, JOB-BİK Nisan 2010 da yapılan seçimlerde, % 16.71'lik oy oranıyla büyük bir çıkış yapmıştır. Litvanya da TT adlı faşist parti 2008 seçimlerinde % 12.7 oy oranıyla 17 milletvekili parlamentoya taşımıştır. Letonya ırkçı LNNK partisi, Ekim 2010 da yapılan seçimlerde %7.63 oy alarak parlamentoya 8 milletvekili sokmuştur. Slovakya faşist SNS partisi 2008 seçimlerinde %5.07 oy almıştır. Slovenya da Faşist SNS partisi (aynı isimli parti Slovakya dada vardır.) 2008 seçimlerinde % 12.5'lik oy oranıyla 5 milletvekili parlamentoya sokmuştur, Bulgaristan ATAKA ırkçı parti Kasım 2007 seçimlerinde, %9.86 oy potansiyeliyle 21 milletvekili kazanmıştır. Romanya PRM faşist parti 2009 parlamento seçimlerinde %5.6 oy almıştır. Yunanistan'daki faşist parti LAOS ise, Ekim 2009 seçimlerinde %5.63 oyla 15 milletvekili kazanmıştır.

Göçmen halkların çoğunlukta yaşadığı batı Avrupa ülkelerindeki ırkçı ve faşist partilerin durumu ise şöyledir; İsveç 2010 da yapılan genel seçimlerde, %5.7'lik oy alarak, 20 milletvekiliyle,

İsveç demokratları adı altında parlamento ya giren partinin, 1988 kuruluş aşamasında, Neo-Nazi örgütlerle bağlantılı olduğu bilinmektedir. Seçim kampanyasında öne çıkan sloganları göçmenlerin devlet ekonomisini daha da kötüye sürüklediği üzerinde propaganda yapılmıştı. Hollanda, Geert Wilders'in Özgürlük Partisi 2010 da yapılan erken genel seçimlerde, % 15.45 yüksek oy oranıyla Muhafazakar Liberal hükümeti dışardan destekleme kararı aldı. Avusturya; Jörg Haider'in liderlik yaptığı FPÖ 2000 Yılında hükümet ortaklığı yaptı. Ve FPÖ daha sonra bölündü. Jörg Haider ve gurubu BZÖ partisini kurdu gelinen süreçte Jörg Haider'in ölümüyle beraber FPÖ daha aşırı ırkçı sloganlarla propagandasını yürüterek, 2009 seçimlerinde FPÖ % 15.3 BZÖ ise % 2.8 oy almışlardır. İsviçre; SVP ırkçı parti genel olarak göçmen halkları hedefine koyarak, özelde ise cami minaresi üzerinde yoğunlaşarak Nisan 2011 seçimlerinde %22.3 oy potansiyeliyle 17 milletvekili parlamentoya taşımış durumdadır. ve en güçlü parti konumundadır. Danimarka; DPP Faşist Halk Partisi 2001 bu yana hükümeti dışardan desteklemektedir. Kasım 2007 Seçimlerinde aldığı oy oranı %13.8 dir. Göçmenlerin geri gönderilmesini temel politika biçiminde kullanmaktadır. İtalya; Faşist Umberto Bossi'nin liderlik yaptığı Lega Nord 2008 de Silvio Berlusconi liderlik yaptığı Forza İtalya ile birleşerek iktidara geldi ve günümüzde halen iktidarını sürdürmektedir. Fransa; Le Pen'in liderlik yaptığı

milliyetçi cephe en yüksek çıkışını 2002 de cumhurbaşkanlığı seçimlerinde ikinci tura kalarak, Jack Chirac karşı yaptı. Geline süreçte UMP'nin başına geçen Nikola Sarkozy göçmen halklar üzerinde estirdiği, ırkçı ve faşist propagandayla ırkçı Milliyetçi cephe partisinin oylarını da alarak cumhurbaşkanlığı koltuğunu elde etti. şimdi ise; ırkçı Milliyetçi cephe partisinin başına Le Pen yerini kızı je marie pen alarak, göçmen karşıtı ırkçı politikalarıyla, gündemde kalan FN partisinin oy oranı % 17 civarındadır. Belçika; Flaman bölgesi parlamentoda önemli bir güce sahip olan, Vlaams Belag partisi 2010 seçimlerinde % 7.76 oy oranıyla 12 milletvekili kazandı. Ayrıca, göçmenlere karşı en sert yasaların çıkarılmasını ve Flaman bölgesinin Valonlardan ayrılmasını istemektedir. Bu nedenle tarihteki en uzun süren hükümeti kuramama beceriksizliğin rekorunu elde etmişlerdir. Norveç; göçmen karşıtı FRP partisi 2009 seçimlerinde % 22.9 oyla 41 milletvekili çıkarmıştır.

Bu gelişmeler karşısında "liberal ve sosyal

demokrat" partiler tavırsız kalarak, karşı bir reaksiyon geliştirme söz konusu olmamıştır. Faşist hareket ve partilerin gelişmesi olağan bir durum olarak gösterilmektedir. Bundan daha 10 yıl öncesinde Jörg Haider'in liderliğini yaptığı Avusturya Özgürlük Partisi (FPÖ) ve Hıristiyan Demokrat Halk Partisi (ÖVP)

ile koalisyon hükümeti oluşturduğunda Avrupa Birliği ülkeleri blok şeklinde karşı bir duruş sergileyerek, "tecritten, kabul edilemezden" bahsedilirken ve bu yönlü ciddi pratikler sergilenirken, bugünkü gelişmelere karşı sesizliği ve kabullenmeyi tercih etmektedirler. Thilo Sarrazin üzerinden fırtınalar koparan SPD ve diğer partilerin, söylemleri göstermelikti ve her dönem olduğu gibi ayakları havada kaldı

Almanya'da ise; 1964'te kuruluşunu ilan eden, NPD 2009 seçimlerinde % 1.5 oy almıştır. 1967'de kurulan DVU ise, NPD ile aldığı birleşme kararı çerçevesinde, (bu iki partinin birlik kararı, Almanya istihbarat örgütü tarafından engellense de ortak çalışmalarını devam ettirmektedir) özellikle "pro Deutschland" platformu üzerinde, yapılan gösteri ve yönlendirmeler mevcut ırkçılığın yükselişini, daha da körükleyerek önümüzdeki dönemde yapılacak seçimlerde parlamentoda temsil hakkını elde etme başarısını sağlayabilirler. Yine, Thilo Sarrazin'in "Almanya kendisini yok ediyor" adlı kitabının basılmasıyla beraber bir taraftan kitap hem satış rekoru kırdı, diğer yandan da yeni kamplaşmaları ortaya çıkardı. bu tartışmaların hemen ardından CDU'nun Berlin Eyalet parlamento milletvekili Rene Stadtkewiitz Hollanda

ırkçı parti lideri Geert Wildersi Berlin'e davet etmesi, CDU'nun daveti iptal etme istemine karşı çıkışıyla ipleri koparan Rene Stadtkewitz Alman kültürünü öne çıkaran "Die Freiheit" (özgürlük) partisini kurdu. Bu olgulardan yola çıkacak olursak, Thilo Sarrazin üzerinden ayrımcılığın yeni bir

versiyonu olan entelektüel ırkçılık günümüzün politikaları arasında yerini almıştır.

Avrupa'daki gelişmelerin saç ayağını oluşturan ırkçı politikalar, göçmen halkları temelde ilgilendiren önemli konular arasında gelmektedir. Bu gün AB'nin içerisinde geçtiği konjektürel süreçte yaşanan mevcut mali kriz henüz atlatılmış değildir. Krizi bertaraf etmenin çıkış yolu olarak, göçmen düşmanlığı körüklenmesi

genel gidişatı değiştirmeye çare değildir. ne kadar pansuman yöntemleri uygulansa da, sistemin doğası gereği, ekonomideki alt-üst oluşlar, yaranın kanamasını durduramayacaktır. Emperyalizm dönemsel krizlere bağlı olarak, ırkçı ve faşist partileri, sürecin somut durumuna göre, orantılı bir biçimde öne çıkarmaktadır. ihtiyaç duyulmadığında da belli sınırlarda tutarak gelişmesini dizginlemektedir. ırkçılık ve ayrımcılık emperyalizmin, can simidi olmaya devam edecektir. Tüm bu gelişmelere baktığımızda, faşist parti ve örgütlerdeki yükseliş, önümüzdeki dönemde göçmenleri daha zorlu günlerin beklendiğinin ifadesidir. Bu gelişmelere karşı mücadele etmek, göçmen halklar açısından acil olan temel görevdir.

FPÖ

Romanya ve Bulgaristan Schengen'e alınmıyor

AB'nin İçişleri Bakanları bugün Luksemburg'da bir araya gelerek Romanya ve Bulgaristan'ı, AB kriterlerini yerine getirmiş olmalarına rağmen şimdilik Schengen'e almamaya karar verdiler. 2 ülkenin girişini engelleyen ülke ise son yıllarda AB içerisinde etkinliğini arttıran Hollanda oldu.

Hollanda özellikle Avrupa içerisinde göçmen akımının kontrol altında tutulması politikalarını en belirgin dile getiren ülke olurken, Almanya, Fransa, İsveç, Finlandiya ve Danimarka tarafından da destekleniyor. AB Parlamentosu Bulgaristan ve Romanya'nın Schengen'e dahil olmasını kararlaştırsa da, kararın geçerli olması için üye ülkelerin oybirliğini sağlaması gerekiyor.

Schengen bölgesi İsveç, Norveç ve İzlanda'nın da içinde bulunduğu 22 Avrupa ülkesini kapsıyor. İngiltere, Romanya, Bulgaristan ve Kıbrıs anlaşma kapsamı içinde yer almıyor. Schengen bölgesi içerisinde sınır kontrolleri 1985 yılından itibaren kaldırılmaya başlanmıştır.

Karar, yasadışı göç ve suç ile ilgili Avrupa'da artan endişelerin dile getirildiği bir süreçte alındı. Romanya ve Bulgaristan'ın bugün Schengen'e alınmamasında Hollanda Göç ve Sığınma bakanı Gerd Leers büyük bir rol oynadı. Toplantının başında Leers Hollanda'nın Romanya ve Bulgaristan hakkındaki kararı gelecek seneye vermek istediğini açıkladı. Leers: "İki ülkenin de teknik gereksinimlere uymasına rağmen bizim yapılan yasal reformların etkili ve dönüşümlüme olduğuna dair kanıtlara ihtiyacımız var. Hukuk devletinin ve yolsuzluğa ve örgütlü suç karşı mücadelenin düzenli hale getirilmesi lazım." gerekçeleriyle karşı çıkılmaları açıklamaya çalıştı.

Schengen sistemi Danimarka'nın sınırlarında yeniden kontrollere başlamasından dolayı baskı altında. Almanya bu nedenle Danimarka'yı Avrupa'nın birliğini zayıflatmakla suçlarsa da, Kuzey Afrika göçmenleri kendi ülkesine girmemesi için Fransa ve Hollanda ile birlikte sınır kontrolleri gerçekleştirmişti.

FAŞİZM - 2

Metin Atak

İtalya'da faşizmin iktidara gelişi

İtalya'da faşizmin ortaya çıkışının köklerini 1914-1915 yıllarında aramak gerekir. Faşistler bu tarihten sonra İtalya'da örgütlenmeye ve kendilerini şekillendirmeye başladılar. "Faşist hareket kökü itibarı ile İtalya'yı dünya savaşına sokmak isteyen gruplara bağlıdır. 'bu politikayı savunan bir çok grup vardı. Onlar arasında sendikalizm, anarşizm ve bazı durumlarda -esas olarak Mussolini olayında olduğu gibi- sosyalizmin aşırı solcularının dönemlerinden oluşan aşırı solcular vardı. Bu gruplar ulusal çıkarlar için siyasi çelişmeden vazgeçme ve merkezi güçlere karşı askeri müdahale politikası ile tamamen uyuyorlardı"(3.Ent.faşizm üzerine tartışma s.32) İtalya'daki bu durumu değerlendiremeyen sosyalist parti üst üste bir çok hata yaptı. Savaş sonrasında toplumda bir devrim beklentisi olmasına rağmen sosyalist parti bunu değerlendiremedi. Gelişen bu duruma göre bir örgütleme gerçekleştirilmeyen sosyalist partinin yenilgi, faşist hareketin işine yaradı. Bu aşamadan sonra İtalyan burjuvazisi saldırmaya başladı. Faşizm burjuvazi için 'sorunun çözümü' niteliğindedir. Faşist hareket İtalya'da savaş sonrası ortada kalmış, yönünü şaşırmış tüm kesimleri toplayarak kendisine silahlı bir güç oluşturdu. Devletten oldukça yardım gördüler. Yasalar önünde suçsuz görünüyorlardı. Faşistler şehirlerde işçi önderlerine saldırmayla, bazılarını göç etmeye zorlayarak ilk saldırılarına başladılar. Faşist hareket saldırılara önce İtalyan kırsal alanı olan Bolongna'dan başladı. Faşistler zincirlerinden boşalmış şekilde tüm ilerici ve devrimci güçlere saldırdılar. Devlet güçlerini de yanına alarak başlayan bu saldırılar faşist hareketin giderek güçlenmesini ve hakimiyet alanlarının genişlemesini birlikte getirdi. Nihayet 21 Kasım 1920 tarihinde Bolongna'yı ele geçiren faşist hareket buradan iki kol üzerinden Roma'ya yürüdüler. Fakat bu durum İtalya'da faşizmin sadece toprak ağalarına dayandığı anlamına gelmiyordu. İtalya'da da faşizmin ardında büyük teknelci burjuvazi duruyordu. Bu da görünüşte faşizmin toprak ağalarının ve teknelci burjuvazinin bir hareketi değil de, orta sınıfın hatta köylülerin bir hareketiymiş gibi bir propaganda yapılmasına kadar gitti.

Faşizmin her ülkede değişik özellikler gösterdiği, bunun o ülkenin durumu, ulusal özelliklerinin etkili olduğu ve faşizmin çok kapsamlı değerlendirildiği ileriki dönemde ortaya çıktı. İtalya'da da bu durum kendisini daha ilk başlangıçta gösterdi. Faşizm İtalya'da bir çok söylemi ve talebi kullanarak kendisine bir silahlı ordu oluşturdu ve iktidara geldi. Bunda reformistlerin, sendika ağalarının tutumu ve sosyalist partinin pasifliği de eklenince İtalya'da faşizm kolay sayılabilecek bir hareketle iş başına geldi.

Mussolini iş başına geldiğinde, hemen her şeyi fesh ettiğini ve dağıttığını ilan etmedi. Buna karşı Mussolini'ye "neden karşıtlarını yok etmediği eleştirisine karşı Mussolini 'bunun daha zamanı var' şeklinde yanıt verdi. Mussolini bir buçuk yıl gibi bir süre eski meclisi dağıtmadı. Kabinayı sadece faşistlerden oluşturmaya da gitmedi. Hükümette, Giolitti, Poolari ve demokratik solcuların temsilcilerine yer verdi. Ancak buna karşı Mussolini eski hükümet organlarını süreç içinde tamamen yok etti. İlk meclis konuşmasında Mussolini "bende sizi buradan kovacak güç var, ama benimle birlikte çalışırsanız yerinizde kalırsınız" dediğinde eski meclisin çoğunluğu yeni fuhreirin önünde boyun eğdiler.

Mussolini görünüşte çok fazla değişiklik yapmayacağı izlenimi verdi. Hemen yeni kanunlar çıkartmadılar. Baskılar Mussolinin oluşturduğu özel örgütler vasıtasıyla yapı-

lıyordu. Mussolini İtalya'daki her şeyi yeniden düzenleyen bir gelişim izlediğinden eski yasalar üzerinden saldırma yerine kendinin oluşturduğu perde arkasındaki yasalarla saldırıya geçti. 1923 yılında binlerce komünistin yargılandığı mahkemelerde her kes büyük cezalar beklerken, komünistler beraat ediyordu, ancak Mussolini Komünistleri mevcut hukuk içinde cezalandırma yerine, kendi oluşturduğu terör örgütleri vasıtasıyla komünistleri yok ediyordu. Ve yine komünistlerin 'adi' suçlu olarak yargılandıkları mahkemelerde ise onlarca yıl cezalara çarptıldılar. Keza basın alanında bir serbestlik görüntüsü veren Mussolini, diğer yandan polise verilen sınırsız yetkiyle basın üzerinde korkunç bir baskı uygulayarak, polis istediği basını kapatabiliyor, yöneticilerini tutukluyordu. Mussolini kendi iktidarını her yönüyle sağlama aldıktan sonra, pervasızca saldırmaya başladı. Sendikalara saldıran faşist iktidar, işçileri zorla faşist sendikalar üye yapmaya başladı. Sözde bağımsız sendikaların varlığına izin verilmesine rağmen, faşist diktatörlük bu sendikaların üzerinde resmi devlet denetimini şart koştu. İtalya'daki faşist diktatörlük her alanda etkili olmak ve tartışmasız kanunların uygulanması için özel olarak oluşturulan 'kara gömleklilikler, İtalya'da faşist terörün uygulanmasında esas görevi üstlendiler.

Mussolini okul siteminden, kiliseye kadar her şeyi kendi denetimine aldı. Daha önceki hükümetlerin alıp ta uygulayamadığı "Küçük köylü, yarıcı, tarım işçilerinden gelir vergisi, ayrıca belediye ve bölgesel vergileri ve şarap vergisi. Tüm bu vergiler köylülük üzerinde eskiden olduğu gibi korkunç bir baskı oluşturmaktaydı."

Mussolini eski meclisi dağıtmadı, ancak faşist diktatörlük kendisini bu alanda da garantiye almak için seçim kanunda değişikliğe gitti. Yeni yasaya göre "oyların %25'ini alan parti, parlamentodaki sandalyelerin üçte ikisine sahip oluyordu. Mussolini, %25'i garantilemek için yaklaşık 10.000 faşist önder arasından 375 adayı bizzat kendisi seçti. Faşistler ikili taktik izlediler. Çok güçlü oldukları Kuzeyde listeleri tamamen faşistlerden oluşturdular, oldukça zayıf oldukları Güney'de ise listede önde gelen yerel kişilere de yer verdiler." Ve daha sonra seçimler yapıldıktan sonra Mussolini "çoğunluğun onayını aldıklarını, artık meşru bir iktidar bulunduğunu ve azınlık egemenliğinden söz edilemeyeceğini" ilan etti (age.s.43)

İkinci emperyalist paylaşım savaşının arifesinde ve sonrasında faşizm

1929 dünya ekonomik bunalımı emperyalist ülkeleri derinden sarstı. Bu durum emekçilerin durumunda da önemli değişimleri birlikte getirdi. Çalışma ve yaşam koşulları oldukça zorlaşan emekçilerin hoşnutsuzluğu da giderek artmaya başladı. İtalya'dan sonra 1933'de Almanya'da Hitler ve onu takip eden diğer faşist partilerin başa gelmeleri faşizm tehlikesinin giderek arttığını gösteriyordu. Bu durum faşizmin daha geniş bir analize tabi tutulmasını da birlikte getirdi..

Almanya'da faşizmin iktidara gelmesi

Almanya'da Hitler'in iktidara gelmesi beraberinde bir çok sorunun tartışmasını da birlikte getirdi. Uluslararası alanda Hitler'in iktidara gelişini İtalyan faşizminin bir başka örneği olarak yorumlanmıyordu. İtalya'da faşizm savaş sonrasında devrimci durumun yükseldiği bir dönemde yükseliyordu. Togliatti bu durumu şöyle izah ediyor "burjuvazi eski sistemle egemenliğini sürdürememektedir. Genel bir hoşnutsuzluk, bir işçi sınıfı saldırısı,

genel grev vb vardır. Kısacası savaş sonrası dönemi yaşıyoruz. Bir devrimci bunalımdan geçiyoruz" faşizm böyle bir dönemde iş başına gelirken, Almanya'da ise böyle bir durumun olmayışı Hitler'i iktidara taşıdı. Almanya'daki faşizm tartışılırken dünyadaki bu değişim göz önüne alınarak bir değerlendirme yapılıyor. Bu değişim dünya ekonomik bunalımı ve değişen dengelerdi. İtalya örneğinin dışında ilk defa işçi sınıfının güçlü olduğu bir ülkede, Almanya'da faşizm iktidara geliyordu. 1918 devriminden sonra Almanya'da teknelci kapitalizm iktidarını burjuva parlamenter biçiminde yürütüyordu.

Almanya'da Hitler'in iktidara gelmesinden sonra Almanya'daki faşist diktatörlüğün maskesini düşürmede Alman Komünist Partisinin önemli katkıları oldu. 30 Ocak 1933'de yayınlanan bildiriye yeni hükümeti "açık faşist diktatörlüğün kabinesi" olarak değerlendirmiş, ve yine 7 Şubat 1933'de Niderlehmeye yakınlarındaki Ziegengals spor salonunda yapılan Alman Komünist partisi merkez komite toplantısında ise Ernst Thalmann "Hitler-Hugenberg-Papen hükümetinin bileşimine dikkati çeken Thalmann,Almanya'da açık faşizm yönünde bundan daha ilerde bir tırmanmanın pek olamayacağını" vurguluyordu. Alman Komünist partisi daha 1929'da faşizmle büyük tekellerin bağlantılarını ortaya koydu ve faşizmin iktidara gelmesinden sonra bunları daha da somutlaştırdı. AKP bir raporunda şu tespitlerde bulunuyordu "Temmuzda, devlet gücü, Nasyonal-Sosyalist Alman işçi partisinin tamamen eline geçince, faşizm anti-kapitalist aldatici örtüsünü üzerinden atmak ve kanlı faşist diktatörlüğün kimlerin emrinde olduğunu göstermek zorunda kaldı. Almanya'nın gerçek egemenleri harekete geçtiler. 'genel ekonomi meclisi' kulislerden politika sahnesine çıktı. Krupp, Thyssen, Siemens, Vögler, Boscg, Diehn (IG-Farben), von Finck (Bankerler Merkez Birliği Başkanı), Schacht ve mali-sermayenin diğer temsilcileri bizim saptamalarımızın doğruluğunu tanıtladılar; faşizm teknelci kapitalistlerin azgın ve kanlı diktatörlüğüdür. Bu açıklamaya dayanan Wilhelm Pieck, Komünist Enternasyonal yürütme kurulu XIII. Oturumunda şöyle diyordu; 'Almanya'daki faşist diktatörlüğün sınıfsal içeriği, 'Genel Ekonomi Meclisi'nin bileşimi ile somutlaşmaktadır. Almanya'nın asıl egemeni olan bu hükümetin 16 üyesinden dokuzü büyük sanayici, (hemen hepsi teknelci kapitalizmin temsilcisidir.) dördü bankacı ve ikisi de büyük toprak sahibidir" (Kom. Ent faşizm tahlili s.31.32)

30 Ocak 1933'de iktidara gelen faşizm Almanya'da dengelerin kısa sürede bozulmasına yol açtı. Almanya'da faşizmin iktidara gelmesiyle kimin hizmetinde olduğunu çok geçmeden tüm açıklığıyla ortaya koydu. Faşizmin iktidara gelmesinden sonra faşist Alman emperyalizmi, her alanda kendisini sağlama almak için devleti yeniden şekillendirmeye gitti. Ekonomik, askeri ve ideolojik olarak faşist diktatörlük iktidarını güvence altına alma yoluna gitti. Faşist diktatörlük devlet egemenliği üzerinde hakimiyetlerini sağlamlaştırmakla işe giriştiler. Tüm demokratik hakları ve özgürlükleri rafa kaldırdılar. 28 şubat 1933'de faşistlerce Reichstag (Alman parlamentosu) yangınından hemen sonra "Halkın ve Devletin Korunmasına İlişkin Devlet Bakanlığı Kararnamesi" yayınladılar. Bu kararnameyle başta Komünist partisinin çalışmaları olmak üzere, tüm kişisel özgürlükler, telefon dinleme, evlere baskınların kolaylaştırılması, Banka hesaplarına el koyma, denetleme, haberleşme konusunda polise geniş yetkiler tanınırken, 1933 seçimlerinde oyların %43,9 alan Naziler parlamentoda çoğunluğu sağlayamadıklarından, bazı

yetki yasalarını parlamentodan geçirememeleri üzerine, Hitler Alman Komünist Partisinin kazandığı milletvekillerinin iptal edildiğini açıkladı. Buna benzer diğer gasplarla Naziler parlamentoda çoğunluğu sağladılar. 23 Mart 1933'de parlamentodan geçen "Halkın ve Devletin Güçlülüklerden Kurtarılması Yasası" Nazileri bir çok yönüyle güçlendiren yasaların başında geliyordu. Bu, Weimar anayasasının fiilen devre dışı bırakılmasıydı. Ve Hitler hiçbir yasal yetkiye dayanmadan istediği konuda yasa çıkararak uyguluyordu. Alman Komünist partisi yasa dışı ilan ediliyor, sendikalar basılarak tüm mal carlıklarına el konularak, yöneticileri tutuklanarak toplama kamplarına gönderiliyordu. Hitler 10 Mayıs 1933'de kurduğu "emek cephesine" tüm işçilerin bu örgüte üye olma zorunluluğunu getirdi. 22 Haziran 1933'de Alman Sosyal Demokrat partisinin tüm mallarına el konarak SPD kapatıldı. 14 Temmuz 1933'de çıkarılan "Partilerin Yeniden Kuruluşu Yasası" ile Nazi partisi Almanya'daki tek yasal parti olarak ilan edildi. Ve bunu 20 Ocak 1934 yılında "devletin yeniden yapılandırılması yasası" ile 'devlet bakanlığıyla, başbakanlığın birleştirilmesiyle' tamamladı. Bunu "Gizli Devlet Polisi" (gestapo)nun kurulması takip etti. Ve kurulan "Halk Mahkemeleri" faşist diktatörlüğü güçlendiren gelişmeler oldu. 27 Şubat 1934 tarihinde çıkarılan "Alman Ekonomisi Organik Yapısının Düzenlenmesi Yasası" ile belirli tekellerin devlette daha çabuk kaynaşması sağlandı. Bunu takiben bir başka kararnameyle Alman ekonomisi şu altı grupta toplandı; "sanayi, ticaret, el zanaatları, bankalar, sigortalar, ve enerji"

Hitler kendisine taban oluşturmak için toplumun bir çok kesimine yönelik politikalar geliştirmeye başladı. Bu alanlardan biri de köylülüktü. Faşizmin iş başına gelmesiyle, 1933'de tarım alanına ilişkin çıkarılan kararnameyle birlikte suni bir iyileşmeye yol açtı. Taban fiyatlarının belirlenmesi, tarım ürünlerinin fiyatlarının düşmesi önlenildi. Fakat bir yıl sonra köylülük üzerinde korkunç bir yıkım meydana geldi. Taban fiyatlarının oldukça ucuz tutulması, köylülerin ürettikleri ürünleri devlete ucuz satmalarını birlikte getirdi. Köylülük alanda tahıl ve yem ürünlerini üretenler arasında büyük toprak sahipleriydi, küçük çiftlikler ise daha çok hayvancılıkla uğraşıyorlardı. Faşizm 29 Eylül 1933'de çıkardığı "Miras Çiftlikleri Yasası" ile ekonomik olarak güçlü bir zümre yaratarak bunu kendilerine bağladı. Faşist diktatörlüğün incelenmesinde bu veriler önemli bir yer tutmaktadır. Bu da gösteriyor ki, faşizmin iş başına gelmesinde mali sermayenin en geri gerici kesiminden gelmektedir. Peki nasıl olmuştu da Almanya'da faşizmin iktidara gelmesi önlenememişti? 1932'de Almanya'da yapılan genel seçimlerde toplanan 6 Milyon oy nasıl olmuştu da Hitler'in 1933'deki iktidara gelişini önleyememişti? Bunun cevabı faşizmin yükselişe geçtiği dönemde kitlelerin ve özellikle de sendikaların reformcu kesimin elinde bulunmasıdır ve Alman Komünist partisinin taktiklerinde aranması gerekmektedir. Keza Almanya'da Faşizmin iktidara gelmesinden sonra Alman Sosyal- Demokrat partinin tutumu bir kez daha sosyal-Demokrasinin faşizmin dayanak kollarından biri olduğunu göstermiştir. Emperyalizmin egemen olduğu bu çağda burjuva demokrasisi, tekellerin ihtiyacına cevap veren bir kurum ve politik bir anlayıştan çıkarılmıştır. Bu, tekellerin demokrasinin tamamen ortadan kaldırılması ve sonsuz bir egemenliğin kurulması anlayışından ileri gelmektedir. Bu yüzden Alman Sosyal-Demokrat partisinin içi tamamen oyulmuştur. Hitler'in iktidara gelişinden sonra Alman-Sosyal de-

mokrat partisinin sağ kanat temsilcileri bir kez daha sınıf işbirliği anlayışından vaz geçmediklerini göstermiştir. Bu, aynı zamanda faşizme karşı çıkmada 'anayasal' ve 'barışçıl' yöntemlerin geçersiz olduğunu göstermiştir.

Almanya'daki bu veriler faşizmin daha ayrıntılı ve sağlam araştırmalara dayanarak ortaya konmasını sağlamıştır. Bundan önce 1920 de Komünist Enternasyonal faşizmi emperyalizmin bir ürünü olduğunu ortaya koymuş ve bu değerlendirmenin doğruluğu süreç içinde daha da verili bir politika haline getirilmiştir. Keza Komünist Enternasyonal "emperyalist ekonomi ile politika arasındaki değişen ilişkileri, mutlaka faşizmi doğuracak ilişkiler olarak görmedi. Bunun yerine onları Leninist anlamda, sınıfsal ilişkilerin çok yönlü karmaşası olarak yorumladı. Komintern'e göre, tekelci sermayenin en gerici temsilcilerinin açık terörcü diktatörlüklerini kurabilmeleri, sınıflar arası güç dengesine bağlıdır. Ancak bu tarihin herhangi bir kesitinde ortaya çıkabilecek bir görüngü değildir. Yalnızca, faşizmin sınıfsal niteliğinin belirlenmesi sonucu, onun tekelci kapitalizmle, yani emperyalizmle zaman ve öz açısından olan bağlantısını ortaya çıkaran bir görüngüdür" (age s.37)

Fransa'da faşizmin iktidar denemesi

1933'de Almanya'da faşizmin iktidara gelişi, Alman işçi sınıfının yenilgisi uluslararası alanda yeni tartışmaları da birlikte getirdi. Almanya'da faşizmin iktidara gelişi diğer emperyalist kapitalist ülkelerdeki tekelci burjuvaziyi de aynı yönlü harekete geçirmeye yöneltti. Demokratik haklar bir bir kısıtlanmaya, kazanılmış haklar budanmaya başladı. Buna karşın uluslararası alanda işçi sınıfının faşizme karşı daha uyanık davranmasını, Almanya'da faşizmin iktidara gelişi üzerine sonuçlar çıkarılmaya başlandı. Leipzig'deki Reichstag yanğını davasında Dimitrov'un taviz vermez tutumu ve mahkemeyi faşizmin yargılandığı bir arenaya çevirmesiyle, Alman faşizminin maskesini düşürerek, faşizmi ideolojik olarak ağır bir yenilgiye uğrattı. Almanya'da faşizmin iktidara gelişi Fransız burjuvazisini oldukça cesaretlendirdi. Fransa 1929 dünya ekonomik bunalımından en çok etkilenen ülkelerin başında geliyordu. 1931 yılında kendisini gösteren ekonomik bunalım 1934 yılında doruğa ulaştı. Ekonomik bunalım geniş kitlelerde huzursuzluğa yol açıyordu. Ekonomik bunalımdan en çok etkilenen kesimler, işçiler, köylüler ve küçük işletme sahipleriydi. İşsizlik çığ gibi büyümüş, ve yüz binlerce işçi kendisini bir anda sokakta bulurken, düşen tahıl ve şarap fiyatları köylüleri oldukça etkileyen değişimler oldu. Binlerce küçük esnaf için bunalım demek olan ekonomik değişim, işyerlerinin kapanmasına yol açken, sermaye giderek Fransız burjuvazisinin tepesinde bulunan "200 ailenin" elinde toplanıyordu. Artan bunalım Fransa'da sayısız grev ve köylü gösterisine ve direnişine tanıklık ediyordu. Buna karşın burjuvazi kendi içindeki birliği sağlamada oldukça zorlanıyordu. Fransa'da ekonomiyi eline geçiren 200 büyük tekelin en gerici temsilcileri Almanya'yı kendilerine örnek alarak Fransa'da faşist diktatörlük kurma girişimini başlattı.

İlk adım "Stavisky Suiistimal" olayının patlak vermesini faşistler kullanmaya çalıştılar. Bu mali skandalda "Stavisky olayında bonolar ve borç senetleri üzerindeki çok büyük ölçülere varan miktarı kapsayacak tahrifatlar yapılmış ve buna bazı parlamenterlerle birkaç bakanın da adı karışmıştı." (age s.75) başlangıçta faşistler bu olayı geniş bir şekilde kullandılar. Fransız halkının bu konudaki hassasiyeti bilindiğinden, gerçek demokrasi ve adaletin temsilcileri kendileri olduğu propagandasını yaptılar. 6 şubat 1934'de faşistler kendilerine bağlı on binlerce silahlı kişiyi "Ateş Haçlılar, Camelots du Roi, Yurtsever Gençlik" Paris sokaklarında gösteri yaptı. Sloganları; tüm 'demokratik kurumların ve parlamentonun fesh' edilmesi idi. Buna karşı Fransız işçi sınıfının karşı tepkisi geçirmeden geldi. Daladier hükümetinin gelişen halk hareketine karşı polis güçlerini faşist göstericilerin üzerine göndermek zorunda kaldı. Olaylar karşısında istifa eden Daladier

hükümetinin yerine gelen Doumergue sağ hükümetine rağmen faşist hareket istediği sonucu alamadı. Fransız Komünist Partisi bu durum karşında yeni bir durum değerlendirmesi yaparak olaylara müdahalede bulundu. Daladier'i faşistlere karşı teslim olmakla eleştirerek geniş bir ittifak politikasına girişti. İşçi sınıfı içinde çalışmalarını yoğunlaştırdı, çünkü "Fransız halkının cumhuriyetçi unsurlarının kararlılık derecesi, Fransız işçi sınıfının faşizme karşı savaşımındaki kararlılığına bağlıydı." Fransız emekçileri FKP ve devrimci sendikalar birliğinin "cumhuriyeti savunma" çağrısına 9 Şubat 1934 günü yapılan büyük bir gösteriyle cevap verdiler. FKP 14 Şubat 1934 günü için genel grev çağrısı yaptı. Bu aynı zamanda reformist sendikalar birliği ve sosyalist partiyi gerçekleri görmeye zorlayan bir durum yarattı. FKP çağrısına olumlu cevap veren Sendikalar Birliği ve Sendikalar Genel Konfederasyonu 12 şubat günü "kahrolsun faşizm" sloganı ile bir genel grev düzenledi. "Böylece Fransız işçi sınıfının güçlü eylem birliği sonucunda faşist saldırılar daha başlangıçta boğuldu"

Avusturya'da faşizmin iş başına gelişi

Faşizm Avrupa'da giderek büyük bir tehlike oluşturuyordu. Almanya'da iş başına gelmesi, Fransa'daki denemesinin hemen öncesinde, 7 Mart 1933 tarihinde Avusturya da iş başında bulunan Dollfuss hükümeti yayınladığı bir kararnameyle ülkeyi bundan böyle parlamentosuz yöneteceğini açıkladı. Tüm gösteri ve hak arama eylemlerine son verildiğini, basına sansür getirildiğini ve gerekirse başka kararlarda alacaklarını açıkladılar. Avusturya işçi sınıfı bu kararlara karşı geçikmeden tepkisini sokağa taşıdı. Avusturya Sosyal-Demokratları acele edilmemesi gerektiği gerekçesiyle, gösterilere katılmayı reddetti. Yasal yolların kullanılmasını ileri sürerek Dollfuss hükümetiyle antlaşma yolları aradı. Buna karşın Dollfuss hükümeti 31 Mart 1933 tarihinde "Sosyal-Demokrat koruma birliğini dağıttığını açıkladı." Bu karara karşı sosyal-demokratlar her hangi bir tepki vermediler. Avusturya tekelci burjuvazisinin en gerici kesimlerinin finanse ettiği gönüllü faşist birlikler hareket geçtiler. 12 Şubat 1934'de ilk olarak Linz'deki işçi birliği basıldı, bunu Vianana ve ülkenin diğer yerleri takip etti. Buna karşı geliştirilen direnişler yeterli olmadı. İşçi sınıfının siyasi ve askeri önderlikten yoksun oluşu faşizme karşı direnişin yenilgiye sonuçlanmasını birlikte getirdi. Ülkedeki tüm parti, sendika ve diğer kurumlar kapatılarak geniş çaplı bir saldırı başlatıldı. Avusturya tekelci burjuvazisinin en gerici ve kanlı temsilcileri artık iş başında idi. Avusturya'da faşizmin böylece kolay hakimiyetini kurmasında Dimitrov'un da belirttiği gibi "savaşımının, örgütlü olmaması ve devrimci Bolşevik yöntemlerle sürdürülmemiş olmasındadır."

Bundan şu sonuç çıkarılabilir ki, hem Fransa hem de Avusturya'da da, sınıf savaşımında belirleyici güç işçi sınıfı ve onun öncüsü KP'dir. Bu gibi ülkelerde işçi sınıfını örgütlenmeden sınıf savaşımının başarıya ulaşması mümkün değildir. Fransa'da faşizmin önlenmesi, FKP'nin sınıfın başına geçmeleri ve taviz vermeden kitleleri faşizme karşı savaştırmalarıdır. Buna karşın Avusturya'da işçi sınıfının çoğunluğunun reformist kesimlerin etkisinde olması ve Avusturya komünistlerinin zayıflığında aramak gerekir. Avusturya'daki gelişmeler aynı zamanda, Avusturya Sosyal-Demokratlarının öne sürdükleri "üçüncü yol" teorilerinin de iflasını ve geçersizliğini bir kez daha ispatlamıştır. "saldırgan faşizme karşı reformist politika ve taktiklerin hepsi hangi biçim altında olursa olsun iflas etmiştir"

Tüm Ülkelerde Faşizmin Zaferi Kaçınılmaz mıydı? Faşizm, Niçin ve Nasıl Zafere Ulaştı?

Bu soruya Dimitrov Komünist Enternasyonal'in 7. Kongresi'ne hazırladığı raporda geniş bir cevap vererek şöyle demektedir: "Faşizm, her şeyden önce, sosyal-demokrat önderlerin izlediği burjuvaziyle işbirliği siyasetinin bir sonucu olarak, işçi sınıfı bölünmüş olduğu için, saldırı burjuvazi karşısında siyasi ve örgütsel olarak silahsız

kaldığı için iktidara gelebildi. Komünistleri harekete geçirecek ve faşizme karşı tayin edici mücadelede kitleleri yönetecek güçte değildi. (...)1918 yılında Almanya'da ve Avusturya'da devrim patlak verdiğinde Avusturya ve Alman proletaryası, Avusturya'da Otto Bauer, Friedrich Adler ve Karl Renner'in, Almanya'da Ebert ve Scheidemann'ın sosyal-demokrat önderliğini izleyecek yerde Rus Bolşeviklerinin yolunu, Lenin ve Stalin'in yolunu izlemiş olsalardı, bugün ne Avusturya ve Almanya'da, ne İtalya ve Macaristan'da, ne de Polonya ve Balkanlar'da faşizm olmazdı. (...) Mesela, **Avusturya** sosyal-demokrasini alalım. 1918 Devrimi onun muazzam bir şekilde gelişmesine yol açtı. İktidarı ele geçirdi. Orduda ve devlet mekanizmasında güçlü mevziler elde etti. Avusturya Sosyal-Demokrat Partisi bu mevzilere dayanarak, faşizmi daha başlangıçta yok edebilirdi. Fakat o, işçi sınıfının mevzilerini hiçbir direnme göstermeden birbiri ardına teslim etti. (...) **Almanya**'da faşizmin zaferi kaçınılmaz mıydı? Hayır, Alman işçi sınıfı faşizmi önleyebilirdi. Fakat bunun için anti-faşist proleter birleşik cephenin kurulmasını kabul ettirmesi, sosyal-demokrat önderleri Komünistlere karşı giriştikleri kampanyayı durdurmaya ve Komünist partinin defalarca tekrarladığı faşizme karşı eylem birliği tekliflerini kabul etmeye zorlaması gerekirdi. (...) Alman işçi sınıfı, Prusya'da hükümetin başında bulunan sosyal-demokrat önderleri, faşizme karşı savunma tedbirleri almaya, faşist önderleri tutuklamaya, faşist basını yasaklamaya, faşistlerin maddi kaynaklarına ve faşist hareketi parayla destekleyen kapitalistlerin kaynaklarına el koymaya, faşist örgütleri dağıtmaya ve silahlarını ellerinden almaya vs. zorlamalıydı. Proleter ayaklanmanın güçlerinin bir köylü savaşıyla böylesine elverişli bir şekilde birleştiği **İspanya**'da burjuvazinin ve aristokrasinin zafere ulaşması kaçınılmaz mıydı? İspanyol sosyalistleri, Devrimin ilk gününden itibaren hükümette yer alıyorlardı. Komünistler ve anarşistler dahil, tüm siyasi yönetimlerden işçi örgütleri arasında mücadele bağları kurdular mı?, işçi sınıfını tek bir sendika örgütünde birleştirdiler mi? Köylüleri devrime kazanmak için çiftlik sahiplerinin, kilisenin ve manastırın bütün topraklarına köylüler yararına el koymasını talep ettiler mi? Katalonyalıların ve Baskıların kendi ulusal kaderlerini tayin için ve Fas'ın kurtuluşu için mücadeleye giriştiler mi? (...) Hayır, bunların hiçbirini yapmadılar. (...) Yoldaşlar, sosyal-demokrasi faşizme iktidarın yolunu hem Almanya'da ve Avusturya'da hem de İspanya'da işte böyle hazırladı, işçi sınıfının saflarını dağıttı ve böldü. (...) Bu bağında, faşizme karşı mücadelemizi kösteklemiş olan bir dizi hatayı, **Komünist Partilerin** bir dizi **hatasını** görmezlikten gelemeyiz. (...) Faşist darbenin komünistleri gafil avlaması konusunda da örnekler az değildir. Partimiz yönetiminin 9 Haziran 1923'deki hükümet darbesi karşısında "tarafsız", ama özünde oportünist bir tavır takındığı Bulgaristan'ı düşünün; Mayıs 1926'da, Komünist Partisi yönetiminin, Polonya devriminin itici güçlerini doğru değerlendiremediği, Pilsudski darbesinin faşist niteliğini fark edemediği ve olayların gerisinde kaldığı Polonya'yı düşünün; (...) Evet yoldaşlar, faşizmin yolu kapatılabilir. Bu, tamamen mümkündür. Bu bizzat bize bağlıdır, işçiler, köylülere, bütün emekçilere bağlıdır." Dimitrov Faşizm ve işçi sınıfı s.21,22,23,24,25,26,27)

Faşizm değerlendirmeleri ve faşizmin iktidara gelişinin çeşitli biçimleri

Komünist Enternasyonal sürekli olarak emperyalist ülkelerdeki faşizm tehlikesine dikkat çekmiş ve böylece faşizmin yalnızca geri kalmış ülkelerde görülebileceğini savunan görüşlere kesinlikle karşı çıkmıştır. Yine değinilmesi gereken bir başka konuda faşizmin gelişmiş ülkelerde iktidara gelişinin mutlaka silahlı bir darbe ile gerçekleşmeyeceği olgusudur. Almanya'da olduğu gibi seçimle iş başına gelebileceği gibi, Türkiye'de olduğu gibi 'kurtuluş savaşı' sonrasında da iktidara gelebilir.

Faşizmin tahlili konusunda Komünist En-

ternasyonalde bir çok tartışma oldu. Burjuva ideologları ve sosyal demokratlarca, faşizmin küçük burjuva diktatörlüğü olduğu teoriyle uğraşmak zorunda kaldı. Keza Thalheimer de faşizm konusunda yanlış tespitlerde bulunarak farklı bir tartışma içine giriyordu. Thalheimer Faşizm Bonapartizm ile eş anlamlı buluyor ve şöyle diyordu "Bonapartizm, burjuva devletin, proletarya devrimine karşı kendini savunması, tahkim etmesi ve yerini sağlamlaştırmasının bir biçimidir. Sermayenin açık diktatörlüğünün bir biçimidir. Bunun dışında bir başka biçim, çok yakın başka bir biçim daha vardır ki, bu, faşist devlet biçimidir. Her ikisinin ortak yanı, sermayenin açık (ama dolaylı) diktatörlüğü olmalarıdır"(age s.37 Thalheimer'in bu yanlış görüşleri Lenin'in emperyalizm teorisini anlamamaktan ileri geliyordu. Faşizmin tahlili konusunda aynı düşününler Thalheimer'in bu teorisine dört ele sarılmışlardır. Thalheimer'in dayanak noktası "Yürütme erkinin kendi başına buyrukluğunu, burjuvazinin siyasal egemenliğinin yok olmasını" katmaktadır. "yürütme kurulunun kendi başına buyrukluğu" demek olan Thalheimer teorisinin yanlışlığı sınıf mücadelesinin pratiğinde defalarca ispatlanmıştır. Bu teori Troçkistlerin faşizm konusunda dayandıkları temel bir dayanak olmuştur. Troçkistler bu teorilerini Marksın 18. Brumaire ve Enlges'in bazı değerlendirmelerinden çıkartmışlardır.

Yine Bordiga, burjuva demokrasisi ile faşist diktatörlük arasında hiçbir fark görmediğini ve ikisinde aynı olduğu tezini savundu.

Keza faşizm Otto Bauer'in savunduğu gibi "her sınıfın, proletarya ve burjuvazinin üzerinde"ki bir devlet biçimi değildir.Yada İngiliz Sosyalisti Brailsford'un savunduğu gibi "devlet cihazını ele geçiren, başkaldırış küçük burjuvazi"de değildir.

Dimitrov faşizmin genel olarak iktidara olmadaki aynı yolu izlemediğini tarihi tecrübelerden çıkardığı sonuçları şöyle aktarmaktadır " ....güney doğu Avrupa ülkelerindeki özel koşullar faşizme, kendine özgü bir karakter vermektedir. Bu özellik, öncelikle, örneğin İtalyan faşizminden farklı olarak, faşizmin bu ülkelerde alttan bir kitle hareketiyle devlet ve hükümet biçimi olarak değil, tersine yukarıdan gelmesinde yatmaktadır. Gasp edilen bir devlet iktidarına, burjuvazinin askeri gücüne, banka sermayesinin mali gücüne dayanan faşizm, kitlelere nüfus etmeye ve kendine kitleler arasında ideolojik, siyasi ve örgütsel bir dayanak yaratmaya çalışmaktadır. Bulgaristan'da bu, 9 Haziran askeri faşist darbesiyle oldu. Yugoslavya'da faşizmin tezgahlayıcısı ve örgütleyicisi, monarşizm, militarizm ve banka sermayesinin ittifakıdır. Romanya ve Yunanistan'da küçük değişikliklerle aynı oldu. Horthy ve Benhlen'in başında olduğu Macaristan da bu kuralı bozan bir istisna değildir. Avusturya ve daha gizli bir şekilde Çekoslovakya'da faşizm örgütlenmekte, silahlanmakta ve "cumhuriyetçi" hükümetlerin koruyuculuğu ve mümkün olan en büyük desteği altında, etkin bir şekilde son saldırısına hazırlanmaktadır." (age s. 26)

Sosyal demokrasiğin burjuvazinin yedeği haline gelmesi sorunu

2. Enternasyonal döneminde sosyal demokrat partiler devrim öncesinin parlamenter yolla iktidara gelmenin araçlarıydı. 2. Enternasyonal içinde yer alan sosyal demokrat partilerin savaş aleti haline gelmeleri ve Anavatan savunması adı altında kendi burjuvalarının yanında yer almalarıyla bir dizi ülkede Sosyal demokrat partiler burjuvazinin yedeği partiler haline geldiler. Birinci emperyalist paylaşım savaş sonrasında faşizmin sosyal demokrasiyi yendiği teorileri tartışılmaya başlandı. Gerçekten sosyal demokrasi faşizme karşı savaşmış olsaydı ve bu savaşımın sonuna başka türlü bir tartışmaya sahne olurdu, fakat aksine sosyal demokrasi faşizme yolu açan partiler haline geldiler. Fransa sosyalist partisi burjuvazinin 'sol' kanadı haline geldi. Almanya'da sosyal demokrasi savaş sonrasında iş başına gelir gelmez grevleri yasakladı,

Yeni savaş politikasını kabul ederek zirhli gemilerin inşasına izin verdi. İçteki muhalefeti ezmek için kolları sıvadı 1 Mayıs gösterilerini yasakladı. Bu sosyal demokrat partilerin sağ kanadının sosyal faşist bir güzergaha girmelerinin yoluydu. İngiliz işçi partisi Almanya'daki SDP'nin yolunu izlemekten geri kalmadı. Komünist Enternasyonalin 11. oturumunda iktisadi krizin derinleşmesi ve bir dizi ülkede devrimin yükselmesine bağlı olarak komünist enternasyonel seksiyonlarının görevleri üzerine tezlerinde sosyal demokrasiye karşı mücadelede KP'lerin önüne şu görev konmaktadır "faşizmin son zamanlardaki gelişimi sadece, savaş sonrası dönemde, biçimlenen bağımsız olarak burjuva diktatörlüğünün uluslararası sosyal-demokrasi tarafından desteklenmesiyle mümkün olmuştur." Sosyal-demokrasi, burjuva diktatörlüğünün "demokrasi" biçimi ile faşizm arasındaki çelişkiyi meşrulaştırarak mücadele içindeki yığınların siyasal gericiliğe ve faşizme karşı olan uyanıklığını köreltti ve burjuva diktatörlüğünün bir biçimi olarak burjuva demokrasinin karşı-devrimci özünü gizledi. Sosyal-demokrasi, kapitalist devletin faşistleşmesinin en aktif faktörü ve hazırlayıcısıdır.

Faşizme karşı başarılı mücadele Komünist partisinden tabandan birleşik cephe temelinde yığınların harekete geçirilmesine ve açık faşist diktatörlük için yolu açan tüm gerici önlemlere karşı ve faşizm ile burjuva demokrasisi, aynı şekilde burjuva diktatörlüğün parlamenter biçimi ile açık faşist biçimi arasındaki çelişkinin meşrulaştırılması olan, Komünist partisi içindeki sosyal-demokrat etkiyi gösteren hatanın hemen ve kökten düzeltilmesini talep eder" (Komünist ent. Faşizm üzerine tartışmalar. S.83)

Birinci emperyalist paylaşım savaşının arifesinde sosyal-demokrasinin burjuvazinin temel dayanağı olduğunu gösterdi. Sosyal-demokratlar, Anavatan savunmasıyla milyonlarca emekçiyi ölüme gönderdi. 1917 Ekim devriminden sonra, Sovyetler Birliğine karşı düşmanca bir tutum aldı. Tekellerin işçi sınıfına karşı saldırılarında, sömürgelelerin yağmalanmasında, İngiliz İşçi Partisi'nin ücretleri düşürmede, Hindistan ve Mısır'da ulusal hareketleri kanla bastırmada ve emperyalist talanda sosyal-demokrasi faşizme güç vermiştir. 1933'de Hitler'in iş başına gelmesinden sonra sosyal-demokrat von Papen Hitler'le ortak hükümet olmadıkça bir sakınca görmemiştir. "faşizm ve sosyal faşizm (sosyal-demokrasi) kapitalizmin ve burjuva diktatörlüğünün korunması ve sağlamlaştırılması için çalışıyorlar." Faşistlerin ve sosyal faşistlerin davranışları ülkelerin özelliklerine göre çeşitlilik göstermektedir. Sosyal faşistler işçi yığınlarını kandırabilmek için, burjuva sınıf şiddetinin ilimli ve "kanunlara uygun" kullanımından, burjuva diktatörlüğün parlamento ile örtülmesinden yararlanır" Keza Japon sosyal demokrasisi Japonya'nın Çin'i istilasını uygarlaştırma hareketi olduğunu ilan etmekten geri kalmadı.

Lenin Alman komünistlerine daha 1921 yılında "batı Avrupa'da ve Amerika'da burjuvazi, proletarya içinde bir dayanağı olmadan (II ve II ½ Enternasyonalin burjuva ajanları) iktidarı elinde tutamaz." diye yazmıştı. Sosyal-demokrasinin neden burjuvazinin temel sosyal dayanağı olduğu sorusu burada yanıtlanmaktadır. Sosyal-demokrasinin görevi proletarya içinde burjuvazinin etkisini taşıyıp proletaryanın mücadelesini parçalamak ve ona ihanet etmektir. Lenin'in yazdığına doğruluğunu geçen yıllar ispatlamıştır. İktisadi kriz mevcut krizi daha da derinleştirip burjuvazinin bir dizi ülkede, demokratik egemenlikten açık faşist diktatörlüğe geçmesine yol açtı. Sosyal-demokrasi bu yolda burjuvazinin çıkarlarını adım adım takip etti, burjuvazi proletaryaya karşı ne kadar kararlı şekilde faşist metotlar uyguladıysa, sosyal-demokratlar ölçüde faşistleştiler. Bu sadece sosyal-demokrasi de burjuvazinin mücadele örgütlerinin aktif desteği olmadan kesin başarılar kazanamaz. Bu örgütler birbirini dışalamaz, aksine tamamlar" (age S.131)

Sağ ve sol sosyal-demokratlara karşı Dimitrov, 3. enternasyonalde yapılan faşizm tartışmalarında ve özellikle yaklaşan savaş ve faşizme karşı birleşik cephe siyasetinde şunları belirtmektedir."Öte yandan, sosyal-demokrasinin iki ayrı kampı arasındaki farkı da gözden kaçırmamak gerektiğini vurguluyoruz. Daha önce de işaret ettiğim gibi, sosyal-demokrasinin bir gerici kampı vardır, fakat bunun yanı sıra devrimcileşmeye başlayan işçiler kampı, yani bir sol sosyal-demokratlar kampı da vardır ve gelişmektedir. Bu ikisi arasındaki pratikteki tayin edici fark işçi sınıfının birleşik cephesine karşı takındıkları tavırlardır. Gerici sosyal-demokratlar birleşik cepheye karşıdır. Birleşik cephe hareketi onların gerici burjuvaziyle uzlaşma siyasetini baltalamak için, birleşik cephe hareketine karşı çalmakta, hareketi baltalamakta ve bölmektedir. Sol sosyal-demokratlar ise birleşik cepheden yanadır" (Dimitrov FKBC s. 86)

Günümüzde iş başında olan sosyal-demokrat partilerin oynadıkları rolleri çok daha iyi görmekteyiz. Yağma savaşlarında, devrimci hareketi bastırmada, anti Terör yasalarıyla toplumsal muhalefeti nasıl ezme istediklerini görüyoruz. İngiliz işçi partisi ABD emperyalizmiyle kol kola girerek Irak'a saldırdı. Irak'ın yağmalanmasında, Irak halkının katledilmesinde İngiliz işçi partisinin nasıl bir sosyal demokrat parti olduğu ortadadır. Keza Almanya'da sosyal-demokrat partinin iş başına gelmesinden bu yana yaşananları geniş emekçi kitleleri gördü. 11 Eylül sonrasında çıkarılan anti Terör yasalarının sonu gelmez bir şekilde çıkarılmaya devam ediliyor. Hak gaspları, işçi sınıfının çalışma şartlarının yeniden düzenlenerek tekellerin istediği şekle getirilmesi, devrimci örgütlerin yasaklanması, muhalif güçlerin banka hesaplarının kontrolü, telefonlarının dinlenmesi, tüm bunlar kendisine sosyal-demokrat diyen hükümet döneminde yapıldı. Bunlar sadece İngiltere ve Almanya'da olmuyor, benzer uygulamalar sosyal-demokrat hükümetlerin iş başında olduğu başka ülkelerde de söz konusudur.

Türkiye'de faşizm

Ülkemizde faşizm olgusu sürekli tartışılan konulardan başında gelmiştir. Türkiye devrimci hareketi gerek faşizmin tahlili, gerekse Türkiye'nin devlet yapısının faşizm olup olmadığı konusunda sürekli bir tartışma içinde olmuştur. Tüm tartışmalar faşizmin tahlili ve buna bağlı olarak bizim gibi ülkelerde faşizm sınıfsal niteliği, hangi sınıfların temsilcisi olduğu, faşizmin sürekli bir olgumu, yoksa gelip-geçici bir olgumu olduğu konularıyla yakından ilintilidir. Ülkemizde faşizmi sadece MHP'le sınırlayan anlayış az tartışılmadı. Yada faşizmi sadece askeri cuntalarla sınırlayan yaklaşım- lar, parlamentonun varlığını faşizmle bağdaştırmayan teoriler ve değerlendirmelerin tümü ülkemizde faşizm tartışmalarının bir özeti niteliğindedir.

Faşizm olgusunu değerlendirirken, onun ortaya çıkış şartlarını ve sınıfsal dayanaklarını doğru bir şekilde izah edemediğimizde ebedetki yanlış sonuçlara varmamızda kaçınılmazdır. Faşizmin sınıfsal dayanakları ve temsil ettiği sınıfların emperyalist ülkeler ile yarı-sömürge ülkelerde ayrılığını aramak elbetteki faşizm konusunda bazılarını yanlış sonuçlara götürmektedir. Faşizmi değerlendirirken, tek tek ülkelerin özellikleri, tarihi gelişmeleri, farklı faşistleşme sürecine yol açmaktadır. Buda faşizmin değişik biçim ve yöntemlerine götürmektedir. "Bütünsel diktatörlük (Almanya, İtalya), Faşist askeri diktatörlük (Bulgaristan, Yugoslavya, Japonya), dinsel faşizm (Avusturya, İspanya), Parlamentarizmin belli bir görünüm olarak kalması (Polonya, Macaristan, Finlandiya) vb ..faşist diktatörlüğün sınıfsal niteliğinden herhangi bir değişiklik yapmaksızın bu farklılıklar, sosyal-demokrasinin rolünün sınırlanması, reformist sendikaların tavsiyesi, ile onlardan bazı grupların çekilmesi ve yararlanılması derecesinde kendisini göstermektedir" (Kom. Ent. faşizm tahlili s.158)

Bizim gibi yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerde faşizm, komprador burjuvazi ve toprak

ağalarının ortaklaşa diktatörlüğüdür. Bizim ülkemizde faşizm 'kurtuluş savaşı sonrası' 1923 de 'kurtuluş savaşına' önderlik eden Kemalistlerin iş başına gelmeleriyle devlet askeri faşist diktatörlüğe bürünmüştür. İbrahim yoldaş "Kemalizm, komprador Türk büyük burjuvazisinin ve orta burjuvazisinin sağ kanadının ideolojisidir" der ve devamlı "Kemalizmin faşizmle bağdaşması bir yana, Kemalizm bizzat faşizm demektir. Kemalist diktatörlük, askeri faşist bir diktatörlüktür" tespitini yaparak, ülkemizdeki faşizmin sınıf karakterini açık olarak ortaya koymaktadır.

Bizim gibi ülkelerde faşizm süreklidir. Parlamentarizmin muhafaza edilmesi yada dönem dönem askeri darbelerle iş başına gelmesi faşizmin özünü değiştirmemektedir. Bu değişim sadece faşizmin dozunu artırmak veya biraz gevşetmekle alakası vardır. Ülkemizde egemen olan komprador burjuvazidir. Komprador burjuvazinin zayıflığı onu sürekli bir zora başvurmaya iter. Buna toprak ağalarının iktidara ortak olması ve feodalizmin sopa ve cebrinin de iktidara taşınması, faşizmin ülkemizdeki sınıfsal özünü tamamlar. Dolayısıyla bizim ülkemizde faşizm, Komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının ortak diktatörlüğüdür. İbrahim yoldaş PDA'yla girdiği polemikte PDA'nın faşizm değerlendirmesine karşı Birincisi; "Faşizm, herhangi bir emperyalist ülkede olduğu gibi tekelci burjuvazinin diktatörlüğü değildir; Türkiye'de ve Türkiye gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde faşizm, Komprador büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının diktatörlüğüdür" Dimitrov "Sömürge ve yarı -sömürge ülkelerde aynı şekilde bazı faşist gruplar gelişmektedir. Ancak tabii ki bu, Almanya'da, İtalya'da ve diğer kapitalist ülkelerde görmeye alışkın olduğumuz faşizme benzemez. Buralardaki tümüyle özel ekonomik, siyasi ve tarihi koşulları incelemeli ve dikkate almalıyız. Söz konusu koşullarda faşizm kendine özgü biçimler almaktadır. Ve olacaktır." F. Karşı B.cephes s.142) Kaypakaya devamlı; "Ayrıca tekelci burjuvazinin komprador niteliği de bir kenara bırakılarak emperyalist ülkelerle yarı-sömürge ülkeler arasındaki son derece önemli ayrım çizgisini silmişlerdi. Bunun tabii sonucu da elbette, anti-faşist mücadeleyi şehirlerde, tekelci burjuvaziye karşı yürütecek bir mücadele olarak görmek ve köylülerin anti faşist mücadeledeki rolünü inkar etmektir. (veya en azından küçümsemektir. Revizyonist klik zaman zaman köylülerden de bahsediyordu fakat köylülerin anti faşist mücadeledeki rolünü küçümsüyordu.)" İkincisi; "faşizmin iktidara askeri darbe yoluyla geleceği düşünülüyordu ki, bu son derece şıg bir görüştü. Faşizm iktidara askeri darbe yoluyla gelebileceği gibi başka yollarla da gelebilir." Üçüncüsü; "faşist diktatörlüğün parlamento ile asla bağdaşmayacağını yaydılar. Oysa, bugün en koyu faşizmin iktidarda olduğu bir yığın ülkede, mesela Endonezya'da, Güney Vietnam'da, Pakistan'da, Hindistan'da, İran'da, İspanya'da .....parlamento mevcuttur. Faşist klikler, parlamentoyu feshetmek yerine hem bu ülkelerdeki halk kitlelerini aldatmak bakımından, hem de dünya demokratik kamuoyunu aldatmak bakımından parlamento-yu faşizmin aleti haline getirmeyi menfaatlerine daha uygun görüyorlar." (İK seçme yazılar s.352-53)

Dimitrov yoldaş faşizmin parlamentonun bir perde olarak kullanılmasını çok önceden göstererek şunları belirtir "Tarihsel, toplumsal ve ekonomik koşullar, ulusal özellikler, hatta bir ülkenin uluslararası durumu, faşizmin ve faşist diktatörlüğün değişik ülkelerde değişik biçimlerde gelişmesine yol açmaktadır. Faşizmin geniş bir kitle dayanağı bulamadığı ve faşist burjuva kampın çeşitli grupları arasındaki mücadelenin keskin olduğu birtakım ülkelerde bu rejim, öncelikle parlamento-yu feshetme yoluna gitmez. Sosyal-demokrat partiler de dahil olmak üzere öteki burjuva partilerinin biraz meşruiyet elde etmelerine göz yumar. Başka ülkelerde eğer yönetici burjuvazi erken bir devrimin patlak vermesinden korkuyorsa, faşizmin sınırlandırılmamış olan siyasi tekeline kurar. Bunu ya hemen, ya da

rakip parti ve gruplara karşı terör yöntemini ve kan kusmayı artırarak yapar. Kendi durumu özellikle açıklığa kavuşunca bu durum faşizmin, kendi temelini genişletmesini ve sınıfsal yapısını değiştirmeksizin açık terörist diktatoryayı kaba ve uydurma bir parlamentarizmle birleşmesini engellemez." (aktaran İK SE s.347)

Ülkemizde faşizmin sürekliliği, devrimci durumun sürekliliğiyle koşut halindedir. Devrimci durumu var eden koşullar, faşizmin de sürekliliğinin varoluş şartlarını belirler. Ülkemizde faşizm gelip geçici bir olay değildir. Faşizmin bir hükümet değişikliğiyle ortadan kalkacağını savunan anlayışla, faşizmi askeri darbelerle bağlayan anlayışlar tamamen iflas etmiştir. Bu faşizmin sınıfsal tahlilini çözümlenemeyen, devletin yapısını kavrayamayan, küçük burjuva anlayışların ürünüdür. Kaypakaya yoldaş "Ülkemiz açısından çıkaracağımız dersler şunlardır" der şu doğru sonuçlara varır; "Birincisi; Türkiye'de anti-feodal, anti-emperyalist cephenin sınıf muhtevasıyla anti-faşist cephenin sınıf muhtevası aynıdır. İşçiler, köylüler, şehir küçük burjuvazisi, milli burjuvazisinin devrimci kandı. Bu sınıflar arasında birleşik cepheyi gerçekleştirme mücadelesi, aynı zamanda bizim şartlarımızda anti-faşist cepheyi gerçekleştirme mücadelesidir. (.....)

İkincisi; Türkiye'de anti-faşist iktidar mücadelesi aynı zamanda anti-emperyalist ve anti feodal iktidar mücadelesidir." (age s.347)

Ülkemizde faşizm bir darbe yada seçim yoluyla iş başına gelemedi. O 'kurtuluş savaşı' sonrası askeri bir diktatörlük olarak iş başına geldi. Parlamento-yu bir maske olarak kullandı. Uzun bir dönem tek parti olarak 'demokrasi' gösterisi sergiledi. 1946'lardan sonra burjuvazinin bir kanadının artan hoşnutsuzluğu, Kemalistleri çok partili bir döneme zorladı. DP'nin kurulmasıyla başlayan çok partili dönem, başka burjuva partilerin kurulmasını birlikte getirdi. Faşist diktatörlüğün resmi olarak temsilcileri olan partileri üzerinden çıkar çatışmalarının sürdüğü ülkemizde, orduya hakim olan kesim dönem dönem darbeler yaparak açık askeri faşist diktatörlüğe geçtiklerini ilan ettiler. 1960 darbesi bunlardan biridir. Burjuvazi kendi içindeki çelişkileri dahi dönem dönem şiddet yoluyla halletmeye gitmiştir. 1960 darbesiyle Demokrat parti yöneticilerinin tutuklanması ve ardından idam edilmeleri bunu gösteriyor. Keza halk muhalefettinin en çok ezildiği dönemde askeri faşist diktatörlükler dönemi olmuştur. 1971 ve 1980 askeri faşist darbeleri bunu açık örnekleridir.

Ülkemizde, parlamento her zaman faşizmin ayıbını örten bir incir yaprağı gibidir. Göstermeliktir. Karalar sürekli orduyla birlikte alınmakta, perde arkasında alınan kararlar, sadece parlamentoda göstermelik tartışılıp oylamaya sunulup yürürlüğe konmaktadır. Demokrasi adına partiler serbesttir. Ancak Türkiye'de kapatılan parti sayısı dünyanın başka ülkelerinde yoktur. Türk şovenizmiyle şaha kalkan faşizmin Kürt örgütlenmelerine ve legal partilerine karşı nasıl bir uygulama içinde olduğu açıktır. Kapatılan Kürt legal partilerinin bir çok yöneticisi katledilirken, bir çoğu yüksek cezalara çarptılarak yılarca cezaevlerinde tutuldu. Keza muhalif devrimci ve ulusal güçler göstermelik bağımsız mahkemelerde yargılanmakta, bazen beraat kararları da çıkmaktadır. Ancak faşizminin özel silahlı (kontrgerilla) güçleriyle devrimci ve ulusal muhalefet güçleri ortadan kaldırılmaktadır. Hala naaşları bulunmayan binlerce insan kayıptır. Yine yayın serbestliği vardır. Ancak bu yayınlar her an polis denetiminde olduğundan istenilen zaman bu yayınlar kapatılmakta, bürroları basılmakta, çalışanları tutuklanmakta ve onlarca yıl hapis cezasıyla cezalandırılmaktadır. Sonuç itibarıyla ülkemizde faşizme karşı savaşım içte; Komprador burjuvazi ve toprak ağalarına, dışta ise emperyalizme karşı savaşım vermektir.

HAYASTAN' DAN BİR GÜL KOPTU!

*Önce insanlığı öldürdüler.
Sonra insan aramaya başladılar.
Ama ortalıkta kimse kalmamıştı.*

Amed, kadim halkların ortak yaşama kültürünü kendinde içselleştirmiş bir şehirdir. Uygarlıklar tarihinde yerini almış toplulukların izine, her eşelene taşın altında rastlamak mümkündür. Kuşbakışı bakıldığında, kalkan balığı sırtını andıran surların muhteşemliği ise anlatılmayla ifade edilecek türden değildir. İmge gücünün büyümlü atmosferi bile, bu ihtişam karşısında sözcük bulma güçlüğü çeker.

Amed'in Fatihpaşa Mahallesi, bu coğrafyanın renkliliğini kendinde cisimleştirmiştir. Haylar, Kürtler, Süryaniler, Aleviler bu mahallenin sakinleriydiler. Kendi aralarında oluşturdukları ilişki tarzının temelinde saygı ve sevgi vardı. Her şeyin başına dürüstlüğü oturtup, dinlerin ayrıştırıcı etkisini devre dışı bırakmanın çabasını sürdürmeye çalışıyorlardı.

Böl parçala yönet taktiğinin en hassas noktasını **inanç öğeleri** oluşturuyordu. Bu zayıf nokta, her zaman kaçınmaya açık bir yara olmaya devam ediyordu. Her ne kadar karşılıklı hassasiyetlere dikkat ediliyor olsa da, bazen belli çığlıklar yaşanmadı da denilemezdi. Ağırıklı olarak İslami kesimin varlığı, diğer inanç gruplarını sürekli diken üstünde tutuyordu. TC'nin resmi dinine sahip unsurları, kendilerini ayrıcalıklı sayıp, herkesi kendilerine uydurma çabaları çetin mücadelelere yol açıyordu.

Özellikle de ebeveynlerinden etkilenen küçük çocuklar, sokakta yakaladıkları diğer inanç gruplarındaki çocuklara işaret parmaklarını yan yana yapııştırıp öptürmeye çalışmaları ya da işaret parmaklarını birbirlerine çapraz yapıp haçı andırdığı için tükürtmeye zorlamaları sıradan işlerdendi.

Zaman ilerledikçe komşularımız azalmaya başlamıştı. Mahallemizin renkliliği kaybolmaya yüz tutmuştu. Bizler de çocukluk evrelerimizi aşmış Gençlik dönemi ne merdiven dayamıştık.

O dönemin, politik atmosferinden etkilenip her birimiz farklı politik organizasyonlarda yer almıştık. Dostluklarımız güçlenmişti. Artık dinsel farklılıklar ayrılıklarımızın gerekçesi olmaktan çıkmıştı. Politik atmosfer yerini kıran kırana ideolojik tartışmalara bırakmıştı.

***

Yıl 1978'lere gelmişti. Sınıf arkadaşım Ahmet ile Hayastan'lı arkadaşım Garabet Demirciyan Anıt Parkı'nda otururken okudukları bir gazeteden dolayı gözaltına alınmışlardı. Legal olarak çıkan bu gazete, devrimci niteliğinden dolayı potansiyel suçlu muamelesi görmüştü. Esas olarak gazetenin kendisinden çok arkadaşım Garabet'in adı, polislerin daha çok dikkatini çekmişti.

Hayastan'lı biri, onlar için doğuştan suçluydu. Kasaplar durağındaki Merkez Jandarma Komutanlığına götürüldüklerinde, sınıf arkadaşım Ahmet bir kaç tokattan sonra salıverilmişti. Ama Hay'lı arkadaşım hemen içeri atılmıştı. Onun için işkenceli günler başlamıştı. Bildik sorular peş peşe sorulmuştu. Kendisinden istedikleri yanıtları alamayınca çılgınca saldırmıştılar.

Kapatıldığı hücreye bir canavar konulmuş gibi, gelen giden bütün görevliler onu görmeye geliyorlarmış. Hatta bazı görevliler, onu farklı hayvanlara benzetirken bazıları da, "Yav bu da bizim gibi insanmış" deyip, Hay'lı arkadaşımı farklı bir yaratık sanıyorlarmış.

Yoğun işkencelerden sonra, tutuklanan arkadaşım cezaevine gönderiliyor. Bir kaç ay sonra hakkında iddianame düzenleyip mahkeme açıyorlar. Açılan mahkeme de somut hiç bir delil yoktur. Tek delil arkadaşımın Hayastan'lı oluşu. Onun tutuklanmasından sonra, bizler de Hayastan'ın Gülü Hatun Anayla ilişkimizi sıcak tuttuk. Biz ve Garabet onun gözünde aynıydık. Bizleri ondan farklı görmeyen Hatun Ana, evlat acısı gibi büyük bir acının pençesine düşmüştü.

Hiç bir şey onu yıldırılmıyordu. Hayların dik duruşu onda cisimleşmişti. O, gösterişten uzak, alçakgönüllü duruşuyla içten içe kaynayan bir volkanı andırıyordu. Ve oğlu için çalmadık kapı bırakmıyordu. Gittiği mahkemelerden birinde hakim içeri girmişti, daha dosyayı eline alır almaz sorduğu ilk soruda, "oğlum söyle bakayım senin gerçek adın nedir" demişti. Hatun Ananın oğlu, "benim adım Garabet Demirciyan'dır" der demez, hakim hemen, "tutukluluk halinin devamına ve mahkemenin bir ay ertelenmesine karar verildi" diyerek, onu tekrar cezaevine yollamıştı.

Haylı arkadaşımın tüm yakınlarını soykırımdan geçirmiş olmalarına rağmen arta kalanların kendi adlarıyla var olmalarına tahammül edemiyorlardı. Haylı arkadaşımın deyişiyle, "ma bizim adımız Şaban, Ramazan, Muhammed... değil ki bizi bıraksınlar" deyip, Hatun Anayı teselli ediyordu. Hatun Ana da gözleriyle oğluna tebessüm ediyordu. Uğradığı haksızlıklara karşı durmayı ilke edinen sembolüyle gurur duyuyordu.

Hatun Ana, daha 5-6 yaşlarındayken ailesinin önemli bir bölümü kıyımdan geçiriliyor. Geri kalanlarıyla Der Zor yollarında sürgüne gönderiliyor. Der Zor Suriye'de çölün yanında Fırat'ın kıyısında bir kent adı olmasından öte anlamlar taşır. Haylar için ilk Auschwitz Der Zor'dur. Yolda başına gelmedik işler kalmıyor. Ailesinin diğer fertlerini de yolda işkence, kayalardan atma, nehirlere de boğulma, kılıçtan geçirilme, açlık ve takatsızlıktan kaybediyor. Kalanlar da Suriye'nin değişik bölgelerine gönderiliyor. Kendisi Kamışlo da kalıyor.

Ortalığın biraz durulmasıyla, tekrar Amed'deki Satı Köyüne dönüyor. Evine uğradığında orda başkaları oturuyor. Arazilerine, bağına bahçesine el konulmuş. Köyün ileri gelenlerine uğruyor kendine ait olan malını geri istiyor. Onlar da, "sen dua et de canın kurtulmuş, gelmiş bir de mal mülkten söz ediyorsun" deyip, onu tehdit ediyorlar.

Hatun anne çaresiz bir şekilde Amed'in Fatih paşa mahallesine gelip yerleşiyor. Orda yaşam savaşını vermeye çalışırken o dönemler Şeyh Said başkaldırısı patlak veriyor. Şeyh Said Hareketinin yenilgisi ve önderlerinin asılmasından sonra, bunlar yine **çibanbaşı** olarak değerlendirilip sürgüne gitmek zorunda

kalıyorlar. Hatun Ana her zaman, "Biz Şeyh Said'in çocuklarıyız" diyerek, acısıyla ortaklaştığı Kürd dostlarını anmaktan geri durmuyordu.

Gittikleri yerlerde duydukları yoğun memleket özlemi onları tekrar Amed'in köşelerine atıyor. Evlilik ve çoluk çocuğa karışma, kendi kimlikleriyle var olma çabası ve oğlundaki bilinçlenmenin etkisi ile yaralarını sarma uğraşı verirken 1980 darbesi bir kâbus gibi topluma çöker. Hatun Ana için hem Hay'lı olma hem de siyasi mücadelenin aktörlerinden birinin annesi olmaktan kaynaklı tekrar kâbuslu günler başlar.

Yıllarca Hapishane kapılarında oğlunun peşinde dolanıp durur. Tümümüze annelik yapıyordu. 1983 Amed ölüm orucu direnişinde, eylemi kamuoyuna duyurmak için elinden geleni yapar. Yapılanlara isyan eder. Çıplak ayakla kiliseye gidip gelir. Onun bu halini gören polisler, onu tutuklayıp delirmiş diye tımarhaneye göndermek isterler. O ise, oğlunun davasını savunduğunu söyleyerek onlara karşı çıkar. Ailenin bir kısmı İstanbul'a taşınmasına rağmen o Amed'i mesken tutar.

Yıllar sonra Hay'lı arkadaşım tahliye edilir. Kısa bir süre sonra İstanbul da tekrar tutuklanır. Hatun Ana bu kez İstanbul cezaevlerini mesken tutar. 1990'lı yıllarda, onu Kadıköy de kızıyla kaldıkları bir evde ziyaret ettim. Annemiz hala dinçti. Geçmişî yâd edip karşılıklı acılarımızı paylaştık. Ben içerde yaşananları, o da dışarıda yaşananları anlatıp durduk. Bazen hüznü anlatılırken araya kahkahalarında karışabileceği esprili olayları da anlatıp güldük. Özellikle de Ramazan ve Şaban olaylarını anımsarken kopma noktasına dayanıyorduk.

Aradan yıllar geçmişti, Hatun Ana'nın Fransa'ya yerleştiğini duymuştum. Ben de Avrupa'ya mülteci olarak geldim. Onu görmek istiyordum. Bir türlü denk getirip ona uğrayamadım.

Dün yaşamını yitirdiğine dair acı haberi aldım. Hayastan'ın bir gülü daha toprağa düşmüştü.

Bana son anda haberi veren arkadaşlarla Fransa'nın Lyon kentine 20 km yakınlıktaki bir kasabaya doğru hareket ettik. Hay'ların kilisesinde tören yaklaşık bir saat sürdü. Yıllar önce, Meryem ana kilisesinde söylenen ağıtları burada tekrar duydum... Duygulu ama aynı zamanda huzur veren bir ortamda mezarlığa doğru yola koyulduk.

Mezarların üzerinde Hay'lı arkadaşların adları epey çoktu. 1945'lerden bu yana tarihler vardı. Birçoğunun doğum yerleri, Diyarbakır, Sason, Karakoçan, Muş Adıyaman yazılıydı. Oradaki törenin ardından verilen yemek için bizim Xancepepli Paşa'nın restoranına davet edildik. Ağırıklı olarak Amed'li dostlarla orda Amed üzerine koyu sohbetlere daldık.

Tümünün yüreği Amed'le doluydu. Bazı Hayastan'lı arkadaşlar, "Amed'de aç kalmayı" buraya yeğlediklerini defalarca tekrar ettiler. Tümünün boğazına sürgün bir yumruk gibi çökmüştü. Nar taneleri gibi, her biri bir tarafa dağıtılmıştılar.

Ayhan Toprak

Dünya İş Kazaları Mağdurlarını Anma Günü

Tehlike Varsa Çalışmayı Durdurmalısın !

Her yıl İsviçre'de 250.000 iş kazası meydana geliyor ve bu iş kazaları sonucu en az 10 işçi yaşamını kaybediyor.

Buna ek olarak binlerce insan çalışamayacak duruma gelip maluliyete ayrılmak zorunda kalıyor. İsviçre Sendikalar Birliği (SGB), İsviçre Kaza Sigortası (SUVA) ve Federal Çalışma Güvenliği Komisyonu (EKAS) ile birlikte '250 Hayat İçin' adı altında bir kampanya başlattı. Bu kampanya ile birlikte gelecek 10 yıl içinde iş kazalarında ölenlerin sayısının yarıya düşürülmesi ve bu süre içinde 250 çalışanın hayatının kurtarılması amaçlanıyor. Sendikalar için tartışılmayacak bir konu, hiçbir işin insan hayatından daha değerli olmadığıdır.

Bu nedenle sendikalar, işçi sağlığı ve iş güvenliğinin sağlanmadığı işlerde çalışmaya

zorlanmanın önlenmesi gerektiğini savunuyorlar. İsviçreli sendikalar, bu konuda dikkat edilecek konuları içeren bir broşürü hazırlayarak çalışanların bilgisine sundular. Bir kredi kartı büyüklüğündeki bu broşür, çalışanların her zaman yanlarında bulunduracakları bir biçimde hazırlandı. **Dur, Önce Güvenlik!** adı altında yayınlanan bu broşür işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda her çalışanın bilmesi gereken konuları içeriyor. Ç-

İşçilerin işyerlerinde hangi konulara dikkat etmeleri, hangi tedbirleri almaları, tehlike bir durumunda nasıl davranmaları gerektiği ve iş güvenliğine nasıl katkıda bulunabilecekleri bu broşürde yer alıyor.

Söz konusu broşür özellikle göçmen işçiler için değişik dillerde yayınlandı. Almanca, Fransızca ve İtalyanca'nın yanı sıra, Portekizce, İspanyolca gibi diğer dillerde yayınlanan bu broşür aynı zamanda Türkçe olarak da yayınlandı. Tüm çalışanlar bu broşürün kendi ana dillerinde basılmış şeklini sendikaların bürolarından temin edebilirler. Veya info@sgb.ch mail adresinden bu konuda gerekli bilgileri edinebilirler.

Bu broşür, Birleşmiş Milletler tarafından Dünya İş Kazaları Mağdurlarını Anma Günü olarak ilan edilen 28 Nisan tarihinde yayınlandı ve dağıtımına başlandı.

Kaynak UNİA Sendikası

Mercek

12 Haziran Seçimlerine Dair; Analizler/Yorumlar Ve Öneriler

Demokratik ve eşit koşullarda yapılmayan seçimlerin sonuçları belli oldu. Bu sonuçlara ilişkin, her kesim sınıfsal ve siyasal olarak durduğu yerden 12 Haziran 2011 seçimlerinin ortaya çıkardığı verilere bakarak değerlendirmeler yapıyor ve sonuçlar çıkarıyor. Ortaya çıkan sonuçların doğru tespit edilmesi ve analizler yapılması bir çok açıdan önemlidir. Türkiye'de yada Dünya'nın büyük çoğunluğunda parlamento sınıf bilinçli işçiler ve öncü devrimci sosyalist güçler için miladını doldurmuş olsa da geniş emekçi yığınlar için henüz böyle değildir. Burjuva faşist ve gerici devlet çarklarını kimin daha iyi nasıl çevireceğine karar verme dönemi olarak bir işlev gören seçimlerde, toplumun büyük nüfussal çoğunluğunu oluşturan kesimler seçimlere katılıyor ve o süreçte manipüle edilerek, medya bombardımanı altında yönlendirilerek, sadaka dağıtılarak, vaad dağıtılarak, etnik ve milliyetçi histeriler pompalanarak tercihlerini yapıyor/yaptırılıyor. 8 yıldır iktidarda olan AKP'nin bu seçimlerde oyunu artırarak çıkmış olması artık AKP'nin bir devlet partisi haline geldiğine ve önümüzdeki dönem de ağlarını daha çok öreceğine işaret ediyor. Dolayısıyla AKP'nin birinci ve ikinci hükümet etme dönemlerindeki görece değişim söylemleri artık yerini tutuculuğa, gericiliğe, baskıcı yol ve yöntemlere daha çok yöneldiği, yani aslına rücu ettiği bir dönem olacaktır. Bunun emareleri "demokratikleşme", "açılım" süreçlerinde ve seçim meydanlarında söylenen faşist söylemlerinde de iyice görüldü.

Allanıp pullanarak ve şişirilmiş vaatlerle yeni dönem CHP'si olarak sunulan ve umut olarak pompalanan Kılıçdaroğlu'nun seçimlerde CHP'nin eskiye oranla oylarını artırmış olmasına karşın, beklenen ve öngörülen grafiği yakalayamamış olması Kemalist çevrelerde ve Alevi kesimlerin kendinden görerek meylettığı önemli bir kesimde hayal kırıklığı yarattı.

AKP ile sistemin devamında egemenlerin Komprador Burjuva kanadında çıkar kavgasından kaynaklı aşılabilir sorunlar çıkmaya başlamış olması ve bu durumun hemen aşılacak gibi görünmemesi karşısında, gelecek döneme hazırlık olarak da hazırlanan CHP'nin, bürokratik-faşist Kemalist politikalarla AKP'nin alternatifi olamadığı görülerek, Kürt ulusal dinamiği ve sokak muhalefetinin reformist söylemlerini temkinli biçimde de olsa kabul edecekmiş gibi gözükken ve döneme uygun politik söylemler geliştirmeye, yönelik figür olarak CHP'nin başına getirilen Kılıçdaroğlu'na TÜSİAD'ın dirsek temasıyla destek vermesi, AKP'nin karşısında zayıflayan ve pastadan eski büyüklükte pay alamayan, akıbetlerinin ne olacağına ilişkin kaygılar içinde olan eski (Demirel-Cindoruk-Sinan Aygün-Haberal vb.gibi) klasik sağın önemli figürlerinde açıktan işbirliği yapması da CHP'de beklenen ivmeyi yaratmadı.

- Ulusalçı-Kizil Elmacı diye de tabir

edebileceğimiz, IP-TKP-vb. gibi sosyal şoven, anti-Kürt politikalara yönelen karşı-devrimin sularında kulaç atan bu güçlerin caka satmaları da seçim sonuçlarında hüsransını engelleyemedi. Beklenen ilgiyi bulamadıklarından yakındılar.

- Milliyetçi-İrkçı söylemlerin dolaysız temsilcisi, Türk ırkçılığı üzerinden, "vatanı böldürmeyiz" edebiyatı üzerinden milliyetçilik pompalayan faşist MHP'ye AKP eliyle son kaset operasyonu ile ayar verilmeye -zayıflatılmaya ve Meclis dışı bırakılmaya çalışılması başarısız oldu. Tayip Erdoğan'ın seçim meydanlarında MHP'den daha fazla milliyetçi söylemler içinde olması MHP'den bir kaç puanlık oy kotarma bakımından bir işlev gördü. Ancak bu defa da CHP'nin azalan milliyetçi söylemleri ve Kürt meselesinde bu soruna el atalım "Her parti'den oluşan bir komisyon kuralım ve bu sorunu hep birlikte partiler üstü çözmeye yönelik bir yöntem bulalım" gibi Kılıçdaroğlu'nun seçim öncesi TV'lerde verdiği demeçler, CHP'deki milliyetçi oyların bir kısmını MHP'ye kanalize etti...

Yani milliyetçi ve şoven kesimlerin oy depolarında asgari ölçülerde bir yer değiştirme oldu.

- MHP'den AKP'ye, CHP'den MHP'ye, hatta Kürt coğrafyasında BDP ve DTK'nin politik öncülük ettiği seçim döneminde Kürt ulusunun bütün katmanlarına ve motiflerine yönelik yaptıkları çağrı ve politikalar Saadet Partisi'nden ve MHP'den, Koruculardan sınırlı olsa BDP'ye katılımlar ve oy kaymaları oldu. Seçim sonuçları AKP, CHP ve MHP'yi yeniden meclise taşıdı.

Secime katılan diğer irili ufaklı düzen partileri de önemli bir varlık gösteremediler.

- %10 seçim barajı, hazine yardımı alamayışı, KCK adı altında 2000 binin üzerinde aktivisti ve üyesi tutuklu bulunan, bazı üyeleri ve yöneticileri yasaklı bulunan ve her türlü hile yoluyla engellenmeye çalışılan Kürt ulusal dinamiğinin legal zemindeki en belirgin siyasal temsilcisi BDP'nin ana gövdesini oluşturduğu "Emek-Özgürlük ve Demokrasi Bloğu" bu seçimlerde ciddi bir atak yaparak 17 ilde 36 milletvekilini bağımsız aday olarak seçtirmeyi başardı. Seçimlerin en belirgin kazananı Blok oldu. Blok adayları olarak seçilenlerden beklenen; önümüzdeki dönem AKP hükümetine karşı adeta ana muhalefet rolü oynayacak, sokağın, dağın, fabrikanın, Kürdün, Alevinin, Emekçinin, Kadının, Gençliğin, Politik tutsakların sesini ve taleplerini mecliste dillendirerek, hak arayışı ve özgürlük mücadelesinde kararlı bir duruş sergilemeleridir...

-Bu Bloğun önemli ve simgesel bileşenlerinden Dersim'de, Aday olarak gösterilen Ferhat Tunç yeterli oyu alamayarak seçilemedi. Ortaya çıkan bu negatif sonuç üzüntü verici oldu.

Dersim coğrafyasında, CHP'nin başına getirilen Kemal Kılıçdaroğlu'nun Dersim'li olması, AKP'ye karşı CHP'nin büyük bir trend yakalayacağı belkide

1. Parti bile çıkacağı Kılıçdaroğlu'nun Başbakan olabileceği vb umudunun pompalanması ehveni-seri, yani kötünün iyisini tercih etme psikolojisini yarattı ve Dersim'in 2 milletvekilliği de CHP'ye gitti. Bu durumun ortaya çıkmasının nedenlerini daha derin tahlil etmek hem gerekli hem de zaruridir. Bu görev bu bölgede politik faaliyette etkili olan tüm devrimci yapıların ve partilerin görevidir. Ancak burada belirli sorunlara dikkat çekmek yerinde olur.

Bu seçimlerde Blok tarafından, Dersim'de aday gösterilen Ferhat Tunç'un dönemsel bazı dezavantajları vardı, bu dezavantajların ilki ve başlıcası CHP'nin başında Alevi ve Dersim Kökenli birisinin olması. Ve Dersimin alevi halkının Sünni AKP ve Tayip'e karşı hemşerisini desteklemeyi psikolojik olarak kabullenmesi, BDP geleneğinden gelen geçmiş dönemin Parlamenti ve, Yerel Seçimlerde az bir oy farkıyla seçilen BDP'li Belediyenin sorunlara eğilen ve kucaklayıcı politikalar izleme duyarlılığını yeterince gösteremeyişi.... Bu Genel Seçimlerde Bölgede belirli bir etki gücü olan DHF'nin kendince gerekçelerle seçimleri Boykot etmesi, bu durumda Bölgede Blok Bileşenlerinden olan BDP ve EMEP çevresi asli unsur, Partizan ise BDP'nin gösterdiği adayları, içinden geçilen özgün süreç açısından destekleyeceğini beyan eden ve kitlesini bu politik belirlemesine seferber etmeye çalışan, tali bir unsurdur. Bu durumların toplamı, aday profili, politikolarak DHF'nin dost-düşman arasında, addedilebilecek bu dönemsel düelloda "boykot" taktiği izleyerek güçler dengesinde terazinin bu tarafında olması gerekli ağırlığı, objektif olarak azaltmış olmasının getirdiği dezavantaj, CHP'nin 2. Milletvekilini de çıkarabilmesine olanak yaratmıştır. Ortaya çıkan bu tablonun ve sonucun bütün vebalini başkalarında aramak hem doğru değildir hem de etik değildir.

Bu durumun objektif-subjektif ve psikolojik analizi derin ve detaylı yapılarak dersler çıkarılmalıdır. Herkesim bu sorumluluktan kendi üzerine düşen payı almalıdır. Eleştiriler ve uyarılar uygun üsluplarla yapılmalıdır. Ancak bu durumu vesile ederek birilerinin ve bazı Köse yazarlarının (Ahmet Kahraman örneğinde olduğu gibi) "Dersim sancısı", Tunceli kazandı, Dersim kaybetti gibi" bozuk bir ruh haleti içinde negatif ortam ve gerginlik yaratma çabalarına ortak olunmamalıdır. Akli selim, hataları ortaya çıkaran, kendi payını gören, hatalarına öz-eleştirel yaklaşan ve geleceği kazanmayı amaçlayan-birleştirici politikaları önemseyen, Dersimin tarihi boyunca direngen - özverili ve fedakar halkını kazanmayı ve onunla bütünleşmeyi amaçlayan, olgun, engin ve uzak görüşlü bir öngörüyle davranmak gerekmektedir. Unutulmamalıdır ki; tarih ve sınıf mücadelesi herkesi sınamaktadır....

İngiltere'de hastalara işkence skandalı

Bristol'daki Winterbourne View, öğrenme güçlüğü yaşayan ve otistik hastaların tedavi edildiği bir hastane. Polis, burada BBC tarafından gizlice kameraya çekilen dört çalışanı, hastalara sistemli olarak kötü muamele ettikleri için tutukladı. Akli bozuklukları olan yetişkinlerle çalışan önde gelen uzmanlardan olan **Andrew McDonnell**, görüntülerden bir

kısmını 'işkence' olarak tanımlıyor.

Hastanenin sahibi **Castlebeck** şirketi, yaşananlar için özür diledi ve 13 çalışanın açığa alındığını açıkladı. Polis de soruşturma çerçevesinde üç erkek ve bir kadın çalışanın gözaltına alındığını teyit etti. BBC'nin beş hafta süren gizli çekimleri, hastanedeki en savunmasız hastaları omuzlarından tutulup yere yatırılırken, tokatlanırken, kıyafetleriyle duşa sokulurken gösteriyor. Ayrıca hastalarla dalga geçiliyor.

Özel bir hastane olan **Winterbourne View**, 24 yatak kapasitesine sahip ve vergi gelirleriyle fonlanıyor. **McDonnell**, hastalara yaklaşımda, tüm temel tekniklerin göz ardı edildiğini ifade ediyor. Kıyafetleriyle duşa sokulup ceza olarak soğuk suyla yıkanan 18 yaşındaki Simone isimli hastanın ailesi kızlarının hastanede kötü muamele gördüğünü anlattığını ancak hastanenin bunun asla olmayacağı teminatını verdiğini söylüyor. **Simone**'un annesi, "Bize ona vurduklarını, saçını çektiklerini, tekmelediklerini söyledi ve ben 'Hayır, bu olamaz, izin vermezler' dedim" diyor. BBC, hastanede gizlice çekim yapma kararını, hastanenin eski hemşirelerinden birinin kaygılarını ifade etmesinden sonra vermiş. "Son 35 yıldır çok şey gördüm ama böylesine hiç tanık olmadım. Bu gördüğüm en kötü muamele" diyen eski hemşire **Terry Bryan**, şikayetlerini hem hastane yönetimine hem de ilgili denetleyici birime ilettiğini ancak herhangi bir şey yapılmadığını söyledi. **Winterbourne View**'in sahibi **Castlebeck** şirketi, iç inceleme kapsamında 56 birimde kalan 580 hastanın dosyalarını inceliyor. BBC tarafından görüntülenen hastaların güvenli yerlere götürüldüğü belirtiliyor.

Bu tür vakalar Avrupa'da son zamanlarda giderek artıyor. Kriz nedeniyle sağlık alanında yapılan kısıtlamalar bu sektörde çalışanların iş yükünü artırıyor. Bundan da kötüsü yetkili işçiler pahalı oldukları için kovulup yerlerine yetkisiz ve eğitimsiz daha ucuz işçi alınıyor.

AB'NİN YENİ KARŞI DEVRİMCİ SALDIRISI: "REKABET PAKTI" AVRUPA'DA SINIF MÜCADELELERİ

VOLKAN YARAŞIR

Kapitalizmin yapısal krizi ve finans-kapitalin sosyal yıkım politikaları, Avrupa'da sınıf mücadelesini güçlendirdi.

2011 yılında, mücadele daha da yaygınlaştı. Kıtanın Akdeniz havzasındaki gelişmeler merkezdeki ülkeleri de etkilemeye başladı. Mart ayı sonunda Belçika'da, AB liderler zirvesinin yapıldığı Avrupa Konseyi Binası 10 binlerce gösterici tarafından kuşatıldı. Sendikaların çağrısıyla gerçekleşen bu eyleme, eşzamanlı destekler geldi. İspanya, Fransa ve Almanya işçi sınıfı kitlesel protesto gösterileri yaptı. Eylemlerin odağını Merkel ve Sarkozy'nin önerisi olan, "Rekabet Paketi" adı verilen yeniden yapılanma tasarısı oluşturdu. Tasarı, özünde konsantre sosyal yıkım programlarını içeriyor. Ayrıca bu programın tek merkezden (AB'den) koordineli bir şekilde uygulanması yönünde düzenlemeleri kapsıyor. Önermenin içeriği kısaca şöyle: AB ülkelerinde emeklilik yaşının kademeli bir şekilde yükseltilmesi, bazı temel hak kayıplarının yasallaştırılması, ücretlerde sistematik düşüşler sağlanması, esnekleştirme ve sosyal güvenlik sisteminin çökerilmesi ve hızla özelleştirilmesi.

Pakt, 24 Mart'ta yapılan zirve toplantı-

hızla yaygınlaşan taşeronlaştırmaya karşı etkili bir pratik olarak dikkat çekti.

İtalya'da, en büyük konfederasyon olan CGIL'in çağrısıyla genel grev yapıldı. Kemer sıkma politikalarına karşı işçi sınıfı (6 Mayıs'ta) bu yılın ilk genel grevini gerçekleştirdi. 24 saatlik genel grev, hava yolları, demir yolları, kamu kuruluşları ve okullarda etkili oldu. Özellikle ülkede, başta metropoller olmak üzere, ulaşım sistemi kilitlendi.

Portekiz işçi sınıfı da 6 Mayıs'ta sokaklardaydı. Mali kriz sarmalına giren Portekiz'de, erken genel seçimlerin yaklaştığı bu günlerde ücretlerin dondurulmasına, sosyal yardımlarda yapılacak kesintilere, vergilerin artırılmasına karşı kamu çalışanlarının etkin olarak katıldığı grev gerçekleştirildi.

Britanya'da işçi sınıfı Mart sonunda ayağa kalktı. TUC önderliğinde gerçekleşen eylem yeni sosyal saldırılara ve kemer sıkma politikalarına karşı 100 binleri harekete geçirdi. Son yılların en kitlesel eylemiyle neo-liberal politikalar naletlendi. 500 bin kişinin katıldığı protesto eylemi, 2003 yılında Irak savaşına karşı yapılan eylemden sonraki en büyük gösteri olarak iz-

Madrid'de bulunan Puerto Del Sol meydanını işgal etti. Metropol bir simge ve tüketim toplumunun mabedi olan meydan Tahrir Meydanı'na çevrildi. Gençliğin

eylemleriyle İspanya'da uzun zamandır süren eylemsizlik dönemini sonlandırdı. Özellikle Puerto Del Sol meydanının işgali, ülkede müthiş bir atmosfer yarattı. Genç-

temsilcileri eylemlerinin esin kaynağının Tahrir Meydanı olduğunu açıkladı. Benzer gelişmeler Lizbon, Porto Batelha meydanında yaşandı. Aynı şekilde İtalya ve Almanya'da da meydanlar gençlik tarafından işgal edildi. Gençlik geleceğin gaspına ve neo-liberalizme karşı ayağa kalktı. Geleceği kazanmak için metropollerin nabızı olan alanları işgal etti. Yarattığı fiili durumlarla, tahakküm ve otoriteyi işlevsizleştirdi. Mekanın özgürleşmesini sağladı.

Gençliğin bu hızla yayılan ve etkisi artan meydanları işgal etme eylemleri, neo-liberal virüsün yaydığı sinik ve pesimist havayı dağıttı, yani zamanın ruhunu değiştirdi. Gençlik özgürleştirdiği meydanlarda, özgürlük ve eşitlik özlemlerini dile getirdi. Daha önce Yunanistan, İtalya, Fransa ve Britanya'da olduğu gibi gençlik geleceğini arıyor. Özgürlük ve eşitlik özlemlerini işçi sınıfının mücadelesiyle bütünleştiriyor. Gençliğin potansiyel proleter kimlikleriyle arayışları, sınıfla kaynaştığı oranda sarsıcı sonuçlar yaratacaktır. Daha önce bu yönde önemli pratikler yaşandı.

Bütün bu gelişmeler Avrupa'da sınıf mücadelesinin yükselişini işaret ediyor. Yunanistan'da 10 Mayıs'ta gerçekleşen grev de bunun somut göstergelerinden biri oldu. Ayrıca Portekiz'de yaşanan mali kriz süreci periferideki yeni kriz senkronudur. Portekiz'in, İspanya'nın toksik bankacılığının üssü olması, İspanya'yı hızla borç krizi anaforuna sokabilir. Avrupa'nın beşinci büyük ekonomisi olan İspanya'da toplumsal gerilim artmaktadır. Krizin yıkıcı dalgalarının İspanya'yı salması uzun süreden beri sessizlik içinde olan İspanya işçi sınıfını ayağa kaldıracaktır. Çünkü neo-liberal saldırılar işçi havzalarında sınıfsal öfke ve kin birikmesine yol açtı. İspanya gençliğinin eylemleri bu noktada katalizör bir etki yaratabilir. Gençlik

liğin yayınladığı manifesto, şu an için şekilsiz, eklektik ve melez tanımlamalar içerse de gençliğin özlemi, arzu ve eylemlerinin yarattığı aura önemlidir. Kıta genelinde ve özelde İspanya'da yeni bir dönemin ve dinamizminin habercisidir: Yeni ve genç proletaryanın.

Kıtada sınıf hareketinin yeni ateşleyicisi İspanya ve Portekiz olabilir. Bu arada İrlanda'nın "kurtarıma operasyonları" halen sürmektedir. İrlanda bankalarının ek olarak 24 milyar €'luk finansal ihtiyacı ortaya çıktı.

Kısaca mali kriz senkronu yayılıyor. Önümüzdeki dönem Portekiz ve İrlanda'da ekonomik çöküşler gündeme gelebilir. İspanya borç krizine girebilir. Periferiyi giderek saran krizin, çekirdeği etkilemesi kaçınılmazdır.

Önümüzdeki dönem yeni sınıf kavgalarına gebe. Mali krizin yayılması, sendikasyon özelliği, çöküş riskleri kıta düzeyindeki sınıfsal antagonizmayı keskinleştiriyor ve yoğunlaştırıyor. Bu yoğunlaşma hali kıta çapında büyük toplumsal altüst oluşların ve patlamaların önünü açıyor. Artık önümüzdeki dönem genel grev dalgalarına ve yaygın büyük kitle gösterilerine gebe. Artık Avrupa'nın her büyük meydanı Tahrir meydanı olmaya adaydır.

sında kabul edildi. Anlaşmayla birlikte AB, kriz bahanesiyle tek tek ülkelere emeklilik yaşının yükseltilmesi, işçi ücretlerinin düşürülmesi ve sosyal güvenlik sisteminin tasfiyesi için baskı yapabilecek. Yani artık AB coğrafyasında işçi sınıfına yönelik daha konsantre ve sistematik saldırılar gündeme gelecek.

Finans-kapital sınıfa karşı stratejik bir saldırıya hazırlanıyor. İşçi sınıfı bu gelişmeler ve krizin yıkıcı sonuçlarına (kemer sıkma politikaları diye de adlandırılıyor) karşı kıta düzeyinde hareketlendi.

Belçika'da pakt karşıtı eylemleri, Mayıs ayının başında öğretmenlerin bir günlük grevi izledi. Ülkede öğretmenler 15 yıl aradan sonra ilk grevlerini gerçekleştirdi.

Almanya Mayıs ayına grevle girdi. 2 Mayıs'ta Berlin'de bulunan 3 büyük üniversite hastanesinde çalışan sağlık emekçileri grev başlattı. 2200 işçinin iştirak ettiği grevin en önemli özelliği katılımcıların büyük bir çoğunluğunun taşeron işçi olmasıydı. Çalışma koşullarının ve ücretlerin düzeltilmesi için başlayan grev, etkili oldu. Grev, Almanya'da güvencesizleştirilmenin en önemli operasyonlarından biri olan ve

biraktı. 26 Mart'ta TUC üyesi işçiler greve çıktı ve alanlarda kitlelerle kaynaştı. Üniversite öğrencileri okul işgalleriyle işçilere destek verdi. Britanya'da resmi işsizlik oranı 2010 yılında %8'e ulaştı. Bu oran son 20 yılın en yüksek seviyesini işaret ediyor. TUC'un grevlerini ve büyük kitle gösterisini Nisan başında sağlık çalışanlarının sağlığa reform ve özelleştirme politikalarına karşı eylemleri izledi.

Fransa'da Mart ayında yapılan iki aşamalı seçimlerde Sarkozy düşüşe geçti. Yerel seçimlerden sosyalist ve sosyal demokrat parti zaferle çıktı. Bu arada faşist parti FN'de oylarını artırdı. Bu oran bazı bölgelerde %10 ve %12 oranına ulaştı. Krizin yarattığı koşullar, ve sosyal yıkım programları sadece Fransa'da değil, İsviçre, Almanya, Avusturya, Hollanda, Danimarka, Finlandiya, İsveç, Norveç, Britanya ve doğu Avrupa ülkelerinde neo-faşist hareketin yükselişinin önünü açtı. Krizin etkisiyle diskriminasyon politikaları, fasizm uygulamaları, göçmen düşmalığı ve İslamofobi yaygınlaştı. Faşizmin yükselişi kıtada sınıfsal antagonizmanın keskinliğini işaretliyor. Mayıs ayı ortalarında İspanya'da gençlik

Sorun yeni proletaryanın yeni güçleriyle, yıkıcı gücünün açığa çıkarılmasıdır ve kristalize edilmesidir.

Köln'de 15/16 Haziran direnişi konulu panel gerçekleştirildi

15-16 Haziran 1970 tarihinde gerçekleşen büyük işçi direnişinin 41. Yıldönümü vesilesiyle Almanya'nın Köln şehrinde ATİF ve ADHF olarak bir panel gerçekleştirildi.

Panel, 17 Haziran tarihine denk gelmesinden de dolayı Mercan Dağlarında ölümsüzlüğe uğurlanan 17'lere değinilerek

Türkiye'de ve dünyada gelişen işçi sınıfı direnişlerinden örnekler vererek dünya'da bu direnişlerin bütünleşmesinin işçi sınıfına oldukça büyük kazanımlar yaratacağını söyledi. Tekel Direnişi ve Deri-İş Sendikası'nın örgütlediği Desa Deri direnişine değinen **Yıldırım**, bu direnişlerin yurtdışındaki sendikal direnişlerle desteklenmesi sürecindeki deneyimlerine değindi. ATİF ve diğer göçmen örgütlerinin Türkiye'deki bu ve benzeri işçi direnişlerini desteklemesinin göçmen işçiler açısından görev olarak görülmesi gerektiğine değindi. Bu noktada sınıf ittifakının daha güçlü bir konuma getirilmesi Tekel, Desa,

onlar şahsında tüm devrim ve sosyalizm mücadelesinde yitirilenler anısında yapılan saygı duruşu ile başladı.

1970 yılında gerçekleşen büyük işçi direnişinin görüntülerinden hazırlanan film gösteriminin ardından etkinliğe katılan panelistlere söz hakkı verildi. Etkinliğe katılan araştırmacı-yazar **Volkan Yaraşır**, "15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi ve Türkiye İşçi Sınıfının Görevleri" üzerine düşüncelerini katılımcılarla paylaşırken, ayrıca uzun yıllar taşeron firmalarda çalışırken yaşadığı deneyimleri aktardığı "**Modern Köleler (Kıralık İşçilerin Hikayesi)**" kitabının yazarı **Hüseyin Can**'da etkinliğe düşünceleriyle katılırken, etkinliğe katılan bir diğer panelist NGG Sendika temsilcisi **Selahattin Yıldırım** ise "Uluslararası İşçi Sınıfının Önemi" üzerine bir konuşma yaptı.

İlk olarak söz hakkı alan ve konuşmasına Bertholt Brecht'in şiiriyle başlayan NGG sendika temsilcisi **Selahattin Yıldırım**,

Ups vb. işçi direnişlerinin daha kısa sürede sonuca ulaşabilmesinin yegane yolu olduğunu söyledi.

Daha sonra söz alan araştırmacı yazar **Volkan Yaraşır**, dünyada gelişen işçi sınıfı hareketlerinin ülkemizde gelişen işçi hareketleriyle benzerlikler taşıdığına değindi. Türkiye'deki işçi sınıfının gelişiminin Kapitalizmin gelişimiyle değil, Marksist bakış açısıyla görülmesi gerektiğini söyleyen **Yaraşır**, bunun en net Komünist Manifesto'da tanımlandığını söyledi. 1835 ile 1960 yılları arasında işçi sınıfında bir birikim ve mayalanma süreci olduğuna değinen **Yaraşır** bundan sonraki sürecin ise bir devrim ve hareket süreci olarak değerlendirilmesi gerektiğini söyledi. Bunun en net örneğinin Saraçhane Mitingi olduğunu söyledi. Bu mitingle işçi sınıfının maddi bir güce dönüştüğü gün olarak görmek gerekmektedir. Devamında Kavel Fabrika Direnişi ile birlikte grevlerin yasak olmasına rağmen

gelişen bu direniş ve grev bir illegal işçi direnişi olarak tarih sayfasında önemli bir yerde durmaktadır. Bununla birlikte işçi sınıfı kendi sendikasını arayışına paralel olarak DİSK'i yaratıldığını belirtti. Bu süreçle birlikte fabrikalardaki emek sömürüsüne karşı 1960'ların sonlarına doğru Derbi, Altinel, Singer, Demirdöküm ve Sungurlar direnişleri ve fabrika işgallerinin sermaye üzerinde yarattığı korku doğru görülmediğinde 15-16 Haziran doğru algılanamayacağını belirtti.

15-16 Haziran Direnişinin Türkiye İşçi sınıfının 1 Mayısı olduğunu söyleyen **Yaraşır**, bununla birlikte sermayenin yarattığı mevcut revizyonist akımın Denizler, Mahirler ve İbrahimlerin devrimci pratiği ve duruşuyla parçalandığını ve 15-16 Haziran ruhunun Türkiye Devrimci Hareketi tarafından sahiplenildiğine değinildi. 15-16 Haziran direnişinin bir anma günü olarak ele alınmasının bir hata olacağını söyleyen **Yaraşır**, aksine 15-16 Haziran İşçi sınıfı direnişinin bir yol gösterici niteliğinin iyi görülmesi gerektiği ve son dönemde Avrupa'da, Arap Yarımadasında ve dünyanın bir çok ülkesinde gelişen grev ve işçi direnişlerine bir yol gösterici olarak ele alınması gerektiğini söyledi. Aynı zamanda Kürt ulusal hareketinin Türkiye'de yarattığı sıçramanın, dünya gerilla mücadelesinde benzersiz ve muazzam bir deneyim olduğunu iyi görmek gerektiğini, Kürt ulusunun özgürleşme mücadelesi olan bu muazzam deneyimin Türkiye işçi sınıfı mücadelesine önemli katkıların olduğunu belirtti. Mevcut devrimci hareketin son süreçte gelişen Desa, Ontex, Ups, Tekel vb. direnişleri 15-16 Haziran bilinciyle görmesi gerektiğini ve o günün pratik çalışmalarına denk düşen bir pratiğin yaratılması gerektiğine değindi. Aynı zamanda kısa süre önce gerçekleşen genel seçimlere değinen **Yaraşır**, AKP ve

MHP'nin merkezi bir noktada buluştuğunu ve bu noktanın da faşizm olduğunu belirterek, devrimci hareketin sınıfın çelişkilerini iyi görerek sınıfın içine girmesi gerektiğini ve tek çözüm yolunun bu olduğunu belirtti.

Son olarak söz kısa bir süre önce yayınlanan **Modern Köleler** (Kıralık İşçilerin Hikayesi) kitabının yazarı **Hüseyin Can**'a verildi. Kendisi de yıllarca kıralık işçi olarak taşeron firmalarda çalışan **Can**, kıralık işçi modelinin, kapitalist sistemin işçi sınıfını bölmeye ve küçük işçi gruplarına dönüştürme çabalarının onlar üzerindeki hakimiyet ve kontrolün kolaylaştırılmasına dönük olduğunu belirtti. Son dönemde özellikle Almanya'da sayısı 1 milyonu bulan ve kısa dönemde bu sayıyı 3 milyona yükseltmeyi planlayan sermaye egemenlerinin uzun vadeli hesaplara dayalı planlarının bir parçası olduğuna değindi. Sadece Almanya'daki taşeron firmalarda şuan da çalışan işçilerin üçte birinin yabancılar olduğunu söyleyen **Can**, bu işçilerin oturum, sigorta, düşük ücret, çalışma koşullarının ağırlığı ve kısa süreli çalışma sözleşmesi gibi sorunlarla karşı karşıya olduğuna değindi. Almanya'daki birçok sendikanın bu sürece karşı çıkmak yerine sermaye ile uzlaşma yolunu seçtiğini ve kıralık işçi modelinin meşrulaşmasında büyük oranda payı olduğuna değindi. Taşeron firmalar üzerinden çalıştırılan kıralık işçilik modelinin, uluslararası sermaye tarafından direkt örgütlendiğini ve buna karşı mevcut işçi sınıfı tarafından sağlam bir karşı duruş yaratılmak zorunda olduğunu belirtti.

41. Yılında Şanlı 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi Yolumuzu Aydınlatmaya Devam Ediyor! şiarıyla örgütlenen panel, dinleyicilerin de konuya dair düşüncelerini paylaştıkları bölüm ve panelistlerin dinleyicilerden gelen sorulara verdikleri cevaplarla birlikte sona erdi.

İTİF İSİVİÇRE'DE İKİ İMZA KAMPANYASI BAŞLATTI!

İsviçre genelinde Sendikaların, sol partiler, demokratik kurum ve kuruluşlarında desteklediği iki tane önemli yasa değişikliği için Şubat 2011 tarihinde imza kampanyası başladı.

Bu iki imza kampanyasının biri, Hastalık Sigortası:

7.5 milyon nüfuslu bir ülkede yüzlerce özel hastalık sigortası mevcut. Ve bu özel sigorta firmaları her yıl karlarına milyonlarca ek kar katabilmek için sağlıkta dahil olmak üzere her yolu denemektedirler. Bu gün hastalar doktora gittiklerinde ilaç ve doktor masraflarının önemli bir kısmını hastalara yüklemektedirler ve yine hastaneye yatan hastaların 15 fr yemek parasını kesmekte ve 5 yılda bir gözlük için verdikleri 180 fr ise kaldırdılar. Zaten yıllık en az 400fr ilk ödeme'yi de hastalarda almaktalar. Her yıl %14'lere varan zam artışları yapmaktan da geri durmamaktalar, üstelik bu zamlar mevcut hükümetler tarafından belirlenmektedir. Sağlık sigortasındaki bu olumsuz duruma karşı duyarlı kurum ve kuruluşlar tarafında alternatif bir sigorta sistemi için kolları sıvadılar.

Bütün bu sigorta kasları yerine tek sigorta ve oda devletin denetiminde olacak şekilde bir sigorta sistemi, kolektif ucuz ve hizmet kalitesi daha yüksek elde edilecek karında başka alanlarda halkın hizmetine sunulması arzulanmakta.

Bu değişikliğin referandum yoluyla halka sunulabilmesi için 100.000 imza gerekmektedir.

İkinci imza kampanyası, Asgari ücret 4000 Frank olması:

İsviçre de özellikle son yıllarda çalışanların yaşam şartlarının giderek kötüleştiği, eğitimden sağlığa bir çok alanda yıkımların yaşandığı ve işsizliğin giderek arttığı

bu ülkede yoksulluk günden güne artarken, zenginlerle yoksullar arasındaki uçurum giderek derinleşmektedir.

Yaşam şartlarının giderek zorlaştığı İsviçre de mevcut yasa (kantondan kantona değişimle birlikte) ortalama 3300 frank

olan asgari ücret yerine, herkes için en az 4000 frank (Asgari ücret 4000) aylık alması için yine 100.000 imza toplanılarak halk oylanılmasına götürülmek istenilmektedir.

Bu iki imza kampanyası da bizleri, İsviçre Türküyeliler Federasyonu (İTİF) olarak yakından ilgilendirdiği için aktif destekleme kararı aldık. Bu karar doğrultusunda öncelikle faaliyet yürüttüğümüz tüm alanlara yayıp, kitlelerin yoğun olduğu yerlerde ise stantlar açarak, bu kampanya

İTİF İmza Kampanyasını Neuchatel Kantonunda start verdi!

İsviçre'nin Neuchatel Kantonun La chaux De Fonds şehrinde iki kampanya için 04 Haziran 2011 Tarihinde İTİF start verdi. Yine 11 Haziranda 2011 tarihinde Neuchatel şehir merkezinde ve 18 Haziran Le Locle da migrosun önünde stant açtık ve şu an itibarı ile 500 üzeri elimizde imza bulunmaktadır.

Stantlarda 2 dilde hazırlanmış İTİF in pankartı (**Fransızca Salaire minimum! 4000- Almanca: Mindestlohn! 4000**) çok büyük ilgi görmekte ve olumlu destekler aldık. Örnek verecek olursak, Türküyeliler Göçmen bir kurum olan İTİF'in İsviçre'de sosyal haklar mücadelesini vermesi, hak gasplarına karşı mücadele etmesi çok anlamlı ve önemli bulduklarını iyi ki varsınız gibi olumlu düşünceler de gelmeye devam ediyor, buda bizim doğru yolda olduğumuz anlamına da gelmektedir.

Neuchatel Kantonunda İTİF'in organize ettiği İsviçre İşçi Partisi ve Göçmen Halklar Birliği'nin de desteklediği bu imza kampanyası çalışmalarını içeren ortak üç kurumun imzasını taşıyan yüzlerce bildiri çıkarılarak dağıtımını gerçekleştirdik.

İsviçre genelinde Sendikaların, sol partiler, demokratik kurum ve kuruluşlarında desteklediği iki tane önemli yasa değişikliği için 01 Ağustos 2012 yılına kadar devam edecek olan bu imza kampanyasını tüm alanlara yayarak devam ettireceğiz.

İsviçre Türküyeliler İşçiler Federasyonu (İTİF)

aracılığıyla kitlelerin somut talepleriyle buluşmayı ve onların sorunları üzerinde politika yapmayı planladık. Ve bu planlamanın ilk ayağını 4 Haziran 2011 tarihinde Neuchatel Kantonunda start verdik.

Okur Mektubu

Sevgili Mücadele Gazetesi okuyucuları,
Hepinize umut dolu merhabalar.

Hollanda'da geride bıraktığımız Mayıs ayında ben-
ce üç önemli gün yaşadık. Bunlardan ilki 4 Mayıs'ta
Nazi işgalinde hayatlarını kaybeden birçok insanı, bir
daha hiç bir savaşın ve işgalin yaşanmamasını temen-
ni ederek, saygıyla andık. İkincisi ise tabii ki 5 Mayıs'ta,
tüm ülke genelinde Hollanda'nın Nazi işgalinden kur-
tuluşu ve tekrar egemenliğini kazanmasından dolayı
düzenlenen coşkulu kutlamaların yaşandığı gün oldu.
Bu anma ve kutlama kapsamında 2. Dünya Savaşını
ve Nazi işgalini konu alan değişik etkinlikler düzen-
lendi.

Bu önemli günlerden üçüncüsü ise Hollanda siya-
si arenasında ve devlet yapısında önemli yeri olan
Senato seçimi oldu.

2 Mart Eyalet Seçimlerinde seçilen Eyalet Meclisi
üyelerinin kullandıkları oylarla 23 Mayıs'ta 75 üye-
den oluşan Hollanda Senato'sunun üyeleri seçildi.
Bu seçim sonucu ana muhalefet partisi İşçi Partisi
PvdA'nında yer aldığı muhalefet kanadı 38 üyeye sa-
hip olarak çoğunluğu sağladı. Bu durum çok mükem-
mel olmasada iyi sayılır. Bu sonucunda zaten Eyalet
Meclisi seçimlerinden sonra Senato'ya böyle yan-
sıyacağı bekleniyordu. Siz seçmenlerin 2 Mart'taki
tercihleri doğrultusunda ortaya çıkan bu sonuca
matematiksel baktığımızda hükümet partileri VVD ,
CDA ve onları sözde dışarıdan destekleyen ırkçı parti
PVV 37 üyeye Senato'da azınlıkta kaldılar. Bu demek
oluyor ki muhalefet partileri bir üye farkla kazandılar.
Ve bu durum Hükümeti Senato'ya sunmak istedikle-
ri, halkı olumsuz etkileyecek, kötü planlarını tekrar
gözden geçirmeye zorlayacak. Eğer Hükümet kötü
planlarını Senato'ya sunmada dayatırsa o zamanda
muhalefetin bu planları Senato'da veto etme gücü
olacak. Parlamento' da PVV'nin her zaman desteğini
alamayan ve bazı konularda tökezleyen hükümetin
Senato'da muhalefetin desteğini alabilmesi için çetin

bir mücadele vermesi gerekecek. Bu noktada ortaya
çıkan matematiksel (37 ye 38) tablo çok kritik. Çünkü,
senato'da bir üyeye sahip muhalefet kanadında yer
almasına rağmen Hükümete yakınlığıyla bilinen SGP
partisi kilit bir parti haline geldi. Ve bu partinin Hükü-
metin sunacağı planlara Senatoda koyacağı tavır
konusunda bir netlik yok. SGP'nin Hükümeti destek-
leme konusunda şuna kadar net bir açıklama yap-
mamasına rağmen sanki bazı konularda Hükümeti
destekleyebilir gibi bir izlenim var. Ama buna rağmen
Hükümetin Senato'ya uyum içerisinde çalışması
çok zor gibi görüyor. Şuanki durumda Hükümetin
her konuda ikna etmesi ve desteğini alması gereken
bir dördüncü 'gizli' ortağını da Senato'da SGP oluş-
turacak. Yani Hükümet hem PVV'ye hem de SGP'ye
bağımlı hareket etmek durumunda. Ya da başka bir
deyimle, Hükümet bu iki partinin esiri olarak, onlar-
nın izin verdiği kadarıyla çarışmalarına içerik, şekil ve
yön verebilecek. Bu da Hükümetin işini çok zorlaştıra-
cak. Hükümetin CDA tarafında zaten PVV ile yapılan
işbirliği yüzünden yeterince karın ağrıları yaşıyor.
Liberal VVD cephesinde ise Senato'da SGP partisinin
desteğine bağımlı olmaktan dolayı, bunun şiddetli
baş ağrısına yol açacağı kesin gibi gözüküyor. Tabii ki
muhalefetinde bu duruma yönelik taktik ve stratejik
planlar geliştirmesi ve uygulaması gerekiyor.

Yukarıda kısaca anlatmaya çalıştığım siyasi denge-
ler önümüzdeki dönemin çok sıcak, harareti ve sıkın-
tılı ortamlara gebe olduğunu gösteriyor.

Çok değerli okuyucular, umarım Hükümet par-
tileri VVD ve CDA cephelerinde etkisini göstermeye
devam edecek bu karın ve baş ağrıları gittikçe daya-
nılmaz ve dermansız bir sancıya dönüşür ve Hüküme-
tin ömrünü biran önce bitirir.

Bir sonraki yazımda ve daha iyi günlerde bulu-
şmak dileğiyle hoşça kalınız.

Bahattin Erbaş,

Güney Hollanda PvdA Eyalet Milletvekili

DESA İşçileriyle Dayanışma Etkinliği Gerçekleştirildi!

Türkiye DESA Fabrikasında çalışan işçi
kardeşlerimizin, örgütlenme ve hak alma
mücadelesinde Düzce ve Sefaköy fabrika-
larında uzun zamandır yürütmüş oldukları
direniş sonrasında alınan hakları, DESA iş-

letmesinin tekrar geri almaya çalışması ve
direnişe katılan işçi kardeşlerimizin işten
atılmaları sonucunda, Konfederasyonumuz
ATİK, Türkiye de yürütülen sınıf mü-
cadelesine katkı sunmak ve işçi kardeş-
lerimizin yürütmüş oldukları direnişlerin
sesi olmak için, DESA Derinin Avrupa da
mal verdiği PRADA mağazaların önünde
işçi kardeşlerimize destek amaçlı etkinlik-
ler organize edildi.

Bu etkinliklerden biride 10 Haziran
2011 tarihinde İsviçre'nin Zurich kentinde
PRADA mağazası önünde gerçekleştirildi.
Federasyonumuzun İTİF'in çağrısı üzerine
İsviçre Demokratik Kitle Örgütleri Platfor-
mu (İGİF-İDHF-İTİF) bir araya gelerek, işçi
kardeşlerimizin İsviçre'de sesleri oldukla-
rını ve kardeşlerimizin hakları alınıcaya
kadar bu ve benzeri eylemlerinin devam
edeceklerini ilan ettiler.

Eyvah Angelina Jolie Geliyor!

ENGİN GÖREN

İlkin bu Amerikalı bayanı bir iki cümleyle tanıtalım. 1975
Los Angeles doğumlu bir sinema oyuncusu. Babası bir aktör,
annesi bir aktris, kardeşi bir sinema yönetmeni. Yani ailece
sinema sanatçılarından. Hepsisi de aktör olan İngiliz, Amerikalı
bilinen 3-5 eş eskitmiş ve şimdiki eşi Brad Pitt de kendisi gibi
bir artist. 3 kez Golden Globe, 2 kez Screen Actors Guild ve 1
kez de Oscar ödülü almış ünlü bir Hollywood yıldızıdır Angeli-
na Jolie. Aslında tanıtıma pek gerek yok dünyaca ünlü ve
hemen hemen herkes medyadan tanır.

Bu fazla tanınan genç ve güzel bayan aynı zamanda ABD'li
kapalist Warren Buffet adına "hayır işleri" (siz ajanlık işleri an-
layın) yapan vakfının yöneticiliğini yapıyor. Vakıf yöneticiliğiyle
birlikte 2001 den bu yana BM Mülteciler Yüksek Komisyonu'
"iyi niyet" elçiliği "görevini" yürütüyor. Fazla tanınmasından ve
fiziğinden yararlanılarak böyle bir misyon verildiği anlaşılıyor.

Warren Buffet , 60 milyar doları aşkın servetiyle dünyanın
ikinci en zengindir. A.Jolie , patronu ve BM' politikalarına uy-
gun uluslar arası kamuoyu yaratmayla görevli bir bayan. Şim-
di bu "BM İyi Niyet Elçisi" güzel bayan Cuma günü ABD den
Türkiye'ye geliyormuş. Önce İstanbul'a ardından da Hatay'a
gidip Suriye den Türkiye'ye sığınan Suriye'li vatandaşların
kamplarını ziyaret edecekmiş. Anlaşılan ABD devleti yolluyor,
Türk devleti de davet etmiştir. (Kuşkusuz Suriye faşist diktatör-
lüğünün katliam ve saldırıları ortada ve her yerde karşı çıkıp
teşhir etmeliyiz. Bu katliamlardan kaçıp Türkiye sınırına geçen-
ler daha şimdiden 9 -10 bini buldu. Başka yazıda bu yönün
üzerinde durulacağından hareketle konumuza dönersek.)

A.Jolie, BM görevlisi olmasından bu yana aralarında Sier-
ra Leone, Kamboçya, Srilanka, Irak, Afganistan, Dafur-Somali,
Libya-Tunus sınırı vb başta olmak üzere yaklaşık 20 ülkeyi "gö-
revli" olarak dolaştı. "Görevli" olarak gittiği ülkeler veya ülke
sınırları bir biçimde bir iç savaşın olduğu ülkelerdir. Ya ulusal,
sınıfsal hareketlerin ve kalk hareketlerin geliştiği yerler olup
oradaki hareketi bastırmak için uluslar arası alanda "meşru"
bir pozisyona büründürme hesabıyla kamuoyu yaratma; ya
emperyalistlerin kışkırtmalar yaptığı ve oradaki hareketi şiş-
rerek uluslar arası desteğe büründürerek, o ülkelerden tavizler
koparma, ya belli yaptırımlarla ablukaya alıp daha çok boyun
eğdirme, ya çıkarlarına daha uygun bir yönetim değişikliğine
gitme hesapları; ya da bir ülkeye saldırı ve işgal hesabı veya
işgallerden sonra uluslar arası meşruluk ve destek için ka-
muoyu yaratma misyonu için kullanılıyor. Birinci misyonu bu.
İkinci misyonları, emperyalistler ve BM vb kurumların ne kadar
"insancıl" ve her türlü baskı ve haksızlıklara tavır alıp müda-
hale eden, baskı ve katliamlara uğrayan, yerinden yurdunda
edilen insanları sahiplenen kurtarıcılar olduğu yanılsamasını
yaratmaktır. Üçüncü misyonları, gerek bu hanımın yapacağı
etkinlikler, gerek yaratacağı etkilerin katkılarıyla başta UNCHR
olmak üzere BM kurumlarına fonlar (maddi kaynaklar) yarat-
ma çabalarıdır. (G-8 ve BM temsilcileri toplantılarında BM ku-
rumlarına ülkelerin aktaracağı kaynak miktarı belirlenir ama
bir çoğu verdikleri sözde durmazlar ve fon eksikliği çektiklerini
kendileri söyler ve belirttiğimiz faaliyetler UNCHR fonunu tak-
viye aracı işlevini görüyor.)

Bu bayanın şimdiki eşiyle birlikte bir de kendi vakıfları var.
Çeşitli ülkelerden üç-beş çocuk da "evlat" edinmişler. Kişisel
olarak hümanist yönleri de bulunabilir. Bu yönü ne kadar ger-
çekçi ne kadar yüklenen rol gereğidir % yüz belirtemeyiz veya
bilemeyiz. Ancak ABD emperyalizminin en büyük tekellerin-
den birinin bilinçli ve gönüllü olarak vakıf yöneticisi olması ve
vakıf yöneticiliğiyle birlikte BM Mülteciler Yüksek Komisyonu
"iyi niyet" elçisi olarak görevlendirilmesi ve oynadığı misyon
veya o vesileyle üzerine oynanan misyon hesaba konulunca
veya göz önüne getirilince, yüklendiği role göre hareket ettiği,
bu yönüyle de artist rolünü iyi oynadığı ortaya çıkıyor. Bütün
bunları bir yana bıraksak bile, hangi amaç ve hesaplar için kul-
lanıldığı ortadadır. Onun gelişinde bizi ilgilendiren bu yöndür
ve biz bu yönü ortaya çıkarıp emperyalistlerin ve uşaklarının
kamuoyunu yanıltarak demagogik söylemleri altındaki amaç ve
hesaplarını kamuoyunda teşhir etmeliyiz. Suriye faşist dikta-
törlüğüyle birlikte emperyalistlerin hesap ve bu gibi elçilerini
de protesto etmeliyiz....

Avusturya'da Öğrenci ve İşçi gençliğin sorunları

Avusturya'daki genel gelişmelere bağlı olarak, özelde gençlik bazındaki somut gelişmeler

Avusturya burjuvazisi, genel olarak emperyalist-kapitalist sistemin yönelimine bağlı olarak ve özelde ise Avrupa Birliği emperyalizminin sömürü çarkına bağlı olarak başta işçi ve emekçiler olmak üzere halk gençliğine yönelik sınıfsal sömürüye ve bu bağlamda temel haklara yönelik saldırılara devam etmektedir. Özelde Avrupa Birliği yönelimi olan tasarruf paketi emperyalist-kapitalist sistemin yeni sömürü biçimini oluşturan ve bir çok ülkede hayata geçirilmeye başlanan tasarruf paketleri başta işçi ve emekçiler olmak üzere toplumun dinamik kesimi anlamında ise halk gençliğinin akademik-demokratik-ekonomik nitelikteki temel haklarının bütünlüklü gaspını içermektedir. Bu noktada genellemeler yapmadan özelde ise Avusturya'da gençlik bazındaki durumu ele alalım.

AVUSTURYA DA YAŞAYAN GENÇLİĞİN SORUNLARI

Hepimizin bildiği gibi toplumun önemli bir kesitini kapsayan ve toplumsal ilişkiler açısından önemli bir yeri olan gençliğin kendisine has problemleri vardır. Kısaca gençliğin tanımını yapacak olursak, gençlik, bedensel olarak çocukluktan ergenliğe geçişle başlayan enerjik, dinamik, duyarlı, çabuk kavrayan ve araştırmacı bir yapıya sahip olan, belirli bir yaş kesitini kapsayan toplumsal bir tabakadır. Sınıflı toplumlarda, her sınıf gençliğin bu özelliklerinden dolayı, gençliği kendi sınıf çıkarları doğrultusunda eğiterek kendi saflarına, gençliği örgütlemeye çalışır. Gençliğin kendi özelliklerinden kaynaklı, bedensel, duygusal ve cinsel sorunları olduğu gibi Kapitalist-Emperyalist sistemdeki ezen sınıf olan burjuvazinin baskılarından kaynaklı olan eğitim, is, kültür, kriminalite vb. gibi sorunlarda vardır. Bu sorunlar genel anlamda her yerde biri birine benziyor olsa da, kendi koşulları içerisinde özgüllükleri vardır. İşte burada Avusturya da yaşayan gençliğin Avusturya koşullarında yaşadığı sorunlara eğilmek istiyoruz.

Avusturya'da eğitim sisteminin yapılandırılması ve buna bağlı olarak öğrenci gençliğin yaşadığı sorunlar üzerine

Her toplumsal süreçte insanların düşüncelerini belirleyen ve onlara yön veren şey, o süreçteki üretim biçimi ve üretim ilişkisidir. Yani, insanların düşüncelerini ve inançlarını belirleyen onları çevreleyen nesnel koşullardır. Tüm sınıflı toplumlarda

olduğu gibi Kapitalist-Emperyalist sistemde de çocuklara ve gençlere verilen sistem içi genel eğitim, onları düzenin sömürü çarklarında bir dişli olarak sisteme hizmet etmesini güder ve bunu sağlamak için hiçbir engel tanımadan acımasızca işler.

Avrupa'nın birçok ülkesinde olduğu gibi Avusturya'da da eğitim üç aşama üzerinden ele alınmaktadır. Bunlar ilk öğrenim olarak (Vorschule), orta öğrenim Hauptschule veya Gymnasium ve üçüncü aşamada ise Üniversite dönemidir. Tabii ki bu noktada eğitim yapılanmasında ek olarak mesleki içerikteki *HBLA, *HAK ve *HASCH gibi okullarda ikinci aşamadan sonra mesleki eğitimde mevcuttur. Ancak burada atlanılmaması gereken bir nokta olarak Sonderschule diye adlandırılan engelliler okullarıdır. Anaokulu sürecinden sonra çocuklar bazı testlere tabi tutularak ilkökul için yeterli olup olmadıkları tespit edilmektedir. Bu testlerde göçmen çocukları eğer yeterli derecede Almanca bilmedikleri tespit edilirse ya Vorschule'ye (Ön okul'a) gönderilerek bir senesinin kayıp olması sağlanıyor, yada, Sonderschule'ye gönderiliyor. Tabii ki Sonderschule'ye gönderilen öğrencilerin ailelerine direkt olarak çocuklarının Sonderschule'ye gönderildiği söyleniyor. Bir iki ay Almanca öğrensin sonra tekrar ilkökula alırsız diyerek kandırılıyorlar ve çocuklar 9 senelik zorunlu eğitimlerini burada tamamlamak zorunda bırakılıyorlar. Sonderschule'yi bitiren bir öğrencinin öğrenim hayatına devam etmesi yani yüksek bir okula gitmesi çok istisnai bir durumdur. Kısacası bu okula gönderilen öğrencilerin bir nevi öğrenim hakları ellerinden alınmaktadır. Sonderschule'nin esasta bütünlüklü bir bölümünü göçmen kökenli gençler ve çocuklar oluşturmaktadır. Diğer taraftan bu okuldan mezun olan bir öğrencinin meslek eğitimi görebilmesi için iş bulma şansı da diğer okullardan mezun olan öğrencilere oranla daha azdır. Açıkça çocuklar yardımcı işçi olmaya teşvik ediliyor diyebiliriz. Ortaokul süreci dört sene sürmektedir. Aynı zamanda İngilizce, Almanca, ve matematik derslerinde öğrenciler diğer paralel sınıflardaki öğrencilerle birlikte üç gruba ayrılarak öğrenim görüyorlar. 1. Gruplarda öğrenciler daha yoğun ders programına tabi tutulurken 2. gruptakiler biraz daha basit ve 3. gruptaki öğrenciler en basit ders programıyla öğrenim görüyorlar. *2009/10 Öğrenim yılında Ortaokullarda 217.338 öğrenci öğrenim görmüştür. Bu sayı 2008/09 öğrenim yılına göre %3,6 düşmüştür. Bunun nedeni ise henüz yeni yürürlüğe giren Gesamtschule'dir. Grup sisteminin olma-

dığı bu okullarda akademik eğitimin tamamıyla oluşacağını söyleyen Avusturya devleti esasta yeni bir eleme sistemini 2 aşamadan itibaren yürürlüğe sokmuş durumda. *2009/10 öğrenim yılı toplam 3299 okulda ve 19.043 sınıfta 29.593 öğretmenin eşliğinde tamamlanmıştır. Dört yıllık öğrenim süreci içerisinde öğrencilerin, başarı veya başarısızlıklarına göre grup değişiklikleri yapıyor. Tahmin edebileceğiniz gibi göçmen öğrencilerin bir çoğu 3. Gruplarda öğrenim görmekteler.

4 yıllık eğitim tamamlandığında, eğer öğrenci Vorschule'ye gitmemişse, iş hakkına sahip olabilmesi için, 9 senelik zorunlu eğitim yasa gereği, Polytechnische Schule (Politeknik Okulu) diye adlandırılan ve bir sene boyunca öğrencilerin çeşitli meslek dallarıyla ilgili bilgilenmesini amaçlayan okullara gitmek zorundalar.

Diğer taraftan, öğrenimlerine devam etmek isteyen öğrenciler, lise'ye girebilmeleri için öncelikle bir yeterlilik sınavına katılarak, bu sınavı pozitif sonuçlandırma- lıdır. Sınavdan geçemeyen öğrenciler okula alınmayarak kendilerine güvenlerini kaybetmektedirler.

Lise çağında öğrenciler artık 14-15 yaşına gelmişlerdir. Bu çağda gençlerin vücutları birçok gelişime uğramıştır ve uğramaya devam etmektedir. Aynı zamanda girdiği toplumsal ilişkilerde ve eğitim sistemi içinde toplum içindeki yerini ve fonksiyonunu kavramaya başlamıştır. Tüm bunların yanı sıra, sistemin kültüründen etkilenerek, ya herhangi bir spor dalına, ya bir müzik türüne, ya bir şarkıcıya vb... ilgi duymaya başlamıştır. Kültürel olarak belirli bir şekilleniş içine girmeye başlamış olan gençlik, artık derslerine yeterince konsantre olamayıp, zayıf notlarla karşı karşıya kala biliyor. Bu sebeplerden dolayı, okulu daha ilk sönemre de yada 1-2 sene içerisinde bırakarak çalışmaya başlayanların yada işsizler ordusuna katılanların sayısı hiçte az değildir.

**2009/10 öğrenim yılında genel bilgi eğitimi veren toplam 333 yüksek lisede ve 7800 sınıfta, 189753 öğrenci, 19690 öğretmen tarafından eğitilmiştir.

Liselerde uyuşturucu, alkol vb.. gibi çirkefiklerin bizzat satılıyor ve yaygınlaşıyor olması liseli gençlik açısından küçümsemeyecek bir problemlerdir. Bir çok okullarda bunlardan polis ve okul yönetiminin haberdar olduğunu söyleyebiliriz.

Liselerdeki öğrenci temsilcilerinde sadece sözde temsilciliklerdir belirlemesini yaparsak pek de yanıltıcı olmayız herhalde. Gençliğin sistemin istediği gibi politikaya ilgisiz oluşu, kültürel çalkantı

içerisinde oluşu ve daha onlarcasını sayabileceğimiz pisliklerden kaynaklı seçilen temsilciler, istisnalar hariç iş olsun diye temsilcilik yapmaktadırlar.

***2009/10 yılında 21 bilimsel üniversitede toplam 274.000 öğrenci öğrenim görmüşlerdir. Bunun yanı sıra sanatsal eğitim ağırlıklı 6 üniversitede 9.642 öğrenci eğitim görmüştür. 2008/09 senesine göre bunda %2,6 artış vardır. ****Bu rakamlar 2005/06 öğrenim yılında 227300 öğrenciye göre %2,8 artış göstermişken 2004/05 öğrenim yılında 182800 öğrenci sayısıyla %19,8 inişe geçmiştir. 2006/07 öğrenim yılında toplam 17000 öğrenci mezun olmuştur. Aynı zamanda bilimsel eğitim veren üniversitelerde eğitim süresi 13 ve sanatsal eğitim veren üniversitelerde 12 sönemster sürmektedir.

Rakamlarda görüldüğü gibi 2004/05 yılından itibaren öğrenci sayısında bir artış mevcuttur. Bunun hiç kuşkusuz Avusturya hükümetinin özellikle Bologna sürecini yüksek öğrenimde yapılandırma ve sistemleştirme hedefinin bir sonucu olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Avusturya Üniversitelerinde eğitim gören yabancı öğrenci sayısı *****2009/10 öğrenim yılında yaklaşık 54049'dur. Bu yaklaşık 274.000 öğrenci içerisinde %22,5 gibi bir yüzdeler oluşturmaktadır. Göçmen öğrencilerin büyük bir bölümünü ise Almanya'dan öğrenim görmek için gelen öğrenciler oluşturmaktadır. Viyana Üniversitesini *****%16,4 yabancı öğrenciler oluşturmaktadır. Viyana Üniversitesi başta olmak üzere Avusturya'nın diğer bazı üniversitelerinde her üç öğrenciden birinin Alman kökenli olduğunu belirtelim. Bu anlamıyla özellikle yüksek öğrenimde gençliğin sorunlarını özetleyecek olursak, AB ve diğer ülkelere gelen öğrencilere karşı ön görülen sınav sistemi ciddi bir sorun teşkil ederken yine buna bağlı olarak öğrenim kontenjanı belirlenmesi ve elitleştirilmiş eğitim sisteminin hayata geçirildiğini görebiliriz. Nitekim Avusturya'da Bologna süreci bağlamında eğitim sistemi noktasındaki anti-demokratik ve anti-bilimsel eğitimin bu şekli ile hayata geçirildiğini söylemek gerekir.

Avusturya devletinin Anayasal düzeyde sözde eğitimin görevi noktasındaki yasal değişiklikleri ile har(a)çların yürürlüğe girmesi noktasındaki tartışma, Avusturya burjuvazisi tarafından başta olmak üzere toplumun belirli kesimlerinde tartışılmaya başlandı. Bu süreçte yine Devlet Üniversiteleri ve Fakülteler eğitimin "kalitesini"

artırma ve Avrupa'nın diğer Üniversite-leri ile yarışabilme hedefi üzerinden baş- ta Avusturya burjuvazisine olmak üzere, pazara tamamıyla sunulduğu bir döneme denk gelmekteydi. 2000 yılının şubat ayı ile birlikte har(a)çların yürürlüğe girmesi ile beraber, Avusturya'da Yüksek öğrenim alanlarının özelleştirilmesinde ve ticari-leştirilmesinde yeni bir dönem başladı. Üniversiteler esasta belirli tekellerin pa-azarına sunulurken aynı zamanda eğitimin kapitalist sermayeyi geliştirecek biçimleri Üniversitelerde temel işleyiş biçimini olu-şturmaktaydı. Bu süreçte öğrenci kitlesi içerisinde kısmi bir aktifleşme yaşansa da esasta somut pratikte istenilen yankısını gösteremedi. Bu gelişmelerin devamında, Avusturya Devletinin dönem hükümeti- nin direk kararı ile birlikte Üniversitelerde Bologna sürecinin Prag, Berlin ve Bergen şehirlerindeki konferanslarının sonu-çunda oluşturulan Bologna "monitorung re- port" oluşumu ile Avusturya genelinde Üniversitelere Bologna koordinatörlükleri getirildi. Bologna koordinatörlüğü, Viyana Üniversitesi merkezli kurulan "Bologna Büro" üzerinden işlerken, Üniversitelerin ders planlamasından, Üniversite içi farklı programlara kadar bir çok Üniversitenin işleyiş kararları üzerinden bu şekilde rol oynandı. Yine özellikle 2004-2005 yılları ile birlikte "Bologna Bürosu" ile Üniversite Rektörlüklerinin ortaklığı sonucu Üniver- site anfileri özelleştirildi/özelleştiriliyor. Borealis, Sparkasse, Raiffeisenbank, Audi ve WV gibi Avusturya ve Alman tekelle- rine satılan bu anfilerde, tekeller ile rek- törlükler arasındaki sözleşme sonucunda anfiler tekellerin çıkarları doğrultusunda işletilmektedir. Eğitim programı da dahil olmak üzere tekeller istedikleri şekilde bir eğitimi sadece elit bir gruba sunarken aynı zamanda öğrencilerin ödediği har(a) çlardan sermayelerine daha fazla serma- ye katmaktadır. 2009 yılının sonunda harçlarda bir düşüş gerçekleşmiş olsa da eğitim bakanının yeni üniversite bütçesini açıklarken harçların yeniden yükseltilmiş şekilde yürürlüğe sokacaklarını belirtti. Yine bu süreci, 2006'nın devamında eği- tim girişi sınavı takip etmektedir. ÖSS biçimini dahi andıran bu Sınav biçimi esasta elit bir eleme sistemidir. Alman kökenli öğrencilerin Avusturya'da yoğun olarak eğitim görmesini bahane gösteren Avus- turya Devleti bu eleme sistemini yüksek öğrenimin her alanında yürürlüğe sok- muştur. Öğrencilerin uzun bir dönem ol- mak üzere, özelde Lise süreci gördükleri eğitim hiçe sayılmakta ve bu eleme siste- mi öğrencilerin önüne ciddi engeller koy- maktadır. Nitekim son olarak yürürlüğe giren bu sistemin ardından Avusturya'da öğrenci kitlesi içerisinde bir hareketlenme ve buna bağlı olarak da somut tepkileri beraberinde getirdi. Özellikle öğrenciler- in büyük bir kısmının tepki duyduğu bu eleme sistemine karşı gelişen tepkiler ile birlikte 2009 yılının Ekim ayında gerçek- leştirilen eylemlikle Avusturya gene- linde Viyana merkezli olmak üzere bütün Üniversiteler işgal edildi.

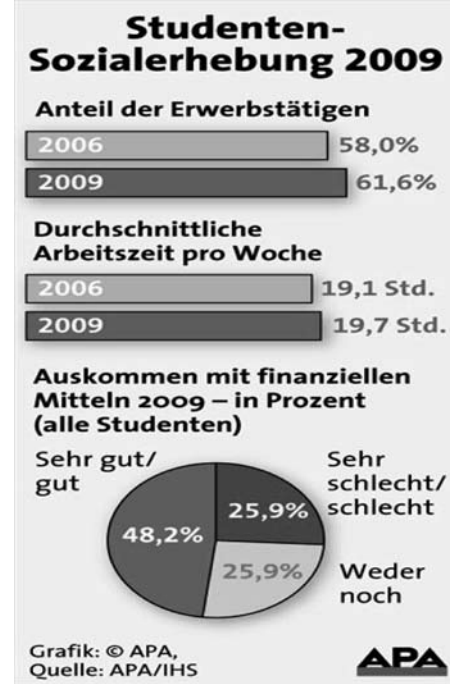
Yine 2009'un Aralık ayına kadar birçok Türkiyeli öğrenci öğrenimlerine devam et- mek için Avusturya'ya geldiler, fakat ün- versiteye kayıt yapabilmeleri için öncelikle Almanca kursuna gidip, Almanca'da ye- terlilik sınavı vermeleri zorunluymuştu. 2003 ocak ayında yürürlüğe giren yasa ile he- nüz üniversite kayıtlı olmayan ve Almanca dil kursu aşamasında olan öğrencilere vize verilmedi. Bu öğrencilerin kimi Türkiye'ye geri dönerken kimi de iltica başvurusun- da bulundu. Öğrencilere önce vize sözü

vererek buraya getiren ve birçok masraf yapmak zorunda bırakarak, daha sonra vizeleri ellerinde alınarak hiç bir tazminat ödemedi ülkelerine gönderilmeleri ne kadar demokratik? Avusturya ki, her fır- satta insan hakları ve demokrasiden söz eden bir devlet olarak, gerçek özünü bu uygulamayla tekrar göstermiş oldu. Kal- di ki Avusturya devletinin AB - vatandaşı olmayan öğrencilerden eğitim için şart koyduğu varlık belgesi (miktar olarak 5 bin euro'ya yakın) ayrıca bir sömürü ve öğrenciler üzerinden bir kazanç olduğunu söylemek gerekir.

Yine eğitime son veren öğrencilerin büyük bir bölümü sosyal olarak alt tabaka ailelerin çocukları oluşturmaktadır. Nitekim bunlarında büyük bir bölümünü göçmen öğrenciler oluşturmaktadır.

Altta araştırma önemli bir örnek teş- kil etmektedir;

Kıscası Avusturya'da yüksek öğrenim noktasındaki temel sorunları eğitimdeki emperyalist proje olan bologna sürecinin hedeflerinden hareketle üç ana noktada

belirtebiliriz. Elit eleme sistemi, yüksek öğrenim eğitiminde olağan kısıtlamalar, eleme sınavları ve kontenjanlarla beraber öğrenciler önündeki bariyerler.

Özellikle tasarruf paketinin yürürlüğe girmesi ile birlikte, öğrenci gençliğe veri- len aile yardımında %25'lik bir kesintinin olması bu saldırıların boyutlanmış halidir. Avusturya'da kendiliğinden kitle hareketi- nin 1 ayı kapsayan eylemlikleri sonucun- da hükümet kısmi bir geri adım atmıştır. buradan da özellikle eylemin ve sokağın gücünü görebilmekteyiz. Hükümetin ta- sarruf paketini içeren bir çok düzenlemeyi yumuşatması gelişime açık olan kitle ha- reketinin bir sonucu olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Bu anlamıyla görevimiz: Esasta önemli bir etken olarak üniversiteli gençliğin ile- rici kesimleri ile ilişkilenme ve bu temelde Anti-emperyalist, Anti - faşist niteliğimizin bir gereksinimi olarak eylemliklerin önem- li öznesi olmak, yine bundan hareketle öğrenci grupları içerisinde yönelim belir-lemek ve gücümüzün doğru değerlendiril- mesi ile birlikte öğrenci temsilciliklerinde rol almak olmalıdır. Özde öğrenci işgal- leri sürecindeki durumumuz militan bir çizgiye tekabül etmekle beraber, bu süreç ve devamındaki gelişmelerden doğru tec- rübeler ve siyasal sonuçlar çıkartılmalıdır. Pratiğin içerisinde çıkaracağımız politik şekillenmemiz ve tecrübelerimiz bizlerin siyasal gelişmemizi arttıracaktır.

Kaynaklar:

Açılımlar: HBLA (Höhere Bundesleh- ranstalt), HASCH (Handelsschule), HAK (Handelsakademie) *http://www.statistik.at/web_de/statistiken/bildung_und_kultur/formales_bildungswesen/schulen_schulbesuch/index.html/ Schuljahr 2009/10

** http://www.bmukk.gv.at/schulen/bw/ueberblick/schulstat_oester.xml

*** http://www.univie.ac.at/links/uni_uniinoe.html

****http://www.statistikaustria.at/web_de/statistiken/bildung_und_kultur/kultur/ausbildung_weiterbildung/index.html

*****<http://www.studieren.at/articles/739/1/Anteil-der-auslandischen-Studierenden-an-Osterreichs-Universitaeten/Seite1.html>

***** *Ausländische Studenten: Blei- ben oder gehen?* 03.06.2009 | 13:18 | (DiePresse.com)

İŞÇİ GENÇLİK

2003 yılının ÖVP-FPÖ koalisyonunun Başbakan yardımcısı Gorbach „ Gençlik bir toplumun en önemli hammaddesidir“ şeklindeki açıklamasıyla, sistemin gençlik üzerindeki planlarını açık ve net bir şekilde gözler önüne sermişti. Gençlik onlar için ucuz iş gücü olduğundan, gençlikten daha çok, gençliği çalıştırarak faydalanma ama- cını gütmektedirler. Yine hükümetin yapı- tığı açıklamaya göre, önümüzdeki yıl büt- çeden 25 mil. Euro gençliğin çalıştırılması için ayrılacağı açıklandı. Gençlik dinamik ve daha enerjik olduğundan kaynaklı, çok daha zengin bir üretim kapasitesini sahip olması sistemin iştahını kabartmaktadır.

Avusturya'da meslek eğitimi gören gençlik özellikle meslek eğitimi süreci içerisinde bir çok sorun ile karşılaşmakta. Özellikle Avusturya burjuvazisi için ucuz iş gücü niteliğinde olan işçi gençliğin temel haklarına yönelik son yıllarda ciddi saldırı- lar gerçekleştirildi. Hükümetin 2009 yılın- da Kündigungsschutz denilen iş güvencesi uygulamasını yürürlükten kaldırmasıyla birlikte meslek eğitimi gören gençliğin eğitimi sürecindeki güvencesini tamamıyla ortadan kaldırmakta. Bu durum doğal olarak da, meslek eğitimi gören gençliğin meslek alanının dışındaki işleri daha doğ- rusu uygun görmediği işleri yapmasını be- raberinde getirmektedir. Yine buna bağlı olarak da özellikle Avrupa Birliğinin işçi gençliğine yönelik saldırılarının bir sonu- cu olarak artık büyük tekeller ve firmalar bu gençlerin mesleki eğitimini karşılama- maktadır ve gençler eğitimi boyunca çok düşük bir gelire eğitimi tamamlamak zorunda bırakılmaktadır.

Başbakan yardımcısı Josef Pröll'ün **“Bu bütçe tasarısıyla ülkemizin borç tu- zağına karşı temel taşı oluşturmaktayız, ülkemizin geleceği açısından sağlam bir esası gerçekleştirmekteyiz” („Mit diesem Budget legen wir den Grundstein für den Weg aus der Schuldenfalle, ein solides Fundament für die Zukunft unseres Landes“; sagte Vizekanzler Pröll,)*

Evet, bizler kimin geleceği için temel taşı oluşturulduğunun farkındayız. Krizi yaratan Avusturya burjuvazisinin batak- lıktan çıkarılmasının bir hedefi olduğunun farkında olmak için çok fazla düşünmemiz gerekmiyor. Avusturya'daki somut pratik- lardan bu çok kolaylıkla anlaşılabilir bir durumdur.

Yine bunlara bağlı olarak özellikle şuan- da Meslek eğitimi gören gençlerin tasarruf paketinin yürürlüğe girmesi ile birlikte aile

yardımı alması tamamıyla kesilmiştir. **Bu durumdan yaklaşık 36.000 meslek eğitimi alan öğrenci etkilenecektir.*

İşsiz gençlik noktasında ise bu du- rumdan 18-21 yaş arası AMS kurslarında kaydı olan işsizler istatistiğinde olmayan yaklaşık 7000-8000 arası genç bulun- maktadır. Dolayısıyla bu anlamda esasta temel haklara yönelik saldırılar işçi genç- lik üzerinden işsiz gençliği daha da fazla etkilemektedir. Yaklaşık 301.695 kişinin somut olarak işsiz olduğu Avusturya'da %36 gibi bir genç işsizlik oranı vardır. Buda 25 yaş altı gençler noktasında 47.428 kişi yapmaktadır. 15-24 yaş arası işsizliğin %20 'lere çıktığı Avrupa'da Avusturya devle- tinin ortalaması krizin kimler üzerinden atlatılmaya çalışıldığının açık bir gösterge- sidir aynı zamanda.

Yalnız bu alandaki gelişmelere nazaran özellikle işçi gençliğin temel hak mücade- lesi oldukça geri bir düzeyde seyretmekte- dir. Bu duruma özellikle sendikal mücade- lenin uzlaşmacı ve tasfiyeci şekillenmesi büyük bir etkidir.

İşçi ve meslek eğitimi gören gençliğe yö- nelik geliştirilen saldırılar işçi sınıfına yö- nelik saldırıların bir parçasıdır. Dolayısıyla işçi sınıfının sosyal ve demokratik hakları- nın talep edilmesi ve bu noktada politika belirleme önemli görevlerimiz arasın- dadır. Yine bu bağlamda özellikle sendikal çalışma içerisinde bizzat olmak için doğru siyasal yönelim üzerinde netleşmek ge- rekmektedir. Potansiyelimizin somut ger- çekliğine bağlı olarak işçi gençler olarak işçi temsilciliklerinde yer almak ve bu an- lamda esas çalışma alanlarımız içerisinde örgütlü mücadeleyi geliştirmek olmazsa olmaz bir ihtiyaçtır. Bundan hareketle sı- nıf sendikacılığı anlayışı noktasında önü- müzdeki süreçte pratiğe dayalı bir anlayış oluşturmak gerekmektedir. Bu çalışmamızın YDG açısından önemli bir bölümünü KOMintern çalışması oluşturmaktadır.

Avusturya özgülündeki somut yö- nelimimiz içerisinde, esasta örgütlülü- ğümüzün ezici bir çoğunluğunu öğrenci gençliğin oluşturmasına da bağlı olarak ve yine Merkezi düzeyde YDG olarak son yıllardaki pratiğimizin öğrenci gençlik içerisinde çalışma noktasında önemli dü- zeyde bir gelişimin olmasına karşın henüz bu noktada örgütsel bir yapılanma yarat- tığımız söylenemez. Dolayısıyla buradan hareketle Anti-emperyalist ve anti-faşist devrimci bir pratik niteliğinde orta okul, lise ve yüksek öğrenimde öğrenci temsil- ciliklerinde bulunmak ve bizzat geliştirici bir rol oynamalıyız. Özellikle lise öğre- nilerinin Avusturya'daki eğitim boykotla- rında görüldüğü gibi öğrenci temsilcilik- lerinin önemi ve etkisi çok büyüktür. Ve yine üniversite işgalleri ve eylemliklerin- deki çalışmalar bağlamında baktığımızda öz-örgütlülüklerin önemi ortadadır. Bu bağlamda gelişen kitleli kendiliğinden hareketlenmelerin örgütlü yapılanmasına katkı sağlamak YDG olarak izleyeceğimiz pratiğe bağlıdır.

Kaynaklar:

*<http://blog.gpa-djp.at/unity/kategorie/lehrlinge/>

(**„Mit diesem Budget legen wir den Grundstein für den Weg aus der Schuldenfalle, ein solides Fundament für die Zukunft unseres Landes“; sagte Vizekanzler Pröll, am Dienstag 30. November 2010 bei seiner zweiten Budgetrede.*)

ATİGF Avusturya'da Hükümetinin Yeni Yabancılar Yasalarını Çeşitli Eylemlerle ve Finali Uzun Yürüyüşle Gerçekleştirdi

Avusturya Palementosu 29 Nisan 2011 tarihinde yabancılar yasası paketi olarak bilinen içeriği anti demokratik, insan hak ve özgürlüklerini hiçe sayan yeni düzenlemeyi genel kurulda geçirmeyi planlamaktadır. Özellikle iltica yasasında ırkçı ve insanlık

rıldı. Yaklaşık 50 kişinin katıldığı yürüyüş çevrenin yoğun ilgisini çekmesini yanı sıra slogan ve konuşmalarla canlı bir şekilde gerçekleştirildi.

Yine yürüyüş güzergahımızın ikinci aşaması Tirol'un Innsbruck şehrindeki, Saat 17:00 deki yürüyüş ile devam

dışı yasal düzenlemeler başta olmak üzere, yabancılar polisi düzenlemesinde (hücre hapsi), ve Avrupa Birliği vatandaşı olmayan üçüncü ülkelerden gelen kişiler açısından ciddi saldırılar içermektedir.

Yeni yabancılar yasası düzenlemesi, anti-demokratik olmanın yanı sıra devlet destekli ırkçılığın toplumsal düzeyde gelişmesini beraberinde getirmektedir. ırkçılığın devlet eliyle geliştirilmesi olan yabancılar yasası, işçi ve emekçilerin yaşamlarında ciddi olumsuz etkiler yaratacak düzeydedir.

Bu anlamda özellikle göçmenler olarak, ırkçı ve ayrımcı yasalara karşı, göçmen ve yerli işçi, emekçilerin birlikte mücadelesini güçlendirmeli Avusturya burjuvazisine karşı savunmalı ve mücadelesini vermeliyiz. Göçmenler olarak öz-örgütlenmemizi geliştirerek, başta SPÖ olmak üzere burjuva egemen partilerin aldatmacalarına karşı kendi irademizi pratikte ortaya koymamız oldukça önemlidir. Avusturya burjuvazisinin siyasal düzlemde temsilcilerinden biri olan ve özellikle bu yasaların hazırlanmasında, yasallaşmasında bizzat etkisi olan SPÖ'nün bu süreçte örgütlü tepki ve karşı koyuşu tasfiye etme girişimlerini boşa çıkarmak için ATİGF olarak örgütlediğimiz uzun yürüyüş etkili ve güçlü katılarak örgütlü mücadelyi geliştirmek ciddi önem teşkil etmektedir.

1. Gün:

Uzun yürüyüşümüzün ilk aşaması Vorarlberg'in Bregenz şehrinde başlatıldı. İlk aşama 25 Nisan Pazartesi günü tren garından şehir merkezine gerçekleşen yürüyüşün ardından, şehir merkezinde yapılan miting ile sonuçlandı-

etti. Yeni yabancılar yasasının almanca konuşmalar ile ırkçı ve gerici yüzünün teşhir edildiği yürüyüşümüz şehir merkezinde gerçekleşen mitingde yerli, ilerici ve anti-faşist kurumların gerçekleştirdiği konuşmalarla devam etti. Plattform Bleiberecht, Unabhängige Rechtsberatung ve Yeşiller eyalet temsilcisi Christine Baur'un yaptığı konuşmaların devamında, özellikle Plattform Bleiberecht kurumundan Avusturyalı dostlarımızın, Innsbruck yürüyüşümüzün örgütlenmesinde ve ön hazırlığında sergilemiş olduğu dayanışma pratiği kitleler şahsında örnek bir durum teşkil etti. Yaklaşık 250 kişiyi geçkin kitlenin katıldığı miting, müzik dinletisi ve çekilen halaylarla sonlandırıldı.

İlk günün sonunda uzun yürüyüş, Saat 20:00 de Tirol'un Wörgl şehrindeki yürüyüş ve miting ile sürdürüldü. Innsbruck'dan itibaren Avusturyalı arkadaşlarımızın katılımı ile Wörgl'deki mitingimiz kitlesel ve coşkulu bir şekilde gerçekleştirildi. Yürüyüş grubumuzun miting alanına ulaştığında canlı şekilde ve 'yaşasın enternasyonal dayanışma' sloganları ile karşılanması görülmeye değerdi. Mitingdeki konuşmaların sonucunda uzun yürüyüş eylemimizin Salzburg, Linz ve Viyana bilgilerinin verilmesiyle eylemimizin ilk üç aşaması gerçekleştirilmiş oldu.

ATİGF'in 2.Gününde Uzun Yürüyüş'ü Linz, Salzburg ve Viyana'ya ulaştı

Uzun yürüyüş ikinci gününde Salzburg'a ulaştı. Çalışma günü olmasından kaynaklı ilk günü gibi kitlesel karşılanmasada, yürüyüş ilk günkü gibi kararlı ve ısrarlı bir şekilde devam etti.

Salzburg'taki yürüyüşe yerli kurumların ilgili olması olumlu iken, Göçmen kurumların duyarsız davranmaları çözümlenmesi gereken bir konu. Salzburg merkezinde yapılan mitingde kurumlar adına çeşitli konuşmalar yapıldı.

Uzun Yürüyüş, saat 18:00 de Linz'e vardı. Linz'deki mitingde yaklaşık 60 kişi katıldı. Yürüyüş çevrenin ilgisini çekmesinin yanı sıra, slogan ve konuşmalarla canlı bir şekilde gerçekleştirildi.

ATİGF adına konuşan Burcu Du-manlı; Bu yasanın anti-femokratik ve ırkçı bir yasa olacağını, aile birleşimini ve entegrasyonun önünde ciddi bir engel teşkil edeceğini söyledi. Bu yasa en temel insan haklarının ihlal edildiğini ve toplumda Göçmenlerin hedef haline getirdiğini ve bunun derinleşeceğini vurguladı.

Devletin ırkçılığı kendi eliyle geliştirdiğini, yıllardır Avusturyada çalışan ve emek veren Göçmenlerin bu yasa ile köleleştirileceğini belirtti. İlticacı ve Politik mültecilere yönelik çıkarılacak olan yasalar, toplumsal düzeyde faşistleşmeye alan yarattığı gibi, hitler döneminin faşizan uygulamalarıyla kıyaslanacak niteliktedir.

Mülteci ve ilticacıların keyfi sebeplerden bile senelerce gözaltında tutulabileceği, çocuklarında aynı şartlara tabi tutulacağını vurguladı. İnsanlar sorgusuz, yargısız bir dakikada ülkelere geri gönderilebilecek. Günlerce hava alanında göz hapsine alınacak.

Bleiberecht Platformundan Stephan ve Kerstin ise; İnsan haklarının ih-

da Avusturyada toplam 6000 ilticacının gözaltına alınarak yurt dışı edildiklerini belirtti. Bu uygulamanın devletin artık ırkçı Devlet olduğunu, ırkçılığın bir Devlet ideolojisi olduğunu dile getirdi. Avrupaya gelen Binlerce ilticacı ve mültecinin Akdeniz sularında boğulduklarını söyledi. Bunun AB nin politikalarından kaynaklı olduğunu, humanizm ve insanlıktan, Demokrasiden bahsedenlerin ne derece sahte yüzlü olduklarını vurguladı. Yine aile birleşiminden dolayı istenen Almanca Belgenin (B1) Avusturya'daki üniversiteye giriş belgesiyle kıyaslanacak kadar ağır olduğunu belirtti.

ATİGF'den bir konuşmacıda; Adımlarımız küçük olarak görülmemeli,yapacağımız her eylemin anlam taşıdığını vurguladı. Yeni yabancılar yasası düzenlemesi, anti-demokratik olmanın yanı sıra devlet destekli ırkçılığın toplumsal düzeyde gelişmesini beraberinde getirmektedir. ırkçılığın devlet eliyle geliştirilmesi olan yabancılar yasası, işçi ve emekçilerin yaşamlarında ciddi olumsuz etkiler yaratacak düzeydedir. Bu anlamıyla herkesin bu eyleme aktif katılımı gerektiğini belirtti.

Linz'deki mitingten sonra 'Uzun Yürüyüşçüler' Viyana'ya doğru yola çıktı.

3. Gün:

Sıkılaştırılan yabancılar yasasına karşı yani 'yabancı adaletsizlik paketi'nin parlamentoda kabul olup yürürlüğe girmesinden iki gün öncesi, Uzun Yürüyüş 27 Mart Çarşamba akşamı, hava şartlarının yağmurlu olma-

lal edildiğini, toplumun tüm kesimlerinin bu yasalara karşı çıkmaları gerektiğini söyledi. Mülteci ve ilticacıların gözaltına alınmalarının hukuksuz olduğu, senelerce ülkelerine gönderilmek üzere göz altında tutulmalarının insanlık dışı olduğunu söyledi. Bir yıl-

sına rağmen, Viyana şehrinde 4.000'e yakın kişinin katılımı ve 50 kuruluşun desteği ile sonuçlandırıldı.

Milletvekilleri ve parlamenterlerin de katıldığı bu büyük protesto gösterisi sonrası, bir çok konuşmadan sonra eyleme son verildi.

Avrupa'da aktif iş gücünde göçmen nüfusu ve çalıştıkları iş kolları

Mustafa Peköz

Küresel kapitalist sistem en çok göçmen işçileri etkilemektedir. Özellikle Avrupa merkezini dikkate aldığımızda bunu çok daha net olarak görebiliriz. Özellikle ucuz iş gücü temelinde geliştirilen politikalar Avrupa Birliği'nin (AB) temel politikası olarak uygulanmaktadır. AB ülkeleri içerisinde önemli bir nüfusu barındıran Kürt ve Türk kökenli göçmenler, küresel krizden en çok etkilenen kesimleri oluşturmaktadırlar. Fransa, İngiltere, Belçika, Hollanda, Avusturya, İtalya ve İspanya gibi AB sınırları içerisinde bulunan ülkelerde göçmenlerin istihdam edildiği işler, işgücünün kullanımı olarak en zor, sağlık ve yaşam koşulları bakımından en kötü alanlardır. Bu pratik durum, bütün AB ülkelerinin 'yasal olmayan' ama fiili olarak, uyguladıkları bir devlet politikasıdır. AB ülkelerinin birçoğunun klasik sömürgecilik döneminin bir sonucu olarak Avrupa'nın merkezlerine getirilen siyah derili kölelerin zorla çalıştırılmalarından günümüze kadar devam eden bu politikadır. OECD'nin 2006 yılı verilerine göre, "yurtdışında doğmuş kişiler OECD ülkelerindeki işgücünün ve çalışan nüfusun önemli bir oranını oluşturmaktadır. Ancak ev sahibi ülkeler arasında önemli farklılıklar var. Finlandiya'da göçmenler toplam çalışan nüfusun %3'ten azını oluştururken, tersine Avustralya, İsviçre ve Yeni Zelanda'da bu rakam %25 ya da üzeri gibi yüksek bir oranı buluyor. Göçmenlerin toplam çalışan nüfus içindeki oranında artış özellikle İspanya, İrlanda ve İtalya'da dikkat çekiciydi." [1]

Gelişmiş kapitalist ülkeler ya eski sömürgelerinde, ya da iş gücünün yoğun olduğu ve aynı zamanda coğrafik olarak yakın olan ülkelerde göçmen alımlarında bir kısım farklılıklar da gözlenmektedir. Fransa'da Mağribi olarak tanımlanan Cezayir, Fas, Tunus ve Afrika kökenli göçmenler, İngiltere'de Pakistan ve Hindistan kökenliler, İspanya'da daha çok Güney Amerika kökenliler, Almanya'da ise Türk, Kürt ve eski Yugoslavya kökenli göçmenler ön plana çıkmaktadır. Bu bakımdan AB'de Kürt ve Türk kökenli göçmenlerin mevcut durumunu analiz etmek için Almanya ön plana çıkmaktadır.

13 AB ülkesinde yaklaşık olarak 3 milyon Türk ve Kürt kökenli göçmen yaşamaktadır. Bunun yaklaşık olarak 2 milyonu çalışabilir durumdaki aktif nüfusu oluşturmaktadır. Çeşitli iş kollarında çalışan göçmenlerin sayısı yaklaşık olarak 900.000'dir. Yani genel

ÜLKE ADI	Çalışan sayısı		
	Bağımlı Çalışan	Bağımsız Çalışan	Toplam Çalışan
F. Almanya	458.243	64.600	522.843
Fransa	87.992	5.000	92.992
Hollanda	118.000	11.500	129.500
Avusturya	52.021	3.000	55.021
İngiltere	50.000	13.000	63.000
İsviçre	34.200	818	35.018
Avustralya	23.500	6.000	29.500
Danimarka	21.165	2.609	23.774
Yunanistan	3.563	--	3.563
Kanada	29.000	--	29.000
Belçika	13.412	1.743	15.155
İsveç	5.000	--	5.000
Norveç	--	--	--
TOPLAM	896.696	107.670	1.004.366

Kaynak: http://www.diyih.gov.tr/ulke_bilgileri

Tablo 1: AB'nin belli başlı ülkelerde yaşayan Kürt ve Türk kökenli göçmenlerin sayıları

nüfusun yüzde 30'u, aktif çalışabilir nüfusun yaklaşık olarak yüzde 45'i herhangi bir iş kolunda çalışmaktadır. Türk ve Kürt göçmenleri bakımından Almanya öncelikli olarak ön plana çıkmaktadır. Almanya'da doğrudan çalışan göçmen sayısı yaklaşık olarak 1 milyon 749 bin 425. Yani çalışan göçmenlerin yüzde 27,2'sini Türk ve Kürt kökenliler oluşturmaktadır.

Yaş Grubu	Erkek	Kadın	Toplam
20 yaş altı	8.473	6.737	15.210
20-25 yaş arası	32.010	19.965	51.975
25-30 yaş arası	53.701	21.410	75.111
30-35 yaş arası	63.668	21.952	85.620
35-40 yaş arası	57.010	19.527	76.537
40-45 yaş arası	48.716	16.874	65.590
45-50 yaş arası	24.560	10.679	35.239
50-55 yaş arası	10.909	9.398	20.307
55-60 yaş arası	14.701	7.409	22.110
60-65 yaş arası	7.598	2.138	9.736
65 ve daha üstü	551	257	808
Toplam	321.897	136.346	458.243

Kaynak: www.destatis.de, www.arbeitsagentur.de

Tablo 2: Almanya'da Aktif Çalışan Türk ve Kürt kökenli göçmenlerin yaş ve cinsiyet gruplarına göre dağılımı/2005

Göçmenlerin verimlilik düzeyi ile yaş grupları arasında bir orantı bulunmaktadır. Aktif nüfusun iş gücü verimliliği genellikle 20-45 yaş grupları arasındadır. Almanya'da iş gücünü aktif olarak kullanan Türk ve Kürt göçmen sayısı yaklaşık olarak 458 bindir. 20-45 yaş grubu arasında olup aktif iş gücünü kullanan göçmen sayısı 354 bindir. Yani çalışan göçmen kitlesinin yüzde 77'ini oluşturmaktadır. Üretim faaliyetine katılan göçmenlerin yüzde 30'unu kadınlar, yüzde 70'ini erkekler oluşturmaktadır. Kamuoyunda yansıtıldığı gibi verimli olan aktif nüfus sanıldığı gibi üretim dışında kalmamaktadır. Ülke ekonomisi istihdam iş gücü oranına göre göçmen

kökenliler arasında aktif olanlar yer almaktadırlar. Ayrıca iş gücü istihdamında öncelik yerli kökenli aktif nüfusa veriliyor. Göçmen kökenliler de ülkelere göre sıralanmaktadır. Yani hem yerlilerle göçmenler arasında hem de göçmenler içerisinde bir ayrışmaya gidilmektedir. Bu göçmen iş gücü istihdamında çok daha ciddi sorunların oluşmasına yol açmaktadır.

Alman ekonomisine çok önemli katkılar sunan göçmenleri sistemli bir tarzda rotasyona tabi tutarak hareket halinde canlı bir iş gücü dinamiği yaratmaktadırlar. "... Yabancı işçilerin istemli kararlarına dayalı bir rotasyon esas itibarıyla tasvip edilmelidir. Yabancı işçilerin, fiilen zaten sürekli meydana gelen periyodik değişimleri sayesinde, ulusal ekonomi açısından istenilen bir iş gücü hareketliliğinin elde edilmesi mümkün olacaktır..." [2] Almanya'ya gelen göçmenler bir dönem 'zorunlu' ikamete tabiydiler. Bu durum doğal olarak, sermayenin üretiminin değişik bölgelerinde ihtiyaç duyduğu ucuz iş gücünü karşılamakta sorunlara yol açıyordu. Hareket halinde canlı ve ucuz iş gücünü sürekli tutmak için, Alman işveren temsilcileri, göçmenlerin aile bileşimlerini bir yıldan üç yıla çıkartılmalarını savunmuş ve göçmen işçinin yerleşik bir hayata geçmesinden yana olmamıştır. Alman sermayesinin göçmen işçilere çok yoğun olarak ihtiyaç duyduğu 1965-1975 yılları

arasında, Alman İşverenler Dernekleri Birliği'nin 'Yabancı İşçiler' adlı Çalışma Grubunun eski Başkanı **Ulrich Freier Von Gienanth**, 'Yabancıların istihdam edilmesinin büyük faydası, bu suretle devingen (mobil) bir işgücü potansiyeline sahip olmamızda yatmaktadır. Bu devingenliği büyük çapta yerleştirme politikasıyla sınırlandırmak çok tehlikeli sonuçlar doğurabilir.' [3] 1975'lerden sonra göçmen kökenli işçilerin herhangi bir üretim sektöründe çalıştırılması için hareket serbestisi getirildi. Dahası sermayenin istemi doğrultusunda hem 'zorunlu' yerleşime son verildi hem de aile birleşimi ile yerleşik bir yaşama geçilmesinde önemli bir adım atılmış oldu.

Ayrıca Almanya'ya gelen göçmenlerin hangi iş alanlarında istihdam edileceği ve hangi bölgeye yerleşeceğine, kendileri değil işverenler karar veriyorlardı. "Almanya'ya gelişleri ve bölgesel dağılımları iş piyasasının ihtiyaçları doğrultusunda gerçekleşmiş olan yabancıları öncelikle ekonomik büyümeyi ve refah düzeyinin artmasını sağlayan bölgelere gönderilen birer işgücü" olarak değerlendirildi. [4] Adına 'konjonktürel tampon' dedikleri bu politika, sendikaların, işverenlerin ve Federal Hükümetin ortak kararıyla uzun yıllar uygulandı. Bu kararın uygulanma merkezinde özellikle Türkiyeli göçmenler bulunuyordu. Ancak, ekonomik ve toplumsal koşulların değişmesi ile bu ilkel politikalar terk edilerek göçmenlerin gerçekliğine denk düşen ucuz iş gücü sömürü politikaları başka boyutlarda uygulanmaya konuldu. Ama temel strateji değişmedi. 1982 yılında hazırlanan 'Yabancılar Kararnamesi'nde belirtilen; "yabancılar akınının ekonominin belli sektörlerinin ihtiyaçlarına göre adaptasyonunusağlama" [5] politikası değişik biçimlerde uygulanmaktadır.

Almanya'da mevcut işgücü istihdamı içerisinde göçmenler ve özellikle Türkiyeli göçmenler önemli bir yer tutmaktadır. 1991 yılında F. Almanya'da 1.824.463 olan toplam yabancı iş gücünün yüzde 34'ünü Türkiyeli göçmenler oluşturmuyordu. Ancak 2005 yılında bu oran yüzde 26'e düştü. Üretim sürecine katılan 1,7 milyon göçmenden yaklaşık olarak 458 binini Türk ve Kürt kökenli işçiler oluşturmaktadır. [6] 1991 yılından 2005 yılına kadar geçen süreçte yüzde 8 oranında bir düşüşün yaşanmasının birkaç nedeni sıralanabilir. Birincisi, bugün Almanya'da 56 ülkeden göçmen bulunmaktadır. Başka ülkelere sürekli göç akışının olması göçmen nüfusu arasında yeni dengelerin oluşmasını sağlamaktadır. İkincisi, Türkiyeliler göçmenlerin bir kısmı 'serbest girişim' ekseninde gelişen kendilerine ait küçük işletmeler kurmaktadırlar. Üçüncü ise Türk ve Kürt kökenli göçmenlerden Alman vatandaşlığına geçişler yoğunlaşmaktadır. Alman vatandaşlığına geçen göçmenler 'yabancılar' statüsünden düşürüldüğü için göçmen işgücü kapsamından da çıkarılmaktadırlar. Bu durum en çok Türkiyeliler göçmenlerin genel durumunu etkilemektedir.

Türk-Kürt kökenli göçmenler nispi bir düşüş yaşansa da halen en büyük yabancı iş gücünü

oluşturmaktadırlar. Hollanda'da ise genellikle eski sömürgeleri olarak bilinen Endonezyalılar ve Surinamlılar yabancı iş gücü bakımında önemli bir gurubu oluşturmaktadırlar. Hollanda'da yabancı iş gücü içerisinde Türkiyeli göçmenlerin oranı ise yüzde 13,2'dir. Fransa'da aktif nüfusun yüzde 5,4'ünü göçmen kökenliler oluşturmaktadır. Göçmenler içerisinde Türkiyelilerin oranı ise yüzde 3,4'tür. Fransa'nın ayrıt edici bir özelliği özellikle Cezayir, Fas, Tunus ve diğer Afrika ülkelerinden gelmiş ve şu anda Fransa vatandaşlığına geçmiş önemli bir iş gücü potansiyeli, bu oranın dışında tutulmaktadır. Belçika'da çalışan 247 bin 556 göçmen kökenli işçiler genel çalışma oranının yüzde 6,2'sini oluşturmaktadır. Türk ve Kürt kökenliler ise göçmen iş gücünün ancak 4,3'ünü oluşturmaktadır. Göçmenlerin genellikle istihdam edildiği iş alanları daha çok ticaret, inşaat, enerji-maden sektörü, kömür işletmeleri, demir-çelik, imalat sektörü-otomotiv, otelcilik hizmetleri, bayındırlık vb. merkezlerdir. Bu sektörlerin yanında, son yıllarda sigorta, bankacılık, finans sektörü vb. alanlarda Türk ve Kürt göçmenlerinin istihdam oranları hızla artmaktadır. Hollanda'da genellikle maden sanayi ve bayındırlık işlerinde, Belçika'da enerji ve su işkolu, metal ve imalat sanayilerinde, Fransa'da daha çok inşaat, hazır giyim ve imalat sanayinde istihdam edilmektedirler.

Mesleklerine göre iş gücü farklılaşması çok belirgindir. Yerli Alman nüfusu ile göçmenler arasındaki iş farklılaşması, mesleki özelliklere göre değişkenlik göstermektedir. Göçmenlerin çok önemli bir kesimi diplomasız olup el emeği işçisi olarak çalışmaktadır. Bir meslek sahibi olup diplomasız-ışsız olanların oranı Alman nüfusunda yüzde 28,9 olarak gerçekleşmişken göçmenlerde yüzde 72,5'tir. Tersten diplomasız

Meslek- Diploma	Alman	Göçmen	Toplam
Mesleği olup İşız olanlar			
Diplomasız	28,9%	72,5%	34,4%
Diplomalı	65,1%	21,6%	59,6%
Yüksek Diplomalı	6,0%	5,9%	6,0%
Toplam	100,0%	100,0%	100,0%
Mesleği olup Aktif Çalışanlar			
Diplomasız	8,9%	41,0%	11,5%
Diplomalı	72,8%	45,2%	70,5%
Yüksek Diplomalı	18,3%	13,8%	18,0%
Toplam	100,0%	100,0%	100,0%
El Emeği İşçisi			
Diplomasız	11,0%	46,0%	14,1%
Diplomalı	72,0%	41,5%	69,3%
Yüksek Diplomalı	17,0%	12,5%	16,6%
Toplam	100,0%	100,0%	100,0%

Tablo 3: Almanya'da çalışan aktif nüfus içerisinde çalışanların iş gücü niteliği/2003

işsizlerin oranı Almanlarda yüzde 65, göçmenlerde yüzde 22 civarındadır. Meslek sahibi olup iş yaşamına aktif olarak katılan diplomasızların oranı Almanlarda yüzde 9, göçmenlerde yüzde 41'dir. Örneğin mesleği olup aktif çalışan diplomalıların oranı Almanlarda yüzde 72, göçmenlerde yüzde 45'tir. El emeği işçisinde

diplomasız Alman işçilerin oranı yüzde 11, göçmenlerin oranı yüzde 46, diplomasız olup Alman kökenli el emeği işçilerinin yüzde 72, göçmenlerde bu oran 41'dir. Genel olarak hesaplandığında bu bulgular diplomasız işçilerin iş bulma olanaklarının çok daha fazla olduğunu ortaya koymaktadır. Göçmenler ile Alman çalışır nüfusu karşılaştırıldığında diplomasız yani nitelikli iş gücü bakımından ciddi bir farklılığın olduğu görülüyor. Aynı şekilde göçmenler arasında da, diplomasız bir mesleğe yani nitelikli bir iş gücüne sahip olan göçmenlerin, niteliksiz iş gücüne sahip göçmenlere oran iş bulma olanakları daha fazladır. Ancak uzun yıllardır Almanya'da yaşayan göçmen kökenlilerin önemli bir kesiminin nitelikli bir mesleğe sahip olmamaları nedeniyle işsizlik oranları çok daha fazladır. Özellikle küreselleşme ile birlikte, iş gücü verimliliğinin artırılması bakımından nitelikli ucuz iş gücüne ihtiyaç duyan sermaye grupları, yeni arayışlara yönelmiş durumdadırlar.

İşkollar	İşçi sayısı	Oran (yüzde)
Tarım, orman, balıkçılık	3.970	0,8
Maden	4.423	0,9
İmalat sanayi	192.433	41,9
Enerji-su işleri	828	0,1
İnşaat	23.291	5,0
Ticaret	58.002	12,6
Otelcilik, lokantacılık	22.580	4,9
Ulaştırma ve iletişim	31.942	6,9
Banka ve sigortacılık	3.387	0,7
Emlak, arsa işleri, büro	66.719	14,5
Kamu idaresi, sosyal sigortalar	7.502	1,6
Eğitim ve öğretim	6.911	1,5
Sağlık, veteriner ve sosyal hizmetler	21.486	4,6
Diğer kamu görevleri	14.220	3,1
Evlerde görülen işler	171	-
Özel bölgesel organizasyonlar	303	-
Başka işkoluna girmeyen hizmetler	75	-
Toplam	458.243	

Tablo 4: Türkiyeli Göçmen İşçilerin Almanya'daki İş Kollarına Göre Dağılımları/2005

Türk ve Kürt kökenli göçmenlerin yüzde 41,9'u demir-çelik, otomotiv, imalat gibi iş kollarında çalışmaktadırlar. Bunu yüzde 14,5'lik bir oranla emlak, alım-satım işleri, büro gibi iş alanları, yüzde 12,6 oranı ile ticaret ve yüzde 5 ile inşaat sektörü takip etmektedir. Banka ve sigortacılık, eğitim ve öğretim, kamu idaresi gibi alanlarda göçmenlerin çalışma oranları oldukça düşüktür. Bu da daha önce vurguladığımız eğitim ve nitelikli işçi yaratma sorunuyla doğrudan ilişkilidir.

Göçmenler genelde iş koşullarının nispeten zor olduğu alanlarda çalıştırılmaktadırlar. Buna ilişkin elbette ki özel bir yasa yok, ama tekelci sermaye üretimin çalışma yapısını organize ederken, göçmen kökenli işçilerin bu iş kollarında

çalıştırılmalarını bir biçimiyle zorunlu hale getiriyor.

Küresel kapitalist sistemin merkez ülkelerinin vatandaşları ve özellikle 'yerliler', iş koşullarının çok rahat olduğu devlet kurumlarında ya da şirketlerin bürokratik yönetim merkezlerinde istihdam edilmektedirler. "Yabancı işçilerin önemli bir çoğunluğu imalat sanayindeki sektörlerde istihdam edilmeye devam etmektedir. 1993 Haziran ayı sonu itibarıyla yabancıların yüzde 43,3'ü yapı sektörü hariç imalat sanayinde çalışmaktadır. Yabancıların yüzde 25'1'i hizmetler sektöründe, yüzde 9,8'i ticaret alanında ve yüzde 9,7'si inşaat sektöründe çalışmaktadır. Kredi kurumları ve sigorta şirketleri ise yüzde 1'i ile yabancı istihdamı içinde son sıraya almaktadır." [7] Uzun yıllar geçmesine rağmen göçmenlerin genel durumunda ciddi bir değişiklik söz konusu değil. Hatta imalat sanayinde çalışan göçmenlerin oranı yüzde 43'ten yüzde 49'a çıkmış bulunuyor. Yukarıdaki istatistik veriler dikkatlice incelendiğinde, kamu kuruluşlarının

hiç birinde göçmen işçiler çalıştırılmamaktadır. Telekom, hastaneler, kamu / devlet kuruluşları, bankalar, sigorta şirketleri vb. kuruluşlarda istihdam edilen göçmen işçilerin sayısı oldukça sınırlıdır. Göçmenlerin daha zor işlerde çalıştırılmalarına karşın yerli işçilerin nispeten daha rahat işlerden

kaynağını oluşturmaktadırlar. "Aynı zamanda yabancı işçiler, büyük sermaye ile rekabet edemeyen küçük sermaye için vazgeçilmez bir ucuz iş gücü kaynağı durumundadır. Bu da iş seçme şansı fazla olmayan yabancı işçilerin neden orta ve küçük sermaye tarafından ağırlıklı tercih edildiğini açıklamaktadır." [9]

Özellikle son yıllarda, enerji-maden sektörlerinin verimli olmadıkları gerekçesiyle kapatılması, demir çelik işletmelerinin birleştirilmesi, otomotiv sektöründe gösterilmeye çalışılan durgunluk eğilimleri vs sonucunda özellikle göçmenler işsiz bırakılmakta, sürekliliği olmayan ve daha çok işçileri örgütsüzleştiren geçici iş kollarında çalıştırılmaya yönlendirilmektedirler. Ayrıca göçmen işçiler 'yerli iş gücünün yapmadığı ve yapmak istemediği zor, kirli, az nitelik gerektiren ve düşük ücretli işlerde çalışmaktadırlar.' Çünkü uygulanan politika 'yabancıların vasattan aşağı ücret ve zorlu çalışma koşullarına sahip iş yerlerinde istihdam edilmelerine' dayanıyordu. Mevcut bütün veriler, bu olguyu doğrular niteliktedir. Sadece Almanya'da değil, ucuz iş gücü peşinde olan bütün küresel kapitalist ülkelerde göçmenlere yönelik aynı politikalar uygulanmaktadır. İngiltere de buna benzer bir örnektir. Türk ve Kürt kökenli göçmenlerin çalıştığı sektörler dikkate alındığında göçmenlerin çalıştırıldıkları alanlar hakkında bize somut bir fikir vermektedir.

İngiltere'de göçmen kökenli nüfusu ağırlıklı olarak geçmiş sömürge uluslardan getirtilip İngiltere'ye yerleştirilen Hintli, Pakistanlı, Bangladeşli ve Afrikalı siyahlar oluşturmaktadır. Aynı şekilde

Etnik Gruplar	Çalışma Yaşındaki Nüfus Oranı (yüzde)
Hintliler	21
Pakistanlılar	14
Diğer Asyalılar	7
Siyah Afrikalılar	13
Siyah Karayipliler	11
Karışık Gruplar	8
Bangladeşliler	5
Cinliler	5
Diğer Siyahlar	1
Diğerleri	14

Tablo 5: İngiltere'de Etnik Azınlıkların İstihdamı

çalıştırılmaları' aynı zamanda bunlara sunulan bir 'rüşvet' olarak görülmektedir. Keyder'in değerlendirmelerinde "politikacılar kendi seçmenlerine ayrıcalıklı bir statü kazanımlardan (çünkü en alt sosyal tabakada şimdi yeni bir kesim bulunuyordu-göçmenler-b.n.) başka, iş çevrelerinin isteklerine kolay ve dış dayanaklı olduğu düşünülen bir çözüm bulmuşlardı." [8] Bu değerlendirme, kapitalistlerin kendi ekonomik ve siyasal istikrarları için, yerli işçilerle göçmen işçiler arasında yerli işçiler lehine bir kısım farklılıklar koyarak sömürü mekanizmalarını nasıl devam ettirdiklerini gösteriyor.

Hem kapitalist tekeller arası rekabette hem de büyük sermaye gurupları ile rekabet etmeye çalışan küçük ve orta ölçekli sermaye grupları bakımından göçmenler ucuz işgücü

göçmenler içerisinde iş istihdamı bakımından da bu kesimler çoğunluğu oluşturmaktadır. Bu nedenle Hintli kökenliler istihdamının yüzde 21'ini, Pakistanlı kökenliler yüzde 14, Siyah Afrikalılar yüzde 13'lük bir oranı oluşturuyor. Bu üç göçmen grubunun, genel göçmen nüfusu içerisindeki oranı yüzde 48'dir. Bu oranlar göçmen kitlesi içerisindeki istihdamı oluşturuyor. Beyaz kökenli çalışabilir nüfusun istihdam oranı yüzde 75-80, göçmen kökenliler arasında ise yüzde 25-30 gibi çok düşük bir oranı oluşturuyor.

Göçmen kökenlilerin sektörlere

Azınlıkların dağılımı	(yüzde)
Kamu idaresi, eğitim ve sağlık	29
Dağıtım, otelcilik ve lokantacılık	26
Bankacılık, finans ve sigortacılık	18
İmalat	10
Taşımacılık ve haberleşme	9
İnşaat	3
Enerji ve Su	1
Diğerleri	4

Kaynak: İngiltere Ulusal İstatistik Bürosu verileri, *İşgücü Araştırması, 2002-2005*, www.diyih.gov.tr/ulke_bilgileri/ingiltere.html

Tablo 6: İngiltere’de göçmenlerin iş koşullarına göre dağılımı

göre dağılımı dikkate alındığından gerek kamuda, gerekse özel iş merkezlerinde hizmet sektörü önemli bir yer kaplıyor. Eğitim ve sağlık esas olmak üzere kamu sektöründe çalışan göçmen kökenlilerin oranı yüzde 29, restoran ve otelcilik başta olmak üzere hizmet sektöründe bu oran yüzde 26’dır. Nispeten orta kademedeki iş sektörü olarak bilinen bankacılık gibi finans sektörü gibi alanlarda iş istihdamı yüzde 18 olarak belirlenmiştir.

İstihdamdaki etnik gruplar	Erkek (yüzde)	Kadın (yüzde)
Beyazlar	80	70
Hintliler	77	60
Pakistanlılar	62	22
Diğer Asyalılar	70	55
Siyah Afrikalılar	62	50
Siyah Karayipliler	70	65
Karışık (Melez) Gruplar	65	62
Bangladeşliler	55	20
Çinliler	52	50
Diğerleri	63	50

Kaynak: İngiltere Ulusal İstatistik Bürosu verileri, *İşgücü Araştırması, 2002-2005*, www.diyih.gov.tr/ulke_bilgileri/ingiltere.html

Tablo 7: İngiltere’de çalışan göçmen kökenlilerin yüzde oranları

Tüm etnik gruplarda kadınların istihdamı erkeklerin istihdamından düşüktür. En büyük fark Pakistanlı ve Bangladeşli kadın ve erkekler arasında olup, en az fark ise Çinlilerde bulunmaktadır. Hintli erkekler, istihdam oranları 2002 yılından itibaren yüzde 3 artarak 2005’te yüzde 78’e çıkarak en başarılı grubu oluşturmaktadır.

2003 yılında Çalışma ve Emeklilik Bakanlığı denetiminde ilgili bakanlıklardan (Hazine, Eğitim, Ticaret ve Sanayi, İçişleri vb) oluşan ‘Eşitlik Komisyonu’ tarafından hazırlanan ‘Etnik Azınlık İstihdam Görev Gücü’nün 2005 yılında yayınladığı 2. yıllık raporunda: ‘Etnik gruplarda vasıflı olmayan kişilerin iş bulma oranı her 10 kişide 4’ün altındadır. Bu oran Londra’da yüzde 35’in üzerindedir. Çok uzun yıllardır İngiltere’de yaşayan Hintliler ve son yıllarda yoğunlaşan Çinli göçmenler nispeten nitelikli bir iş gücünü oluştururken, Pakistan ve Bangladeş kökenli göçmenler genelde niteliksiz iş gücünü oluşturmaktadırlar

Ayrıca dikkat çekilmesi gereken bir nokta daha bulunuyor. AB’nin genişleme sürecinde özellikle Doğu Avrupa kökenli olup ucuz iş gücünü oluşturan ülkelere İngiltere’ye doğru akan ucuz iş göçü, iş istihdamın en önemli kesimini oluşturmaya başladı.

Örneğin İngiltere İçişleri Bakanlığı tarafından katılım ülkelerinden göçle ilgili istatistiklerin geliştirilmesi için uygulanan İşçi Kayıt Programı (WRS) verilerine göre, İngiltere’ye en fazla göç veren ülke yüzde 58 ile Polonya olup, bunu yüzde 14 ile Litvanya ve yüzde 11 ile Slovakya izlemektedir. Eurostat’ın 2005 yılı verilerine göre Polonya 40 milyon nüfusu ile kısa süreli de olsa AB’nin gelişmiş kapitalist ülkeleri için ucuz iş gücünü oluşturan bir ülke konumundadır. Özellikle son yıllarda, İngiltere ve Almanya gibi ülkelerde iş istihdamı bakımından ön plana çıkartılanlar Polonyalı işçilerdir. Bunları Letonyalılar ve Lituanyalılar

izlemektedir. Bu ülke işçileri özellikle nitelikli ve ucuz iş gücünü oluşturmaları nedeniyle İngiltere’de teknelci sermaye tarafından giderek tercih edilen grubu oluşturmaya başladı. Ayrıca İngiltere İçişleri Bakanlığı kayıtları, Katılım Ülkelerinden gelen göçmenlerin büyük bölümünün genç ve bekâr olduğunu göstermektedir. Gelenlerin yüzde 44’ü 18-24 yaş arasında, yüzde 39’u ise 25-34 yaş arasındadır. Mevcut veriler, katılım sonrasında bu ülkelere gelen göçmenlerin yaş profilinde önemli değişiklik olduğunu ortaya koymaktadır.

İşkolları	Sayı
Tarım, hayvancılık, ormancılık	332
İmalat	7.365
Elektrik, gaz ve su işleri	132
İnşaat	3.521
Toptan ve perakende ticaret	13.013
Otelcilik ve lokantacılık	13.532
Taşıma, depolama ve iletişim	4.128
Mali aracılık	1.690
Emlakçılık vb. iş faaliyetleri	5.461
Kamu yönetimi, savunma ve sosyal güvenlik	980
Eğitim	2.231
Sağlık	2.844
Diğer	15.846

Kaynak: İngiltere Ulusal İstatistik Bürosu verileri, www.diyih.gov.tr/ulke_bilgileri/ingiltere.html

Tablo 8: İngiltere’de Türk ve Kürt Kökenli Göçmenlerin Çalıştıkları İş Kolları ve Çalışan Sayıları/2004

İngiltere’de Türkiyeli çalışabilir aktif göçmen nüfusunun 71 bini üretim faaliyetinde yer almaktadır. Bunların yüzde 18’i ticaret, yüzde 18,5’i otel ve lokanta işleri, yüzde 9,8’i imalat gibi değişik iş kollarında çalıştırılmaktadırlar. Sağlık ve eğitim gibi nispeten daha rahat olan iş kollarında çalışanların oranı ise yüzde 3,1 ile yüzde 3,4 civarındadır. İngiltere’de Türk ve Kürt kökenli göçmen işçiler, genel aktif iş gücüne sahip göçmenler içerisinde ciddi bir oranı teşkil etmemekle birlikte, çalıştıkları iş alanları hakkında somut bir fikir vermektedir.

Ucuz iş gücünün sürekli kullanıldığı bütün küresel kapitalist ülkelerde göçmenler genellikle fiziki koşulların zor olduğu iş alanlarında istihdam edilmektedirler. İmalat, inşaat, tarım, maden, otel-restoran, gibi işlerde yoğunluklu olarak çalıştırılmaları bilinçli bir politikadır. İstikrarlı ve sürekliliği olan iş koşullarında çalışan göçmenlerin oranı oldukça düşüktür. Daha çok küçük ve süreli iş gücünün yoğunluklu olduğu iş kollarında çalışmaktadırlar.

Bunu üç başlık altında toparlayabiliriz:

Süreli İş Gücü: Göçmen işçilerin en önemli sorunlarından biri, inşaat işleri, tarla tarımından çalışma, ev temizliği gibi geçici veya mevsimlik iş kollarında çok düşük ücretle çalışmak zorunda kalmalarıdır.

Kırsal İş Gücü: Taşeronlaştırmaya dayanan çalışma sistemidir. Büyük şirketler, ucuz iş gücünden yararlanmak, sigorta, tazminat gibi faktörlerinden kurtulmak için aracı taşeron firmalar kullanmaktadırlar. Taşeron firmalar da ucuz iş gücü ile işçi çalıştırmaktadırlar. Böylece şirket ile işçi arasında taşeron firmalar koyarak, işçiler için kazanılmış sosyal haklardan kaçmanın yasal zeminini hazırlamaktadır.

Küçük İş Yerleri: Göçmenlerin önemli bir kesimi vasıfsız işçiler grubundadırlar. Bu nedenle genellikle iş saat ücretleri düşük olan restoran, imbis, kafeterya, berber salonları, küçük temizlik firmaları gibi işlerde yoğun olarak çalıştırılmaktadırlar. Çalışma iş süreleri 12 saate kadar uzatılan bu tür küçük işletmelerin işçi potansiyeli genellikle göçmen kökenliler oluşturmaktadır. Yerli işçilerin ancak yüzde 3’ü bu tür iş yerlerinde çalışmaktadırlar.

Göçmenlerine zicir çoğunluğunun niteliksiz veya yarı nitelikli işçi statüsünde olmaları, önemli bir kesiminin meslek eğitimi görmemeleri ve işçi alımında uygulanan ırkçı politikaların etkisiyle işsizlik en çok göçmenleri etkilemektedir. Göçmenlerin büyük bir çoğunluğu üniversite ve nitelikli meslek eğitiminden yoksundur. Uzun yıllar Avrupa’da yaşayan gençlerin ezici bir çoğunluğu, ortaokuldan sonra, pratik bakımdan çok fazla etkin olmayan meslek eğitimlerine (kuaförlük, pazarlamacılık, sekreterlik vb.) yönelmektedirler. Etkin ve geleceği olmayan mesleklere yönelim gelecekte yeni işsizlerin doğmasına zemin hazırlamaktadır. Hatta üniversiteyi bitirmiş birçok insanın işsiz kaldığı bilinen bir gerçek. Avrupa’da işsizlik hiç şüphesiz ki göçmenleri daha çok etkilemekte ve onların, aile ve sosyal yaşantılarında ciddi sorunlarına doğmasına yol açmaktadır.

Ucuz iş gücü potansiyeli taşıyan göçmenlerin çok yönlü sömürülmesine ve yaşam koşulları bakımından en alt iş gruplarında çalıştırılmaya zorlanmalarına yönelik politikalar, kapitalist sistemin uygulaya geldiği stratejik politikalarla biridir.

dipnotlar:

- [1]. oecd.org/els/migration/imo/dataoecd/31/26/41275965.pdf
- [2]. Aktaran PEKÖZ, *Mustafa Avrupa Birliğinde Göçmenler*, Gün yay., İstanbul, 2002, s.49.
- [3]. age
- [4]. age
- [5]. age
- [6]. www.diyih.gov.tr/ulke_bilgileri/almanya.html
- [7]. ŞEN Faruk, GOLDBERG Andreas, ÖZ Güray- *Almanya’da Ayrımcılık-Federal Alman İş Piyasasında Türklere Yönelik Ayrımcılık*, Önel yay.Köln, 1996, syf; 22.
- [8]. Age.
- [9]. ŞEN Faruk, KORAY Sedef, *Türkiye’den Avrupa Topluluğu’na Göç Hareketleri*, Köln, Öner yay., 1996, syf. 16.

ATİK 22. Gençlik Tatil Kampında Buluşalım!

Geleneksel ATİK-Gençlik Tatil Kampı bu yıl İspanya'nın Costa Brawa sahil boylarında, Blanes şehrinde gerçekleşecektir. Costa Brawa sahil boyu doğa, tarih, kültür, deniz ve spor turizmi bakımında oldukça ileri ve organizeli bir bölgedir.

Her dönem olduğu gibi, bu yıl da göçmen emekçi ve işçilerin tatil yapma ihtiyacına gidermek için organize edilen alternatif tatil kampına tüm dostlarımızı katılmaya çağırıyoruz. Hayatın birçok alanında alın teri dökecek, emek sarf ederek ve mücadele yürüterek, koşulları bir nebze yaşanabilir kılmak için çaba harcayan ve dinlenme ihtiyacını hakeden emekçileri, alternatif gençlik tatil kampımıza davet ediyoruz. Ezilmişliğin, horlanmışlığın, bireyciliğin, kendine ve topluma yabancılaşmanın, dizginsiz sömürü ve saldırıların ayyuka çıktığı bu süreçte, alternatif tatil kamplarına katıla-

rak, dinlenmek, dinlenirken eğlenmenin bir ihtiyaç olduğuna inanıyoruz.

Bu anlamda, yıllardır olumlu ve başarılı, geleneksel olarak sürdürülen alternatif kamplarımız; halktan insanların ve aktivistlerimizin, kadınların, gençlerin ve özellikle çocuklarımızın izin, dinlenme, eğlenme, başka kültürlerle ve yeni insanlarla tanışma ihtiyaçlarını karşılama anlamında önemli bir etkinliktir. Kamp yaşamı çerçevesinde paylaşmayı ve kolektif yaşamayı öğrenmek, bunların yanından politik, sanatsal, kültürel ve teknik konularda kısa eğitimler almak bakımında da oldukça üretkendir.

Yıllardır bir gelenek halini alan ATİK tatil kampları, siyasal-sosyal, eşitlik, gerçek demokrasi ve özgürlük mücadelemizin önemli bir mevzisi durumuna gelmiştir. İnsanı değilde azami kar hırsını esas alan ve insanın insana yabancılaşması kültürünü pekiştiren kapitalistlerin elit tatil politikalarına karşı, bizim de süreklilik arzeden politikalarımız olmalıdır. İşte kamplarımız bu arayışın bir ürünüdür.

Kültürel eğlenceler, atölye çalışmaları, sportif etkinlikler, toplu geziler, kadınlara, gençlere ve çocuklara özgün programlar çerçevesinde 3 hafta boyunca devrimci-demokratik birliktelikler içinde bambaşka ve unutulmayacak anılar yaşayacağınıza dair emin olabilirsiniz. Her sene yapıldığı gibi, bu senede, çeşitli çalışmalar yapmak için birçok konuda çalışma grupları ile, aktif bir şekilde kamp yaşantımızı zenginleştirilecektir.

Kamp Programı:

- ◆ Açılış Şöleni
- ◆ Güncel Siyasal Paneller
- ◆ Tarihi ve Doğa Gezileri
- ◆ Müzik ve Şiir Dinletileri
- ◆ Kültür Akşamları
- ◆ Sportif Aktiviteler
- ◆ Atölye Çalışmaları
- ◆ Gençlik, Kadınlar ve Çocuk Programları
- ◆ Kapanış Şöleni

Kamp Ücreti:

- 3 Haftalık 550 €, (Günlük 30)
- Öğrenciler: 3 Haftalık 400 €, (Günlük 22)
- Çocuklar (6-11 yaş): 3 haftalık 300 €, (Günlük 15)
- Çocuklar 0- 5 yaş arası: Ücretsizdir

Kampa Getirilecek Malzemeler:

- ◆ Spor eşyaları ve giyecekler
- ◆ Oyun malzemeleri
- ◆ Banyo-duş malzemeleri, yüzme malzemeleri, güneş kremi veya yağı
- ◆ Alerji karşıtı hap veya ilaçlar, normal ilaçlarınız
- ◆ Arabanın ruhsatı ve seyahat sigorta belgesi
- ◆ Pasaport, ehliyet ve kimlikleriniz
- ◆ Hastalık sigorta belgesi, özel eşyalarınız
- ◆ Battaniye, ince yorgan, ince döşek, yastık v.s
- ◆ Atölye çalışmaları için gerekli kurs eşyaları

17.07.2011 – 07.08.2011
BLANES - İSPANYA

Kamp Adresi:

Camping Reina Maris
Apartado de Correos 236
17300 Blanes - GIRONA - İSPANYA
Telefon:0034-972 33 15 31

www.atik-online.net